

455

USTAWA

z dnia 18 marca 2011 r.

o zmianie ustawy — Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1:

— pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) założyciel uczelni niepublicznej — osobę, o której mowa w pkt 3, która utworzyła uczelnię lub prowadzi uczelnię na podstawie art. 26 ust. 3;

5) studia wyższe — studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie, prowadzone przez uczelnię uprawnioną do ich prowadzenia;”;

— uchyla się pkt 6,

— pkt 7—11 otrzymują brzmienie:

„7) studia pierwszego stopnia — formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający świadectwo dojrzałości, kończącą się uzyskaniem kwalifikacji pierwszego stopnia;

8) studia drugiego stopnia — formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający co najmniej kwalifikacje pierwszego stopnia, kończącą się uzyskaniem kwalifikacji drugiego stopnia;

9) jednolite studia magisterskie — formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający świadectwo dojrzałości, kończącą się uzyskaniem kwalifikacji drugiego stopnia;

10) studia trzeciego stopnia — studia doktoranckie, prowadzone przez uprawnioną jednostkę organizacyjną uczelni, instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utworzony na podstawie odrębnych przepisów, na które są przyjmowani kandydaci posiadający kwalifikacje drugiego stopnia, kończące się uzyskaniem kwalifikacji trzeciego stopnia;

11) studia podyplomowe — formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający kwalifikacje co najmniej pierwszego stopnia, prowadzoną w uczelni, instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk, instytucie badawczym lub Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego, kończące się uzyskaniem kwalifikacji podyplomowych;”;

— po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) forma studiów — studia stacjonarne i studia niestacjonarne;”;

— pkt 12—14 otrzymują brzmienie:

„12) studia stacjonarne — formę studiów wyższych, w której co najmniej połowa programu kształcenia jest realizowana w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów;

13) studia niestacjonarne — formę studiów wyższych, inną niż studia stacjonarne, wskazaną przez senat uczelni;

14) kierunek studiów — wyodrębnioną część jednego lub kilku obszarów kształcenia, realizowaną w uczelni w sposób określony przez program kształcenia;”;

— po pkt 14 dodaje się pkt 14a i 14b w brzmieniu:

„14a) obszar kształcenia — zasób wiedzy i umiejętności z zakresu jednego z obszarów wiedzy określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.³⁾);

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, ustawę z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich, ustawę z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944—1990 oraz treści tych dokumentów, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju i ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553, z 2010 r. Nr 57, poz. 359, Nr 75, poz. 471, Nr 96, poz. 620 i Nr 127, poz. 857 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365, z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 84, poz. 455.

- 14b) program kształcenia — opis określonych przez uczelnię spójnych efektów kształcenia, zgodny z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego, oraz opis procesu kształcenia, prowadzącego do osiągnięcia tych efektów, wraz z przypisanymi do poszczególnych modułów tego procesu punktami ECTS;”,
- uchyla się pkt 15—17,
- pkt 18 otrzymuje brzmienie:
- „18) standardy kształcenia — zbiór reguł kształcenia na studiach przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela oraz zawodów, dla których wymagania dotyczące procesu kształcenia i jego efektów są określone w przepisach prawa Unii Europejskiej;”,
- po pkt 18 dodaje się pkt 18a—18m w brzmieniu:
- „18a) Krajowe Ramy Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego — opis, przez określenie efektów kształcenia, kwalifikacji zdobywanych w polskim systemie szkolnictwa wyższego;
- 18b) kwalifikacje — efekty kształcenia, poświadczone dyplomem, świadectwem, certyfikatem lub innym dokumentem wydanym przez uprawnioną instytucję potwierdzającym uzyskanie zakładanych efektów kształcenia;
- 18c) efekty kształcenia — zasób wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskanych w procesie kształcenia przez osobę uczącą się;
- 18d) punkty ECTS — punkty zdefiniowane w europejskim systemie akumulacji i transferu punktów zaliczeniowych jako miara średniego nakładu pracy osoby uczącej się, niezbędnego do uzyskania zakładanych efektów kształcenia;
- 18e) profil kształcenia — profil praktyczny, obejmujący moduł zajęć służących zdobywaniu przez studenta umiejętności praktycznych albo profil ogólnoakademicki, obejmujący moduł zajęć służących zdobywaniu przez studenta pogłębionych umiejętności teoretycznych;
- 18f) kwalifikacje pierwszego stopnia — efekt kształcenia na studiach pierwszego stopnia, zakończonych uzyskaniem tytułu zawodowego licencjata, inżyniera lub równorzędnego określonego kierunku studiów i profilu kształcenia, potwierdzony odpowiednim dyplomem;
- 18g) kwalifikacje drugiego stopnia — efekt kształcenia na studiach drugiego stopnia, zakończonych uzyskaniem tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera lub równorzędnego określonego kierunku studiów i profilu kształcenia, potwierdzony odpowiednim dyplomem;
- 18h) kwalifikacje trzeciego stopnia — uzyskanie, w drodze przewodu doktorskiego przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki, stopnia naukowego doktora w określonej dziedzinie nauki w zakresie dyscypliny nauki lub doktora sztuki określonej dziedziny sztuki w zakresie dyscypliny artystycznej, potwierdzone odpowiednim dyplomem;
- 18i) kwalifikacje podyplomowe — osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia na studiach podyplomowych, potwierdzone świadectwem;
- 18j) filia uczelni — zamiejscową jednostką organizacyjną uczelni, w której skład wchodzi co najmniej dwie podstawowe jednostki organizacyjne uczelni;
- 18k) student — osobę kształcąca się na studiach wyższych;
- 18l) doktorant — uczestnika studiów doktoranckich;
- 18m) słuchacz — uczestnika studiów podyplomowych;”,
- uchyla się pkt 20 i 21;
- pkt 29 otrzymuje brzmienie:
- „29) podstawowa jednostka organizacyjna — wydział lub inną jednostkę organizacyjną uczelni określoną w statucie, prowadzącą co najmniej jeden kierunek studiów, studia doktoranckie lub badania co najmniej w jednej dyscyplinie naukowej;”,
- pkt 33 otrzymuje brzmienie:
- „33) podstawowe miejsce pracy — uczelnię albo jednostkę naukową, w której nauczyciel akademicki lub pracownik naukowy jest zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, wskazaną w akcie stanowiącym podstawę zatrudnienia jako podstawowe miejsce pracy; w tym samym czasie podstawowe miejsce pracy może być tylko jedno;”,
- po pkt 33 dodaje się pkt 34 w brzmieniu:
- „34) jednostka naukowa — instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, instytut badawczy albo międzynarodowy instytut naukowy utworzony na podstawie odrębnych przepisów, działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:
- 1) studiach bez bliższego określenia — rozumie się przez to studia wyższe;
 - 2) poziomie kształcenia — rozumie się przez to studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie albo studia trzeciego stopnia;

- 3) związku uczelni, bez bliższego określenia — rozumie się przez to związek uczelni publicznych albo związek uczelni niepublicznych;
- 4) tytule zawodowym — rozumie się przez to tytuł licencjata, inżyniera, magistra, magistra inżyniera lub tytuł równorzędny.”;

2) w art. 3 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wyraz „uniwersytet” może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w dziesięciu dyscyplinach, w tym co najmniej po dwa uprawnienia w każdej z następujących grup dziedzin nauki:

- 1) humanistycznych, prawnych, ekonomicznych lub teologicznych;
- 2) matematycznych, fizycznych, nauk o Ziemi lub technicznych;
- 3) biologicznych, medycznych, chemicznych, farmaceutycznych, rolniczych lub weterynaryjnych.

2. Wyrazy „uniwersytet techniczny” mogą być używane w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w dziesięciu dyscyplinach, w tym co najmniej sześć uprawnień w zakresie nauk technicznych.”;

3) w art. 4:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uczelnie kierują się zasadami wolności nauczania, badań naukowych i twórczości artystycznej.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uczelnie współpracują z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w szczególności w zakresie prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych na rzecz podmiotów gospodarczych, w wyodrębnionych formach działalności, w tym w drodze utworzenia spółki celowej, o której mowa w art. 86a, a także przez udział przedstawicieli pracodawców w opracowywaniu programów kształcenia i w procesie dydaktycznym.”;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Uczelnia ma w szczególności prawo do:

- 1) prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych oraz określania ich kierunków;
- 2) współpracy z innymi jednostkami akademickimi i naukowymi, w tym zagranicznymi, w realizacji badań naukowych i prac rozwojowych, na podstawie porozumień w celu pozyskiwania funduszy z realizacji badań, w tym z ich komercjalizacji oraz wspierania mobilności naukowców;

3) wspierania badań naukowych prowadzonych przez młodych naukowców, w szczególności przez przeprowadzanie konkursów finansowanych ze środków, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 oraz z 2011 r. Nr 84, poz. 455);

4) prowadzenia kształcenia na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia, jednolitych studiach magisterskich i studiach doktoranckich zgodnie z przysługującymi jej uprawnieniami, w tym:

a) ustalania warunków przyjęcia na studia, w tym liczby miejsc na kierunkach i formach studiów, z wyjątkiem studiów na kierunkach lekarskim i lekarsko-dentystycznym, w zakresie w jakim mają do nich zastosowanie przepisy wydane na podstawie art. 8 ust. 9,

b) ustalania planów studiów i programów kształcenia, uwzględniających efekty kształcenia zgodnie z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego, zwanyymi dalej „Krajowymi Ramami Kwalifikacji”, dla obszarów kształcenia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2;

5) prowadzenia studiów podyplomowych, kursów dokształcających i szkoleń;

6) wydawania dyplomów ukończenia studiów potwierdzających uzyskanie tytułu zawodowego oraz świadectw ukończenia studiów podyplomowych i kursów dokształcających.

2. Uprawnione jednostki organizacyjne uczelni mają prawo nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego oraz występowania o nadanie tytułu naukowego profesora na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.”;

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Studia w uczelni są prowadzone w ramach kierunku studiów; przyjęcie studenta na określony kierunek studiów następuje nie później niż po upływie pierwszego roku studiów. Kierunek studiów może być prowadzony przez podstawową jednostkę organizacyjną uczelni albo łącznie przez kilka takich jednostek.

2. Uczelnia, która ma co najmniej cztery uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego może organizować indywidualne studia mię-

- dzyobszarowe, obejmujące co najmniej dwa obszary kształcenia i prowadzące do uzyskania dyplomu na co najmniej jednym kierunku studiów, prowadzonym w danej uczelni przez podstawową jednostkę organizacyjną, mającą uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora w obszarze wiedzy związanym z tym kierunkiem.
3. Liczbę studentów studiów stacjonarnych w uczelni publicznej, finansowanych z budżetu państwa na poszczególnych kierunkach studiów określa senat uczelni, w drodze uchwały, kierując się zasadą odpowiedzialności za jakość kształcenia oraz możliwościami zapewnienia finansowania ich ze środków publicznych.
 4. Zwiększenie ogólnej liczby studentów studiów stacjonarnych w uczelni publicznej powyżej 2% ogólnej liczby studentów studiów stacjonarnych studiujących w poprzednim roku akademickim następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego albo właściwego ministra nadzorującego uczelnię, o którym mowa w art. 33 ust. 2, podjętej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, uwzględniającej:
 - 1) liczbę studentów na poszczególnych kierunkach studiów, w tym kierunkach priorytetowych dla rozwoju kraju;
 - 2) oceny jakości kształcenia dokonane przez Polską Komisję Akredytacyjną;
 - 3) zasadę równomiernego dostępu do studiów nieodpłatnych na obszarze kraju.
 5. Zwiększenie ogólnej liczby studentów studiów stacjonarnych w uczelni publicznej nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego nie wymaga decyzji, o której mowa w ust. 4.
 6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, tryb podejmowania decyzji, o których mowa w ust. 4, uwzględniając terminy składania wniosków i zakres danych niezbędnych do podjęcia decyzji.
 7. Uczelnia może prowadzić studia podyplomowe w zakresie obszaru kształcenia, z którym związany jest co najmniej jeden kierunek studiów prowadzony przez uczelnię.
 8. W przypadku gdy program studiów podyplomowych wykracza poza zakres, o którym mowa w ust. 7, do prowadzenia tych studiów wymagana jest zgoda ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wydana po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.
 9. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, limit przyjęć na kierunki lekarski i lekarsko-dentystyczny w poszczególnych uczelniach, uwzględniając zasady określone w ust. 4, możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.
 10. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, limit miejsc na kierunki studiów dla kandydatów na żołnierzy zawodowych w poszczególnych uczelniach wojskowych, uwzględniając możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.
 11. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, limit miejsc na kierunki studiów strażaków w służbie kandydackiej oraz strażaków w służbie stałej, uwzględniając możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.”;
- 6) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:
- „Art. 8a. Studia podyplomowe trwają nie krócej niż dwa semestry. Program kształcenia powinien umożliwić uzyskanie przez słuchacza co najmniej 60 punktów ECTS, przy czym uczelnia jest obowiązana do określenia ich efektów kształcenia oraz sposobu ich weryfikowania i dokumentacji.”;
- 7) art. 9 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) warunki, jakie musi spełniać opis kwalifikacji pierwszego i drugiego stopnia, uwzględniając przyporządkowanie kwalifikacji do obszarów kształcenia oraz dziedzin i dyscyplin określonych na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki;
 - 2) Krajowe Ramy Kwalifikacji, w tym opis efektów kształcenia dla obszarów kształcenia, z uwzględnieniem poziomów i profili kształcenia.
2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wzorcowe efekty kształcenia dla wybranych kierunków studiów, uwzględniając poziom i profil kształcenia w poszczególnych obszarach kształcenia.
3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia, a w szczególności:
 - a) liczbę nauczycieli akademickich, posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, zaliczanych do minimum kadrowego,
 - b) proporcje liczby pracowników, o których mowa w lit. a, do liczby studentów na danym kierunku studiów
— z uwzględnieniem zasad, określonych w art. 9a i art. 112a;
 - 2) warunki, jakie musi spełniać program kształcenia uwzględniając:
 - a) zakładane efekty kształcenia,
 - b) opis procesu kształcenia prowadzącego do uzyskania tych efektów z punktami ECTS przypisanymi do poszczególnych modułów,
 - c) sposób weryfikacji efektów;
 - 3) warunki oceny programowej, o której mowa w art. 48a ust. 3, uwzględniając w szczególności:
 - a) spełnianie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia,
 - b) akredytacje lub certyfikaty instytucji międzynarodowych,
 - c) działanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia w zakresie analizy efektów kształcenia
— mając na uwadze zapewnienie właściwej jakości kształcenia;
 - 4) warunki oceny instytucjonalnej, o której mowa w art. 48a ust. 4, uwzględniając w szczególności:
 - a) funkcjonowanie i doskonalenie systemów zapewnienia jakości kształcenia,
 - b) akredytacje lub certyfikaty instytucji międzynarodowych,
 - c) wyniki oceny programowej kierunków studiów prowadzonych w podstawowej jednostce organizacyjnej uczelni
— mając na uwadze zapewnienie właściwej jakości kształcenia;
 - 5) szczegółowe warunki tworzenia i funkcjonowania filii oraz zamiejscowej podstawowej jednostki organizacyjnej, uwzględniając obowiązek spełnienia warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie pkt 1, odrębnie dla każdego kierunku studiów.”;
- 8) po art. 9 dodaje się art. 9a—9c w brzmieniu:
- „Art. 9a. 1. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni zalicza do minimum kadrowego tylko nauczyciela akademickiego zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie złożonego przez niego oświadczenia, o którym mowa w art. 112a.
2. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni prowadząca studia pierwszego stopnia o profilu praktycznym może zaliczyć do minimum kadrowego, w miejsce nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego lub osoby, która nabyła uprawnienie równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, dwie osoby posiadające stopień naukowy doktora.
3. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni, o której mowa w ust. 2, może zaliczyć do minimum kadrowego, w miejsce nauczyciela akademickiego posiadającego stopień naukowy doktora, dwie osoby posiadające tytuł zawodowy magistra i znaczne doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią w dziedzinie związanej z kierunkiem studiów.
4. Liczba osób, o których mowa w ust. 2 lub 3, nie może przekroczyć 50% liczby osób zaliczanych do minimum kadrowego, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1, w grupie nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, a także 50% liczby osób zaliczonych do grupy nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora.
- Art. 9b. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa, uwzględniając wymogi doty-

czące kształcenia i szkolenia przygotowujące do wykonywania zawodu lekarza, lekarza-dentysty, farmaceuty, pielęgniarki i położnej, określone w przepisach Unii Europejskiej.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia dla kierunków studiów weterynarii oraz architektury, uwzględniając wymogi dotyczące kształcenia i szkolenia przygotowujące do wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz architekta, określone w przepisach Unii Europejskiej.

Art. 9c. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, mając na uwadze wymagania rynku pracy, standardy kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, uwzględniając:

- 1) efekty kształcenia w zakresie:
 - a) wiedzy merytorycznej i metodycznej,
 - b) wiedzy pedagogicznej i psychologicznej, w tym w zakresie wychowania, z uwzględnieniem przygotowania do pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych,
 - c) przygotowania w zakresie stosowania technologii informacyjnej,
 - d) poziomu znajomości języka obcego;
- 2) czas trwania studiów oraz studiów podyplomowych, wymiar i sposób organizacji praktyk.”;

9) uchyla się art. 10;

10) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni posiadająca uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego i spełniająca warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1, może prowadzić studia na określonym przez senat uczelni, w drodze uchwały, kierunku studiów i poziomie kształcenia, w ramach obszarów kształcenia oraz dziedzin odpowiadających uprawnieniom do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Uchwała senatu uczelni określa efekty kształcenia, do których są dostosowane plany studiów i programy kształcenia, odpowiednio do poziomu i profilu kształcenia.

2. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni nieposiadająca uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, może prowadzić studia na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia zgodnie z:

- 1) wzorcowym opisem efektów kształcenia dla kierunku i poziomu kształcenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2 lub

- 2) opisem efektów kształcenia określonym przez senat uczelni dla kierunku innego niż kierunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2.

3. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni nieposiadająca uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego może uzyskać uprawnienie do prowadzenia studiów, o których mowa w ust. 2, na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydanej po zasięgnięciu opinii ministra nadzorującego uczelnię oraz Polskiej Komisji Akredytacyjnej w zakresie spełniania warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1. W przypadku kierunku studiów innego niż określony w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2 jest wymagana również opinia Polskiej Komisji Akredytacyjnej o efektach kształcenia określonych przez senat uczelni.

4. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni, o której mowa w ust. 2, spełniająca warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i art. 9b lub art. 9c, może uzyskać uprawnienie do prowadzenia studiów na kierunku, o którym mowa w art. 9b, na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydanej po zasięgnięciu opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej i ministra nadzorującego uczelnię.

5. Do prowadzenia studiów przez jednostki międzyuczelniane lub jednostki wspólne, a także jednostki organizacyjne związku uczelni stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–4.”;

11) po art. 11 dodaje się art. 11a–11d w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Rektor zawiadamia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra nadzorującego uczelnię i Polską Komisję Akredytacyjną o uruchomieniu kształcenia na kierunku studiów, w terminie miesiąca od dnia rozpoczęcia kształcenia na tym kierunku.

2. Polska Komisja Akredytacyjna ocenia jakość kształcenia na danym kierunku studiów, uwzględniając jego efekty, a także spełnianie warunków określonych w art. 9a oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i art. 9b lub art. 9c. Ocena ta może być również dokonana na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

3. W przypadku wątpliwości co do spełniania warunków do prowadzenia studiów określonych w art. 9a oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i art. 9b lub art. 9c, przez podstawowe jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 11, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego niezwłocznie, po zawiadomieniu go przez rektora o uruchomieniu kształcenia, występuje do Polskiej Komisji Akredytacyjnej z wnioskiem o dokonanie oceny.

- Art. 11b. 1. Rektor zawiadamia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra nadzorującego uczelnię i Polską Komisję Akredytacyjną w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące, o zaprzestaniu spełniania przez podstawową jednostkę organizacyjną warunków do prowadzenia studiów, w tym o zmianach w stanie zatrudnienia wpływających na uprawnienie do prowadzenia studiów. Jeżeli w terminie dwunastu miesięcy od zaprzestania spełniania wymaganych warunków podstawowa jednostka organizacyjna nie spełni tych warunków, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze decyzji, zawiesza uprawnienia podstawowej jednostki organizacyjnej do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia.
2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zawiesza uprawnienia podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni do prowadzenia studiów na danym kierunku studiów i poziomie kształcenia w przypadku niezawiadomienia przez rektora w wyznaczonym terminie o zaprzestaniu spełniania przez tę jednostkę warunków do prowadzenia studiów.
3. W przypadku negatywnej oceny kształcenia dokonanej przez Polską Komisję Akredytacyjną, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, uwzględniając w szczególności rodzaj i zakres stwierdzonych naruszeń, w drodze decyzji, cofa albo zawiesza uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia.
4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powiadamia Polską Komisję Akredytacyjną o podjętych decyzjach w sprawie zawieszenia lub cofnięcia podstawowej jednostce organizacyjnej uprawnień do prowadzenia studiów, o których mowa w ust. 1—3 oraz o decyzjach o wygaśnięciu uprawnienia lub uchyleniu zawieszenia, o których mowa w art. 11c ust. 4 i 6.

Art. 11c. 1. W terminie nie dłuższym niż dwanaście miesięcy od dnia podjęcia decyzji o zawieszeniu uprawnień, o którym mowa w art. 11b ust. 1—3, uczelnia jest obowiązana do usunięcia stwierdzonych naruszeń.

2. W okresie zawieszenia uprawnień podstawowej jednostki organizacyjnej do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia zostają wstrzymane przyjęcia studentów na ten kierunek i poziom kształcenia.

3. W terminie nie dłuższym niż trzy miesiące po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, Polska Komisja Akredytacyjna wydaje opinię dotyczącą przywrócenia zawieszonych uprawnień.

4. W przypadku negatywnej opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wydaje decyzję o wygaśnięciu zawieszonych uprawnień.

5. W przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia uprawnień do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia, o których mowa w ust. 4 i w art. 11b ust. 3, rektor uczelni zapewnia studentom możliwość kontynuowania studiów na tym kierunku.

6. W przypadku pozytywnej opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wydaje decyzję o uchyleniu decyzji zawieszającej uprawnienie.

7. W przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia uprawnień do prowadzenia studiów na danym kierunku kształcenia z ponownym wnioskiem o przyznanie uprawnień do prowadzenia studiów na tym samym kierunku, poziomie i profilu kształcenia uczelnia może wystąpić po upływie co najmniej dwunastu miesięcy.

Art. 11d. 1. W przypadku połączenia podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni lub zmiany nazwy jednostki, uprawnienia do prowadzenia kierunków studiów pozostają przy nowo utworzonej jednostce organizacyjnej lub jednostce o nowej nazwie, jeżeli spełniają one warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1.

2. W przypadku nieuruchomienia studiów na danym kierunku i poziomie kształcenia w okresie dwóch lat od dnia uzyskania uprawnienia, o którym mowa w art. 11 ust. 3, uprawnienie to wygasa.

3. W przypadku podziału podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni posiadane uprawnienia do prowadzenia kierunków studiów zachowują te nowo utworzone jednostki organizacyjne uczelni, które spełniają warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1.

4. Rektor uczelni jest obowiązany powiadomić ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra nadzorującego uczelnię oraz Polską Komisję Akredytacyjną o decyzjach w sprawach, o których mowa w ust. 1 lub 3, w terminie miesiąca od dnia podjęcia uchwały przez senat uczelni.”;

12) w art. 13 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kształcenie studentów w celu zdobywania i uzupełniania wiedzy oraz umiejętności niezbędnych w pracy zawodowej;”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) prowadzenie studiów podyplomowych, kursów i szkoleń w celu kształcenia nowych umiejętności niezbędnych na rynku pracy w systemie uczenia się przez całe życie;”;

c) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) stwarzanie osobom niepełnosprawnym warunków do pełnego udziału w procesie kształcenia i w badaniach naukowych.”;

13) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. Uczelnia monitoruje kariery zawodowe swoich absolwentów w celu dostosowania kierunków studiów i programów kształcenia do potrzeb rynku pracy, w szczególności po trzech i pięciu latach od dnia ukończenia studiów.”;

14) art. 15:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Środki finansowe niezbędne do funkcjonowania Polskiej Komisji Akredytacyjnej są zapewniane w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Środki finansowe niezbędne do funkcjonowania Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz komisji dyscyplinarnej przy tej Radzie są zapewniane w częściach budżetu państwa, których dysponentami są minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i minister właściwy do spraw nauki. Funkcjonowanie Rzecznika Praw Absolwenta przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego jest finansowane w ramach środków przyznanych Radzie.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób obsługi administracyjnej i finansowej Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, komisji dyscyplinarnej przy

Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Rzecznika Praw Absolwenta przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, mając na uwadze zapewnienie sprawnej obsługi prowadzonych przez nich prac;

2) wysokość wynagrodzenia członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wyznaczanych przez nie recenzentów i ekspertów, rzeczników dyscyplinarnych przy komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Rzecznika Praw Absolwenta, uwzględniając zasadę, że wysokość wynagrodzenia członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej, Rzecznika Praw Absolwenta i komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego będzie ustalana w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, określonej w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich, w wysokości adekwatnej do wykonywanych zadań.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Zwrot kosztów podróży członkom Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wyznaczonym przez nie recenzentom i ekspertom, rzecznikom dyscyplinarnym przy komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Rzecznikowi Praw Absolwenta następuje na zasadach określonych dla pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 77⁵ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.⁴).”;

⁴) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322 i Nr 80, poz. 432.

15) art. 18 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 18. 1. Utworzenie publicznej uczelni akademickiej, jej likwidacja, zmiana nazwy oraz połączenie z inną uczelnią publiczną następują w drodze ustawy, z zastrzeżeniem ust. 6.
2. Utworzenie publicznej uczelni zawodowej, jej likwidacja, zmiana nazwy oraz połączenie z inną publiczną uczelnią zawodową następują w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.
3. Likwidacja uczelni publicznej, jej połączenie z inną uczelnią publiczną oraz zmiana jej nazwy następują po zasięgnięciu opinii senatu lub senatów uczelni, których te akty dotyczą.
4. Utworzenie publicznej uczelni zawodowej, jej likwidacja, zmiana nazwy albo połączenie z inną publiczną uczelnią zawodową następują odpowiednio na wniosek sejmiku województwa lub rektora albo sejmiku województwa lub rektorów uczelni.
5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się akt notarialny zawierający zobowiązanie przeniesienia, z dniem utworzenia publicznej uczelni zawodowej, na jej rzecz własności nieruchomości niezbędnych do prawidłowego działania.
6. Do włączenia uczelni publicznej do innej uczelni publicznej stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 3, z tym że włączenie publicznej uczelni zawodowej do publicznej uczelni akademickiej następuje w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek rektorów uczelni po zaopiniowaniu przez ich senaty.
7. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, o których mowa w ust. 2, w przypadku tworzenia lub likwidacji wojskowej uczelni zawodowej, jej połączenia z inną wojskową uczelnią zawodową oraz zmiany jej nazwy wykonuje Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.
8. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, o których mowa w ust. 2, w przypadku tworzenia lub likwidacji uczelni zawodowej służb państwowych, jej połączenia z inną uczelnią zawodową służb państwowych oraz zmiany jej nazwy wykonuje minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.”;

16) w art. 20:

- a) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:
- „7. Decyzje, o których mowa w ust. 5 i 6, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wydaje bez zasięgnięcia opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej.
8. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 2, wydaje się na czas nieokreślony.”,
- b) uchyla się ust. 9—12;

17) w art. 26 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Postawienie uczelni niepublicznej w stan likwidacji następuje z dniem, w którym decyzja o cofnięciu ostatniego uprawnienia do prowadzenia kierunku studiów stała się ostateczna albo z dniem wydania decyzji o powołaniu likwidatora, wydanej na podstawie art. 37 ust. 4; dzień ten jest dniem otwarcia likwidacji.
3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, na wniosek osoby, której udzielono pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej, przenosi to pozwolenie w drodze decyzji, na rzecz innej osoby fizycznej lub prawnej, jeżeli przyjmuje ona wszystkie warunki zawarte w pozwoleniu oraz nie zachodzą przesłanki określone w art. 20 ust. 5 lub 6.”;

18) w art. 28:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Utworzenie związku uczelni publicznych następuje w drodze aktu prawnego właściwego dla utworzenia uczelni wchodzących w jego skład, z zastrzeżeniem ust. 4, po przyjęciu przez właściwe organy kolegialne zainteresowanych uczelni jednobrzmiącej uchwały o utworzeniu związku, określającej w szczególności uczestników związku, jego zadania oraz składniki mienia przekazywane przez uczestników w celu wykonywania zadań związku oraz statut związku.”,
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Utworzenie związku uczelni niepublicznych następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, po przyjęciu przez właściwe organy kolegialne zainteresowanych uczelni jednobrzmiącej uchwały o utworzeniu związku, określającej w szczególności uczestników związku, jego zadania oraz składniki mienia przekazywane przez uczestników w celu wykonywania zadań związku oraz statut związku.”,
- c) ust. 4—7 otrzymują brzmienie:
- „4. Utworzenie związku publicznej uczelni akademickiej i publicznej uczelni zawodowej następuje w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.
5. Statut związku uczelni określa jego uczestników, ustrój, w tym organy jednoosobowe i kolegialne, tryb ich wyboru, odwołania i uzupełniania składu oraz kompetencje i zasady zatrudniania przez związek pracowników, w tym pracowników uczestników

związku, zasady funkcjonowania oraz zasady finansowania związku ze środków jego uczestników, a także zasady i tryb likwidacji związku, w tym przeznaczenie jego majątku pozostałego po likwidacji.

6. Regulamin samorządu studenckiego i samorządu doktorantów związku uczelni określa także zasady działania samorządu studenckiego i samorządu doktorantów tego związku. Przepisy art. 202 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

7. Związek uczelni może zostać przekształcony w uczelnię w trybie właściwym dla utworzenia uczelni publicznych albo uczelni niepublicznych. Przepis ust. 3 i 3a stosuje się odpowiednio.”;

19) w art. 29 w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) sposób prowadzenia rejestru, uwzględniając dane, jakie musi zawierać wniosek o wpisanie uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych do rejestru, w tym rodzaj dokumentów, które założyciele są obowiązani dołączyć do wniosku, nazwy rubryk rejestru, tryb dokonywania wpisów i zmian w rejestrze oraz warunki wykreślenia z rejestru;”;

20) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Udzielenie albo odmowa udzielenia pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych, cofnięcie pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych, nadanie i odmowa nadania uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i poziomie kształcenia, uzyskanie, zawieszenie i cofnięcie uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i poziomie kształcenia, pozwolenie na połączenie uczelni niepublicznych, wpis albo odmowa wpisu uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych do rejestru, zarządzenie wpisu w rejestrze, zawieszenie działalności albo nakaz likwidacji uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych, nakaz zaprzestania oraz usunięcia skutków działalności niezgodnej z przepisami ustawy, statutem lub pozwoleniem, następują w drodze decyzji administracyjnej.”;

21) w art. 31 ust. 1—4 otrzymują brzmienie:

„1. Uczelnia może na podstawie umowy utworzyć centrum naukowe z innymi uczelniami, instytutami naukowymi Polskiej Akademii Nauk oraz instytutami badawczymi, w tym również z zagranicznymi jednostkami naukowymi i instytutami międzynarodowymi prowadzącymi działalność naukowo-badawczą. Centrum naukowe tworzy rektor, wskazując podstawową jednostkę organizacyjną uczelni, która wchodzi w skład centrum. Uczelnia może również utworzyć centrum naukowe w ramach swojej struktury.

2. Rektor wskazuje również podstawową jednostkę organizacyjną uczelni, która będzie reprezentować uczelnię w centrum Polskiej Akademii Nauk lub w centrum naukowo-przemysłowym utworzonym przez instytut badawczy.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa:

1) organizację, sposób funkcjonowania i finansowania centrum naukowego, w tym własność aparatury badawczej, praw autorskich i praw pokrewnych oraz praw własności przemysłowej, a także podział środków uzyskanych w wyniku komercjalizacji badań;

2) sposób wykorzystania infrastruktury centrum naukowego oraz zasobów naukowych do prowadzenia wspólnych studiów doktoranckich.

4. Do zadań centrum naukowego należy:

1) prowadzenie, wspieranie i koordynowanie badań naukowych i prac rozwojowych;

2) inicjowanie i koordynowanie udziału uczelni i innych jednostek naukowych w międzynarodowych programach badawczych;

3) inicjowanie organizowania środowiskowych centrów aparaturowych i nadzór nad nimi;

4) współdziałanie w organizowaniu środowiskowych studiów doktoranckich;

5) wspieranie mobilności pracowników naukowych uczelni, instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk i instytutów badawczych;

6) rozwijanie programów staży po uzyskaniu stopnia naukowego doktora w instytutach centrum;

7) pozyskiwanie i obsługa projektów badawczych międzynarodowych, wspólnych projektów badawczych krajowych i projektów finansowanych z funduszy europejskich.”;

22) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Uczelnia może, na podstawie porozumienia z innymi uczelniami, tworzyć jednostki międzyuczelniane i jednostki wspólne.

2. Uczelnia może tworzyć, w trybie określonym w ust. 1, jednostki wspólne także z innymi podmiotami, w szczególności z instytucjami naukowymi, w tym również zagranicznymi.

3. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, określa organizację, sposób funkcjonowania i finansowania jednostki międzyuczelnianej lub jednostki wspólnej, zasady prowadzenia studiów i kształcenia w innych formach, określonych w art. 13 ust. 1 pkt 6, oraz zasady wydawania dyplomów ukończenia studiów i świadectw ukończenia kształcenia.”;

23) w art. 34 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Protokół może zawierać wnioski i zalecenia pokontrolne.”;

24) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi System Informacji o Szkolnictwie Wyższym, obejmujący dane, o których mowa w art. 35 ust. 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 2 i 3, oraz wykazy, o których mowa w art. 129a i art. 170c. System może być prowadzony w formie elektronicznej.

2. W przypadku prowadzenia Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym w formie elektronicznej minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może zlecić instytutowi badawczemu administrowanie bazami danych Systemu, zapewniając na ten cel środki finansowe.”;

25) w art. 35:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rektor uczelni przedstawia w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku sprawozdawczym ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego.”,

b) w ust. 3 uchyla się pkt 4,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Organy, o których mowa w ust. 4 i 5, przekazują dane, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 2 i 3 również ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego.

7. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, wzory sprawozdań, w tym sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając cele polityki rozwoju nauki i szkolnictwa wyższego.”;

26) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Jeżeli uczelnia lub założyciel uczelni niepublicznej prowadzą działalność niezgodną z przepisami prawa, statutem lub pozwoleniem, o którym mowa w art. 20 ust. 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wzywa organy uczelni lub założyciela uczelni niepublicznej do zaprzestania tej działalności i usunięcia jej skutków, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku stwierdzenia, że uczelnia lub założyciel uczelni niepublicznej nie realizują wniosków i zaleceń, sporządzonych w wyniku kontroli działalności uczelni, o której mowa w art. 34 ust. 1.

3. Jeżeli uczelnia lub założyciel uczelni niepublicznej w rażący sposób naruszają przepisy ustawy, statut lub pozwolenie, o którym mowa w art. 20 ust. 2, w szczególności nie realizują zaleceń lub wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wszczynając postępowanie w sprawie likwidacji uczelni publicznej albo cofa pozwolenie na utworzenie uczelni niepublicznej oraz nakazuje jej likwidację przez założyciela w wyznaczonym terminie.

4. Jeżeli założyciel uczelni niepublicznej nie przystąpi w wyznaczonym terminie do likwidacji uczelni zgodnie z nakazem, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje likwidatora uczelni oraz wyznacza termin zakończenia likwidacji. Koszty likwidacji uczelni i wynagrodzenia likwidatora są pokrywane z majątku uczelni.”;

27) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. W przypadku stwierdzenia, że uczelnia organizuje lub prowadzi kształcenie prowadzące do wydania dyplomu ukończenia studiów wyższych bez pozwolenia lub wymaganych uprawnień, o których mowa w ustawie, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nakazuje uczelni zaprzestanie prowadzenia studiów. Decyzji w sprawie zaprzestania prowadzenia studiów nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Organizowanie lub prowadzenie kształcenia prowadzącego do wydania dyplomu ukończenia studiów, bez pozwolenia lub uprawnień wymaganych ustawą, stanowi podstawę do odpowiedzialności rektora na zasadach określonych dla funkcjonariuszy publicznych.

3. W przypadku stwierdzenia, że uczelnia utworzyła jednostkę organizacyjną niezgodnie z przepisami ustawy, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nakazuje likwidację tej jednostki. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1–3 i w art. 37 ust. 1–3 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2 w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.”;

28) w art. 38 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku rażącego naruszenia prawa przez rektora, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może odwołać rektora po za-

sięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz odpowiednio Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich albo Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich i wyznaczyć termin do powołania rektora w trybie określonym w statucie uczelni.”;

29) w art. 40 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w przypadku klęski żywiołowej lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych, może zlecić uczelni wykonanie także innych zadań, zapewniając środki na ich realizację.”;

30) w art. 43:

a) w ust. 2 uchyla się pkt 1a,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członkowie ich rodzin, posiadający środki finansowe niezbędne na pokrycie kosztów utrzymania podczas studiów, mogą podejmować i odbywać studia wyższe, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach obowiązujących obywateli polskich, z tym że osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych i zapomóg, albo na zasadach określonych w ust. 3 i 4.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Posiadacze ważnej Karty Polaka mogą podejmować studia wyższe, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach obowiązujących obywateli polskich albo na zasadach określonych w ust. 3 i 4.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Rektor uczelni niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz Komendanta Głównego Straży Granicznej o:

1) przyjęciu na studia cudzoziemców, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 4;

2) niepodjęciu kształcenia przez cudzoziemców, o których mowa w ust. 3, lub skreśleniu ich z listy studentów, podając imię i nazwisko, datę urodzenia, adres stałego zamieszkania, informacje o posiadaniu Karty Polaka lub spełnieniu wymagań określonych w art. 5 ust. 1—3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 532, z późn. zm.⁵⁾).

6b. Rektor przekazuje ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, w terminie do 15 stycznia każdego roku, wykazy cudzoziemców, o których mowa w ust. 3 i 4, sporządzone według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, ze wskazaniem osób posiadających Kartę Polaka lub spełniających wymagania określone w art. 5 ust. 1—3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji, zawierające: imię i nazwisko cudzoziemca, państwo zamieszkania, kierunek i rok studiów lub inny rodzaj kształcenia oraz jednostkę organizacyjną uczelni, w której cudzoziemiec odbywa kształcenie, a także warunki finansowe kształcenia.”,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Cudzoziemcy, którzy spełniają wymagania określone w art. 5 ust. 1—3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji i studiujący w kraju swojego zamieszkania, mogą być stypendystami, o których mowa w ust. 4 pkt 1.”;

31) w dziale I tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego”;

32) art. 45 i 46 otrzymują brzmienie:

„Art. 45. 1. Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego, zwana dalej „Radą”, jest wybieralnym organem przedstawicielskim nauki i szkolnictwa wyższego.

2. Rada w swoich pracach kieruje się zasadą rzetelności, bezstronności i przejrzystości.

3. Rada współdziała z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, ministrem właściwym do spraw nauki oraz z innymi organami władzy i administracji publicznej w ustalaniu polityki państwa w zakresie szkolnictwa wyższego, polityki naukowej i innowacyjnej państwa, a w szczególności:

1) wyraża z własnej inicjatywy opinie we wszystkich sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki, kultury i oświaty; może również zwracać się w tych sprawach do organów władzy publicznej, jednostek naukowych i uczelni, w tym o udzielenie wyjaśnień i informacji, zawiadamiając o tym ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i ministra właściwego do spraw nauki oraz innych ministrów;

2) sporządza opinie w sprawach przedstawionych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra właściwego do spraw nauki oraz inne organy władzy i administracji publicznej lub z inicjatywy własnej;

3) opiniuje projekty aktów prawnych dotyczących szkolnictwa wyższego oraz rozwoju nauki i innowacyjno-

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 94, poz. 788, z 2006 r. Nr 249, poz. 1828, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr 216, poz. 1367.

- ści, a także zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki;
- 4) wyraża opinie w sprawach projektu budżetu państwa w zakresie części, których dysponentami są minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz minister właściwy do spraw nauki, w sprawach zasad przyznawania uczelniom dotacji z budżetu państwa, a także w sprawach środków na naukę i szkolnictwo wyższe przewidzianych w częściach budżetu państwa, których dysponentami są ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2;
 - 5) opiniuje plany i sprawozdania z działalności Narodowego Centrum Nauki i Narodowego Centrum Badań i Rozwoju;
 - 6) opiniuje wnioski o finansowanie inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej oraz sprawozdania z jego wykorzystania, uwzględniając związek polskiej infrastruktury badawczej z infrastrukturą europejską;
 - 7) wyraża opinie w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla obszarów kształcenia;
 - 8) wyraża opinie w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów, o których mowa w art. 9b i 9c;
 - 9) przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego propozycje dotyczące wzorcowych opisów efektów kształcenia dla poszczególnych kierunków studiów, z uwzględnieniem poziomu i profilu kształcenia, przypisanych do odpowiednich obszarów kształcenia.
4. Rada może współpracować z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego i nauki.
- Art. 46. 1. W skład Rady wchodzi:
- 1) nauczyciele akademicy wybrani przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich oraz Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich spośród kandydatów wyłonionych przez uczelnie na podstawie wyborów — w liczbie czternastu, z podziałem tej liczby pomiędzy obie Konferencje proporcjonalnie do łącznej liczby studentów studiujących w uczelniach członkowskich każdej z tych Konferencji;
 - 2) przedstawiciele Polskiej Akademii Nauk, wybrani przez Prezydium Polskiej Akademii Nauk — w liczbie pięciu;
 - 3) przedstawiciele instytutów badawczych, wybrani przez Radę Główną Instytutów Badawczych — w liczbie czterech;
 - 4) studenci, wybrani przez Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej — w liczbie czterech;
 - 5) doktoranci, wybrani przez Krajową Reprezentację Doktorantów — w liczbie dwóch;
 - 6) przedstawiciele pracodawców, wybrani przez organizacje pracodawców — w liczbie trzech.
2. Kandydaci na członków Rady nie mogą mieć w dniu rozpoczęcia kadencji więcej niż siedemdziesiąt lat.
3. Podmioty wybierające kandydatów na członków Rady kierują się zasadami dążenia do wyrównywania udziału kobiet i mężczyzn w pracach Rady oraz zapewnienia w jej składzie osobowym właściwej reprezentacji instytucjonalnej i kadrowej.”;
- 33) po art. 46 dodaje się art. 46a—46d w brzmieniu:
- „Art. 46a. 1. Członkostwa w Radzie nie można łączyć z członkostwem w:
- 1) Polskiej Komisji Akredytacyjnej;
 - 2) Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów;
 - 3) Radzie Głównej Instytutów Badawczych;
 - 4) Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych.
2. Członkiem Rady nie może być również osoba będąca założycielem uczelni niepublicznej lub pełniąca funkcję:
- 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;
 - 2) kanclerza uczelni;
 - 3) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk;
 - 4) dyrektora instytutu badawczego;
 - 5) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk;
 - 6) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności;
 - 7) dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju lub Narodowego Centrum Nauki.
3. Członkiem Rady może być osoba, która:
- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 2) ma nieposzlakowaną opinię i przestrzega zasad etyki naukowej;
 - 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

4. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Rady nie dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje.
 5. Kadencja Rady rozpoczyna się 1 stycznia i trwa cztery lata. Przedstawiciele studentów i doktorantów są powoływani na członków Rady na okres określony odpowiednio w statucie Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej i Krajowej Reprezentacji Doktorantów.
- Art. 46b. 1. Przewodniczący Rady stwierdza wygaśnięcie mandatu członka Rady w przypadku:
- 1) śmierci;
 - 2) złożenia rezygnacji;
 - 3) niespełniania choćby jednego z wymagań określonych w art. 46a;
 - 4) nieuczestniczenia w pracach Rady przez okres dłuższy niż sześć miesięcy.
2. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Rady w trakcie kadencji dokonuje się na jego miejsce wyboru nowej osoby w trybie określonym w art. 46, na okres do końca kadencji. Niepełnej kadencji nie wlicza się do okresu, o którym mowa w art. 46a ust. 4.
- Art. 46c. 1. Rada działa na posiedzeniach plenarnych i przez swoje organy. Organizację i tryb działania Rady oraz jej organy i ich kompetencje określa statut, uchwalony przez Radę na posiedzeniu plenarnym.
2. W posiedzeniach plenarnych Rady uczestniczą z głosem doradczym przedstawiciele reprezentatywnych organizacji związkowych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.⁶⁾) działających w uczelniach, instytutach badawczych i Polskiej Akademii Nauk, po jednym z każdego związku.
3. Rektor, na wniosek członka Rady będącego nauczycielem akademickim, może zwolnić go całkowicie lub częściowo z obowiązków dydaktycznych.
- Art. 46d. 1. Przy Radzie działa Rzecznik Praw Absolwenta, powoływany przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.
2. Rzecznik Praw Absolwenta współdziała z Radą w zakresie ograniczenia barier w dostępie do wykonywania zawodu zgodnego z kierunkiem studiów absolwenta. W tym celu Rzecznik Praw Absolwenta analizuje sytuację absolwentów na rynku pracy i stopień ich dostępu do określonych zawodów oraz przedstawia wnioski Radzie i ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego.”;
- 34) art. 47 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 47. 1. Rada zamieszcza uchwały podjęte w sprawach, o których mowa w art. 45 ust. 3, na swojej stronie internetowej.
2. Obsługę administracyjną Rady i Rzecznika Praw Absolwenta wykonują jednostki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.”;
- 35) w dziale I tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:
- „Polska Komisja Akredytacyjna”;
- 36) art. 48 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 48. 1. Polską Komisję Akredytacyjną, zwaną dalej „Komisją”, powołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.
2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje członków Komisji spośród kandydatów zgłoszonych przez Radę, Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, senaty uczelni oraz ogólnokrajowe stowarzyszenia naukowe i organizacje pracodawców.
3. Członkiem Komisji może być nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora, zatrudniony w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.
4. Powołując członków Komisji, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego uwzględnia wymóg reprezentowania w składzie Komisji przedstawicieli wszystkich obszarów kształcenia oraz zapewnia co najmniej 30% udział kobiet w jej składzie.
5. Kandydaci na członków Komisji nie mogą mieć w dniu rozpoczęcia kadencji więcej niż siedemdziesiąt lat.
6. Do członków Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 46a ust. 1—4.
7. Członkiem Komisji z mocy prawa jest przewodniczący Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej.
8. Przewodniczący Komisji stwierdza wygaśnięcie mandatu członka Komisji z przyczyn określonych w art. 46b ust. 1. Do powołania nowego członka stosuje się odpowiednio przepis art. 46b ust. 2.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1793 i 1800, z 2002 r. Nr 10, poz. 89 i Nr 240, poz. 2056, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2009 r. Nr 219, poz. 1707.

9. Członek Komisji może być odwołany, na wniosek prezydium Komisji, przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. Do powołania nowego członka stosuje się odpowiednio przepis art. 46b ust. 2.
10. Komisja liczy nie mniej niż siedemdziesięciu i nie więcej niż dziewięćdziesięciu członków.
11. Kadencja Komisji rozpoczyna się 1 stycznia i trwa cztery lata.
12. Rektor, na wniosek członka Komisji będącego nauczycielem akademickim, może zwolnić go całkowicie lub częściowo z obowiązku prowadzenia zajęć dydaktycznych.”;

37) po art. 48 dodaje art. 48a w brzmieniu:

- „Art. 48a. 1. Komisja jest instytucją działającą niezależnie na rzecz doskonalenia jakości kształcenia.
2. Komisja w swoich pracach kieruje się zasadą rzetelności, bezstronności i przejrzystości oraz dążeniem do wyrównywania udziału kobiet i mężczyzn w jej pracach.
 3. Komisja dokonuje oceny jakości kształcenia na kierunkach studiów (ocena programowa), mając na uwadze efekty kształcenia odpowiadające Krajowym Ramom Kwalifikacji w zakresie obszarów kształcenia i kierunków studiów oraz spełniania warunków niezbędnych do prowadzenia studiów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1–4 oraz art. 9b i 9c.
 4. Komisja może dokonywać oceny działalności podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni (ocena instytucjonalna), w tym oceny jakości kształcenia na prowadzonych przez nią studiach trzeciego stopnia i studiach podyplomowych; ocenę instytucjonalną przeprowadza się w jednostce, w której wcześniej dokonano oceny programowej na większości prowadzonych przez nią kierunków studiów.
 5. Komisja dokonuje ocen, o których mowa w ust. 3 i 4, z inicjatywy własnej lub na wniosek uczelni oraz w przypadkach określonych w art. 11a ust. 2 i 3 i art. 49 ust. 4, na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.
 6. Do członków oraz ekspertów Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r.

Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁷⁾). Wyłączenia członka Komisji lub eksperta dokonuje przewodniczący Komisji.”;

38) art. 49 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 49. 1. Komisja przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego opinie i wnioski dotyczące:
- 1) utworzenia uczelni oraz przyznania uczelni lub jej jednostce organizacyjnej uprawnień do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia;
 - 2) dokonanej oceny programowej, w tym kształcenia nauczycieli, oraz oceny instytucjonalnej, a także przestrzegania warunków prowadzenia studiów;
 - 3) przywrócenia zawieszonych uprawnień do prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia;
 - 4) utworzenia przez uczelnię zagraniczną uczelni lub filii, o której mowa w art. 85 ust. 5.
2. Opinie i wnioski w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich Komisja przekazuje również odpowiednio ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2.
3. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Komisja może zwracać się do uczelni o udzielenie wyjaśnień i informacji oraz przeprowadzać wizytacje uczelni.
4. W uzasadnionych przypadkach na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego Komisja, poza przyjętym przez siebie harmonogramem prac, dokonuje oceny programowej we wskazanej uczelni lub jej jednostce organizacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lub dokonuje oceny instytucjonalnej, o której mowa w art. 48a ust. 4, w szczególności dla zbadania przesłanek do podjęcia decyzji, o której mowa w art. 37 ust. 4.
5. Komisja może, na wniosek zainteresowanej uczelni, dokonywać oceny kształcenia, włączając to zadanie do harmonogramu prac Komisji.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 6, poz. 18 i Nr 34, poz. 173.

6. Komisja dokonując ocen, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 4, stosuje skalę ocen: wyróżniająca, pozytywna, warunkowa, negatywna.

7. Opinie w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 5, Komisja wyraża w terminie nie dłuższym niż cztery miesiące od dnia otrzymania wniosku, a oceny, o których mowa w ust. 4, w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące. W uzasadnionych przypadkach przewodniczący Komisji może wnioskować o przedłużenie tego terminu.

8. Oceny, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wraz z uzasadnieniem i wynikającymi z nich wnioskami, Komisja przedstawia niezwłocznie po ich sporządzeniu.

9. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1–4, Komisja może przetwarzać dane osobowe nauczycieli akademickich i studentów ocenianych uczelni w zakresie niezbędnym do wykonania tych zadań.”;

39) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. Komisja współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi instytucjami i organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego, w szczególności z tymi, których przedmiotem działania jest ocena jakości kształcenia i akredytacja.”;

40) w art. 50:

a) w ust. 3 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) dwaj przedstawiciele organizacji pracodawców.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W skład Komisji wchodzi zespoły działające w ramach obszarów kształcenia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2.

5. W skład zespołu wchodzi co najmniej pięciu członków Komisji, będących przedstawicielami obszaru kształcenia, w tym co najmniej trzech posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinach lub dyscyplinach naukowych związanych z tym obszarem kształcenia, a także co najmniej jeden przedstawiciel organizacji pracodawców.”;

41) w art. 52 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Prezydium podejmuje uchwały w sprawach, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 4, kierując się sprawozdaniem przedłożonym przez jeden spośród zespołów, o których mowa w art. 50 ust. 4.

2. Strona niezadowolona z uchwały prezydium podjętej w sprawach, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 4, może zwrócić się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosek kieruje się do Komisji w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia uchwały.”;

42) w art. 53 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organizację i tryb działania Komisji, szczegółowe kompetencje jej organów, szczegółowe kryteria i tryb dokonywania ocen oraz sposób wyznaczania recenzentów określa statut uchwalony przez Komisję na posiedzeniu plenarnym.

2. Obsługę administracyjną i finansową Komisji wykonuje Biuro Polskiej Komisji Akredytacyjnej, zwane dalej „biurem”.”;

43) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej i w Biuletynie Informacji Publicznej podjęte uchwały, dotyczące jakości kształcenia wraz z uzasadnieniem.

2. Komisja może zamieszczać na swojej stronie internetowej raporty zespołów oceniających.”;

44) w art. 55 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) wspierają i monitorują działania na rzecz systematycznego podnoszenia jakości kształcenia oraz promowania jednostek oferujących kształcenie wysokiej jakości, co mogą realizować poprzez środowiskowe komisje akredytacyjne.”;

45) w art. 56:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Statut uczelni publicznej wchodzi w życie z dniem określonym w uchwale senatu.”,

b) uchyla się ust. 3 i 4,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Statut uczelni wojskowej i uczelni służb państwowych wchodzi w życie z dniem wydania odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych decyzji zatwierdzającej statut, chyba że w statucie został określony termin późniejszy.”;

46) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Statut publicznej uczelni teologicznej jest uchwalany przez właściwy organ uczelni w porozumieniu z właściwymi władzami kościołów i związków wyznaniowych. Statut wchodzi w życie z dniem określonym w tej uchwale.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do innych uczelni publicznych, w których działa teologiczna podstawowa jednostka organizacyjna, z tym że porozumienie z właściwymi władzami kościołów i związków wyznaniowych dotyczy tylko postanowień statutu związanych z funkcjonowaniem teologicznej podstawowej jednostki organizacyjnej.”;

47) w art. 58:

- a) uchyla się ust. 3,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Statut uczelni niepublicznej wchodzi w życie z dniem określonym w uchwale organu kolegiального wskazanego w statucie lub w decyzji założyciela.”,
- c) uchyla się ust. 5;

48) w art. 60:

- a) ust. 2—4 otrzymują brzmienie:
„2. Statut publicznej uczelni może przewidywać zamiast lub obok senatu inny organ kolegialny.
3. Przepisy ustawy dotyczące senatu uczelni mogą być stosowane, w zakresie określonym w statucie uczelni, do organu kolegiального.
4. W publicznej uczelni, jeżeli statut tak stanowi, obok senatu lub organu kolegiального może działać konwent.”,
- b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. W publicznej uczelni zawodowej działa konwent.”;

49) art. 62 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 62. 1. Kompetencje senatu uczelni określa statut uczelni, z wyjątkiem spraw uregulowanych w ustawie.
2. W uczelni, w której nie ma podstawowych jednostek organizacyjnych, senat pełni również funkcję rady takiej jednostki.
3. Senat uczelni zatwierdza sprawozdanie finansowe uczelni zgodnie z przepisami o rachunkowości.”;

50) w art. 63 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

- „4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, skład konwentu nadzorowanych przez niego uczelni zawodowych, uwzględniając zadania uczelni jako jednostki wojskowej.
- 5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, skład konwentu nadzorowanych przez niego uczelni zawodowych, uwzględniając zadania uczelni jako jednostki właściwej służby państwowej.”;

51) w art. 66:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Rektor opracowuje i realizuje strategię rozwoju uczelni, uchwalaną przez organ kolegialny uczelni wskazany w statucie. Uchwała może określić środki na wdrażanie tej strategii, w tym pochodzące z funduszu rozwoju uczelni.”,

b) w ust. 2:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) podejmuje decyzje dotyczące mienia i gospodarki uczelni, w tym w zakresie zbycia lub obciążenia mienia, do wysokości określonej w art. 90 ust. 4;”,
- uchyla się pkt 2,
- po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) sprawuje nadzór nad wdrożeniem i doskonaleniem uczelnianego systemu zapewnienia jakości kształcenia;”,

c) uchyla się ust. 3;

52) w art. 68:

- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) uchwalanie, po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu studenckiego, zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez senat uczelni publicznej lub organ kolegialny uczelni niepublicznej, planów studiów i programów kształcenia;”,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Senat uczelni uchyla uchwałę rady podstawowej jednostki organizacyjnej sprzeczną z ustawą, statutem, uchwałą senatu lub najwyższego organu kolegiального uczelni niepublicznej, regulaminami i innymi przepisami wewnętrznymi uczelni lub naruszającą ważny interes uczelni.”;

53) w art. 70 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Kompetencje kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni określa statut. Do kompetencji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni należy w szczególności opracowanie strategii rozwoju jednostki zgodnej ze strategią rozwoju uczelni.”;

54) w art. 71:

- a) w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2) czynne prawo wyborcze przysługuje nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako podstawowym miejscu pracy, pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi, studentom oraz doktorantom;
- 3) bierne prawo wyborcze przysługuje nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako podstawowym miejscu pracy, którzy nie ukończyli sześćdziesiątego piątego roku życia, a w przypadku osób posiadających tytuł profesora — siedemdziesiątego roku życia, pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi, zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, studentom oraz doktorantom;”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. W publicznych uczelniach zawodowych czynne prawo wyborcze przysługuje także nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako dodatkowym miejscu pracy.”;

55) w art. 72:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Rektor uczelni publicznej może być powołany w drodze wyborów albo w drodze konkursu.
2. Rektorem uczelni może być osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora. Warunkiem pełnienia funkcji rektora jest zatrudnienie w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

- „2a. Sposób powołania rektora, szczególne wymagania kwalifikacyjne, jakie musi spełniać kandydat na rektora oraz warunki i tryb przeprowadzania konkursu określa statut.”;

56) art. 73 i 74 otrzymują brzmienie:

„Art. 73. 1. Rektora uczelni wojskowej wyznacza Minister Obrony Narodowej, spośród żołnierzy zawodowych, spełniających warunki określone w art. 72 ust. 2.

2. W szczególnych przypadkach Minister Obrony Narodowej może wyznaczyć rektora uczelni wojskowej spośród oficerów niespełniających warunków określonych w art. 72 ust. 2, posiadających co najmniej stopień wojskowy generała brygady lub kontradmirała.

3. Prorektora właściwego do spraw realizacji zadań uczelni wojskowej jako jednostki wojskowej wyznacza Minister Obrony Narodowej na wniosek rektora, spośród żołnierzy zawodowych.

Art. 74. 1. Rektora uczelni służb państwowych jako jednostki organizacyjnej właściwej służby wyznacza minister właściwy do spraw wewnętrznych spośród funkcjonariuszy właściwej służby państwowej, spełniających warunki określone w art. 72 ust. 2.

2. W szczególnych przypadkach minister właściwy do spraw wewnętrznych może wyznaczyć rektora uczelni służb państwowych spośród oficerów, niespełniających warunków określonych w art. 72 ust. 2, posiadających stopień we właściwej służbie państwowej odpowiadający co najmniej stopniowi generała brygady.

3. Prorektora właściwego do spraw realizacji zadań uczelni służb państwowych jako jednostek organizacyjnych właściwej służby wyznacza minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek rektora, spośród funkcjonariuszy właściwej służby państwowej.”;

57) w art. 75:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Prorektorzy w uczelni publicznej są powoływani w drodze wyborów albo w drodze konkursu. Sposób powoływania prorektorów,

ich liczbę, szczególne wymagania kwalifikacyjne oraz warunki, zasady i tryb przeprowadzania konkursu określa statut. Warunkiem pełnienia funkcji prorektora jest zatrudnienie w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Osoba kandydująca na prorektora do spraw studenckich musi uzyskać zgodę większości przedstawicieli studentów i doktorantów w organie dokonującym wyboru lub w komisji rozstrzygającej konkurs. Niezajęcie stanowiska w terminie wskazanym w statucie uważa się za wyrażenie zgody.”;

58) w art. 76:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W uczelni publicznej kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub jego zastępcy są powoływani w drodze wyborów albo w drodze konkursu.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Sposób powoływania osób, o których mowa w ust. 1, liczbę zastępców kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej, szczególne wymagania kwalifikacyjne oraz warunki, zasady i tryb przeprowadzania konkursu określa statut.”,

c) uchyla się ust. 4;

59) w art. 77 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W uczelni publicznej ta sama osoba nie może być członkiem senatu lub członkiem konwentu dłużej niż dwie następujące po sobie kadencje. Nie dotyczy to osób wchodzących w skład senatu lub konwentu w związku z pełnieniem funkcji organu jednoosobowego uczelni.

2b. Ograniczenia wynikające z ust. 2a nie dotyczą uczelni publicznych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego.”;

60) w art. 78:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Rektor i prorektor uczelni publicznej powołani w drodze wyborów mogą być odwołani przez organ, który dokonał wyboru, a w przypadku rektora i prorektora powołanych w drodze konkursu przez senat uczelni kwalifikowaną większością dwóch trzecich statutowego składu senatu, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.

2. Wniosek o odwołanie rektora może być zgłoszony przez co najmniej połowę statutowego składu senatu uczelni. Wniosek o odwołanie prorektora może być zgłoszony przez rektora, a pisemny wniosek o odwołanie prorektora właściwego do spraw studenckich może być zgłoszony również przez co najmniej trzy czwarte przedstawicieli studentów i doktorantów wchodzących w skład senatu.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Rektora uczelni wojskowej i prorektora właściwego do realizacji zadań tej uczelni jako jednostki wojskowej może odwołać Minister Obrony Narodowej w trybie określonym w przepisach o służbie żołnierzy zawodowych.

6. Rektora uczelni służb państwowych i prorektora właściwego do spraw realizacji zadań tej uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby może odwołać minister właściwy do spraw wewnętrznych w trybie określonym w przepisach o służbie funkcjonariuszy właściwej służby państwowej.”;

61) w art. 80 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy jednoosobowe uczelni niepublicznej i ich zastępców powołuje i odwołuje założyciel lub organ wskazany w statucie, po zasięgnięciu opinii senatu uczelni. Założyciel zwołuje posiedzenie senatu w celu zasięgnięcia opinii w sprawie powołania i odwołania organów jednoosobowych i ich zastępców.”;

62) w art. 84:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawowe jednostki organizacyjne uczelni, w tym jednostki zamiejscowe, tworzy, przekształca i likwiduje rektor po zasięgnięciu opinii senatu.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W uczelni mogą być tworzone inne jednostki organizacyjne. Rodzaje, warunki i tryb tworzenia, likwidacji i przekształcania tych jednostek, z zastrzeżeniem art. 85 ust. 1—4, określa statut.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W uczelni w celu organizacji indywidualnych studiów międzyobszarowych, o których mowa w art. 8 ust. 2, może być utworzona międzywydziałowa jednostka organizacyjna uczelni, której rada określa plany studiów i programy kształcenia.”,

e) uchyla się ust. 4;

63) po art. 84 dodaje się art. 84a i 84b w brzmieniu:

„Art. 84a. 1. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni lub centrum naukowe działające w strukturze uczelni, prowadzące badania naukowe na najwyższym poziomie w określonej dziedzinie nauki, powiązane z prowadzonymi studiami doktoranckimi o najwyższej jakości, mogą uzyskać status Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego, zwanego dalej „KNOW”.

2. Status KNOW może uzyskać również centrum naukowe, o którym mowa w art. 31 ust. 1, i konsorcjum naukowe, o którym mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, jeżeli prowadzą studia doktoranckie wspólnie z jednostką organizacyjną uczelni.

Art. 84b. 1. Status KNOW nadaje, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego na okres pięciu lat.

2. KNOW jest wyłaniany w drodze konkursu przeprowadzanego w dziedzinowo określonych obszarach wiedzy i kształcenia, ogłaszanego przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i ministra właściwego do spraw nauki.

3. Liczba KNOW w jednym obszarze wiedzy i kształcenia nie może być większa niż 3.

4. Konkurs przeprowadza komisja, powoływana przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego spośród ekspertów określonych dyscyplin naukowych, w tym także ekspertów zagranicznych.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, kryteria, warunki i tryb ubiegania się o status KNOW, uwzględniając w szczególności jakość prowadzonych badań naukowych oraz jakość kształcenia i współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

6. KNOW jest dofinansowywany z dotacji na zadania projakościowe, o której mowa w art. 94b ust. 1 pkt 1.

7. Status KNOW uwzględnia się przy ubieganiu się o środki z budżetu państwa i środki z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej na finansowanie inwestycji dotyczących aparatury badawczej oraz inwestycji związanych z dydaktyką.

8. Komisja, o której mowa w ust. 4, po pięciu latach od dnia uzyskania przez jednostkę statusu KNOW dokonuje oceny efektów działania KNOW na podstawie raportu końcowego prezentującego wyniki przeprowadzonych badań naukowych, ich powiązanie z osiągnięciami naukowymi pracowników i doktorantów, powiązanie z procesem dydaktycznym, otoczeniem społeczno-gospodarczym, a także na podstawie końcowego sprawozdania finansowego.”;

64) art. 85 otrzymuje brzmienie:

„Art. 85. 1. Uczelnia w celu realizacji zadań dydaktycznych może utworzyć poza swoją siedzibą zamiejscową jednostkę organizacyjną w formie:

1) podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;

2) filii.

2. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni może prowadzić kształcenie w obiektach położonych w tym samym co siedziba uczelni obszarze metropolii-

talnym, o którym mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.⁸⁾), bez potrzeby tworzenia zamiejscowych jednostek organizacyjnych.

3. Uczelnia może utworzyć poza swoją siedzibą zamiejscową jednostkę organizacyjną o zadaniach innych niż dydaktyczne, także w formie innej niż określona w ust. 1.
4. Utworzenie za granicą zamiejscowej jednostki organizacyjnej uczelni wymaga pozwolenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydane go w drodze decyzji administracyjnej, po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych.
5. Uczelnie zagraniczne mogą tworzyć uczelnie i filie z siedzibą na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydanej po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych i Komisji.
6. Uczelnię lub filię może tworzyć uczelnia zagraniczna, która uzyskała pozytywną ocenę agencji oceniającej jakość kształcenia uznawanej przez władze macierzystego kraju albo zarejestrowanej w Europejskim Rejestrze Agencji Akredytacyjnych (EQAR) lub agencji innego kraju, której oceny są uznawane przez Komisję.
7. Do uczelni i filii utworzonych przez uczelnie zagraniczne nie mają zastosowania przepisy niniejszej ustawy, z wyjątkiem ust. 5 i 6.”;

65) w art. 86 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dyrektora akademickiego inkubatora przedsiębiorczości lub centrum transferu technologii, działających w formie ogólnouczelnianych jednostek organizacyjnych, powołuje rektor po zasięgnięciu opinii senatu uczelni, spośród kandydatów przedstawionych przez rady nadzorujące tych jednostek.”;

66) po art. 86 dodaje się art. 86a—86c w brzmieniu:

„Art. 86a. 1. Uczelnia, w celu komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych tworzy spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółkę akcyjną, zwaną dalej „spółką celową”.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 127, poz. 880, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237 i Nr 220, poz. 1413, z 2010 r. Nr 24, poz. 124, Nr 75, poz. 474, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 130, poz. 871, Nr 149, poz. 996 i Nr 155, poz. 1043 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

Spółkę celową tworzy rektor za zgodą senatu uczelni lub innego organu kolegialnego uczelni. Do zadań spółki celowej należy w szczególności obejmowanie udziałów w spółkach kapitałowych lub tworzenie spółek kapitałowych, które powstają w celu wdrożenia wyników badań naukowych lub prac rozwojowych prowadzonych w uczelni.

2. Rektor, w drodze umowy, może powierzyć spółce celowej zarządzanie prawami własności przemysłowej uczelni w zakresie jej komercjalizacji.
3. Uczelnia w celu realizacji zadań określonych w ust. 1 i 2 przekazuje spółce celowej w formie aportu wyniki badań naukowych i prac rozwojowych, w szczególności uzyskane prawa własności przemysłowej.
4. Wyplaconą dywidendę spółki celowej uczelnia przeznacza na działalność statutową uczelni.

Art. 86b. 1. Spółka celowa może zostać utworzona przez kilka uczelni publicznych albo kilka uczelni niepublicznych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, każda z uczelni może powierzyć spółce celowej zadania określone w art. 86a ust. 1 i 2 w drodze odrębnej umowy, zawartej międzyrektorem uczelni a spółką celową.

Art. 86c. Senat, a w przypadku uczelni niepublicznej organ wskazany w statucie, uchwała regulamin zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych, który określa:

- 1) prawa i obowiązki uczelni, pracowników oraz studentów i doktorantów w zakresie ochrony i korzystania z praw autorskich i praw pokrewnych oraz praw własności przemysłowej;
- 2) zasady wynagradzania twórców;
- 3) zasady i procedury komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych;
- 4) zasady korzystania z majątku uczelni wykorzystywanego do komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych oraz świadczenia usług naukowo-badawczych.”;

67) art. 87 otrzymuje brzmienie:

„Art. 87. Status szpitali uniwersyteckich będących bazą dydaktyczną i naukowo-badawczą uczelni medycznych lub innych uczelni prowadzących działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych regulują przepisy ustawy z dnia

30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.⁹⁾).”;

68) w art. 90:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rozporządzenie przez uczelnię publiczną składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, w zakresie określonym w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.¹⁰⁾), wymaga zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w przypadkach gdy wartość rynkowa przedmiotu rozporządzenia przekracza równowartość w złotych kwoty 250 000 euro, obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, według stanu z dnia wystąpienia o zgodę. Do wystąpienia dołącza się zgodę senatu uczelni.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku likwidacji publicznego szpitala uniwersyteckiego utworzonego na zasadach i w trybie określonych w przepisach o zakładach opieki zdrowotnej jego majątek, po zaspokojeniu wierzycieli, staje się własnością Skarbu Państwa lub własnością publicznej uczelni medycznej albo publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, a o jego przeznaczeniu decyduje podmiot, który utworzył publiczny zakład opieki zdrowotnej.”;

69) w art. 92 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przychody własne uczelnia publiczna gromadzi na odrębnych rachunkach bankowych.”;

70) w art. 94:

a) w ust. 1:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, w tym studentów, o których mowa w art. 99 ust. 1a, z wyłączeniem kształcenia, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1a, kształceniem uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kadr naukowych oraz utrzymaniem uczelni, w tym na remonty;”;

— pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) dofinansowanie lub finansowanie kosztów realizacji inwestycji, w tym służących kształceniu studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi — realizowanych w szczególności z udziałem z budżetu państwa, państwowych funduszy celowych lub środków rozwojowych pochodzących z Unii Europejskiej lub z innych źródeł zagranicznych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712 i Nr 157, poz. 1241);

11) zadania związane ze stwarzaniem studentom i doktorantom, będącym osobami niepełnosprawnymi warunków do pełnego udziału w procesie kształcenia.”,

b) w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) uczelni medycznej lub innej uczelni publicznej będącej podmiotem, który utworzył szpital uniwersytecki, w części dotyczącej jednostek organizacyjnych tej uczelni prowadzących działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 7—11, są udzielane z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Uczelnia niepubliczna otrzymuje dotację na zadania związane ze stwarzaniem studentom i doktorantom będącym osobami niepełnosprawnymi warunków do pełnego udziału w procesie kształcenia.”,

d) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dotacje na dofinansowanie kosztów realizacji zadań wymienionych w ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz 8—10.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Uczelnia może otrzymywać inne środki finansowe z budżetu państwa oraz z budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków, przy czym z budżetów tych jednostek i ich związków może otrzymywać także dotacje celowe na zadania, o których mowa w ust. 1, jeżeli dotowane zadanie jest związane z zadaniami własnymi jednostek samorządu terytorialnego.”;

71) po art. 94 dodaje się art. 94a—94c w brzmieniu:

„Art. 94a. Dotacje na zadania, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7, dla doktorantów w jednostkach naukowych, w zakresie określonym w art. 199 ust. 1, są udzielane z części budżetu, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 94b. 1. W budżecie państwa jest określana dotacja podmiotowa na dofinansowanie zadań projakościowych, przeznaczona na:

1) dofinansowanie jednostek organizacyjnych mających status KNOW,

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 849, Nr 166, poz. 1172, Nr 176, poz. 1240 i Nr 181, poz. 1290, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 76, poz. 641, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1707, z 2010 r. Nr 96, poz. 620, Nr 107, poz. 679 i Nr 230, poz. 1507 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1417 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 107, poz. 721, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 206, poz. 1590, z 2010 r. Nr 229, poz. 1496 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 171.

w tym z tytułu dodatku do wynagrodzenia dla pracowników oraz specjalnych stypendiów naukowych dla uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich oraz specjalnych stypendiów naukowych dla studentów;

- 2) dofinansowanie podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni posiadających ocenę wyróżniającą na podstawie opinii Komisji, dotyczącej oceny kształcenia, o której mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2 i ust. 5;
 - 3) dofinansowanie podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni w zakresie wdrażania systemów poprawy jakości kształcenia oraz Krajowych Ram Kwalifikacji;
 - 4) finansowanie zadań związanych z kształceniem uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich prowadzonych w uczelniach niepublicznych; dotacja nie przysługuje:
 - a) jeżeli wydano prawomocną decyzję o cofnięciu uprawnienia do prowadzenia w danej uczelni jednego z kierunków studiów w okresie ostatnich pięciu lat lub
 - b) istnieje zagrożenie ciągłości finansowania uczelni;
 - 5) finansowanie zwiększenia wysokości stypendiów doktoranckich, o których mowa w art. 200a, dla 30% najlepszych doktorantów, w uczelniach publicznych i niepublicznych.
2. Zadania określone w ust. 1 pkt 3 są finansowane w drodze konkursu.
 3. Wydatki budżetu państwa planowane na dotację, o której mowa w ust. 1, są waloryzowane corocznie co najmniej o średnioroczny wskaźnik, o którym mowa w art. 93 ust. 2.
 4. Dotacja, o której mowa w ust. 1, jest udzielana z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 94c. Środki finansowe przyznawane na finansowanie zadań, określonych w art. 94 ust. 1 pkt 1–9 i 11 oraz art. 94b ust. 1 są przekazywane w formie dotacji podmiotowej, a środki finansowe na dofinansowanie lub finansowanie kosztów realizacji inwestycji, a także zakupów środków trwałych służących kształceniu studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi, określone w art. 94 ust. 1 pkt 10 są przekazywane w formie dotacji celowej.”;

72) w art. 95:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb występowania przez uczelnie

niepubliczne o dotację, o których mowa w art. 94, oraz sposób kontroli ich wykorzystania, uwzględniając jakość kształcenia w uczelni, liczbę nauczycieli akademickich, dla których uczelnia jest podstawowym miejscem pracy, liczbę kształconych w uczelni studentów studiów stacjonarnych i uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich, zaangażowanie własnych środków w rozwój bazy materialnej uczelni oraz osiągnięcia uczelni w dotychczasowym kształceniu.”,

b) uchyla się ust. 3;

73) art. 96 otrzymuje brzmienie:

„Art. 96. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb ustalania wskaźników kosztochłonności dla poszczególnych kierunków studiów stacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia jednolitych studiów magisterskich oraz obszarów kształcenia, a także dla stacjonarnych studiów doktoranckich w poszczególnych dziedzinach nauki, mając na uwadze warunki związane z prowadzeniem tych studiów,
- 2) sposób podziału dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4 oraz art. 94a, biorąc pod uwagę w szczególności liczbę studentów i doktorantów, w tym znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej oraz liczbę studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi,
- 3) tryb udzielania oraz zasady i tryb rozliczania dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 10
— aby zapewnić efektywne wydatkowanie tych środków, z uwzględnieniem jakości kształcenia.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, do spraw zdrowia, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób podziału dotacji, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1–6, 8, 9 i 11 oraz ust. 4a, biorąc pod uwagę w szczególności:

- 1) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1 — kosztochłonność kierunków studiów stacjonarnych i stacjonarnych studiów doktoranckich w poszczególnych dziedzinach nauki oraz jakość kształcenia i liczbę studentów studiów stacjonarnych i uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich,

2) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 8 — dane o liczbie studentów studiów stacjonarnych, w ramach kształcenia których są wykonywane zadania związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych,

3) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 11 i ust. 4a — dane o liczbie studentów i doktorantów będących osobami niepełnosprawnymi

— aby zapewnić efektywne wydatkowanie tych środków.”;

74) po art. 96 dodaje się art. 96a w brzmieniu:

„Art. 96a. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, sposób podziału i tryb przekazywania podmiotowej dotacji na dofinansowanie zadań projakościowych, o których mowa w art. 94b ust. 1, biorąc pod uwagę:

1) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 1 — możliwość ich dofinansowania przez okres pięciu lat oraz przedłużenia dofinansowania na kolejny okres pięciu lat, uwzględniając dane o liczbie pracowników, w tym nauczycieli akademickich, doktorantów i studentów w jednostkach organizacyjnych mających status KNOW,

2) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 2 — możliwość dofinansowania nie więcej niż dwudziestu pięciu podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni przez okres trzech lat, uwzględniając dane o liczbie nauczycieli akademickich, studentów i doktorantów w jednostkach organizacyjnych posiadających ocenę wyróżniającą Komisji,

3) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 3 — poprawę jakości kształcenia oraz restrukturyzację organizacyjną i programową zgodną z Krajowymi Ramami Kwalifikacji,

4) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 4 — dane o liczbie doktorantów na stacjonarnych studiach doktoranckich, dane o wynikach oceny kształcenia na kierunkach studiów, dokonanej przez Komisję, uwzględniając zaprzestanie finansowania w przypadku uzyskania przez uczelnię niepubliczną lub jej podstawową jednostkę organizacyjną negatywnej oceny programowej,

5) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 5 — możliwość zwiększania stypendiów doktoranckich — uwzględniając jakość badań naukowych i kształcenia oraz stopień ich konkurencyjności w skali międzynarodowej.”;

75) w art. 98 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dotacje z budżetu państwa, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1–6, 8, 9 i 11 oraz art. 94b;”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) odpłatności za świadczone usługi edukacyjne, w szczególności za kształcenie, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1a, oraz za kształcenie na studiach i studiach doktoranckich prowadzonych w formach niestacjonarnych, a także za świadczone przez uczelnie artystyczne usługi artystyczne;”;

76) w art. 99:

a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) kształceniem studentów na studiach stacjonarnych, jeżeli są to ich studia na drugim lub kolejnym kierunku studiów w formie stacjonarnej;

1b) kształceniem studentów na studiach stacjonarnych, w przypadku korzystania z zajęć poza dodatkowym limitem punktów ECTS określonym w art. 170a ust. 2;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Do studentów studiów stacjonarnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, nie zalicza się:

1) studentów, którzy po ukończeniu studiów pierwszego stopnia kontynuują studia do uzyskania tytułu magistra lub równorzędnego;

2) studentów, o których mowa w art. 170a ust. 3 i 4, studiujących drugi kierunek studiów na studiach stacjonarnych bez wnoszenia opłat;

3) studentów studiujących na kierunkach, o których mowa w art. 170b ust. 1.

1b. W przypadku podjęcia studiów równocześnie na kilku kierunkach studiów stacjonarnych uczelni publicznej pobiera się opłaty za drugi wskazany przez studenta kierunek studiów, jeżeli nie posiada uprawnień do korzystania z zajęć bez wnoszenia opłat, o których mowa w art. 170a ust. 3 i 4 oraz za każdy kolejny kierunek studiów.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, ustala rektor uczelni publicznej, z tym że opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 1a i 2, nie mogą przekraczać kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do uruchomienia i prowadzenia w danej uczelni, odpowiednio studiów lub studiów doktoranckich, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 1a, oraz zajęć na studiach i studiach doktoranckich, o których mowa w ust. 1 pkt 2, z uwzględnieniem kosztów przygotowania i wdrażania strategii rozwoju uczelni, w szczególności rozwoju kadr naukowych i infrastruktury dydaktyczno-naukowej, w tym amortyzacji i remontów.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Informację o wysokości opłat za usługi edukacyjne, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do świadczenia tych usług uczelnia zamieszcza na swojej stronie internetowej.”,

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Senat uczelni publicznej określa zasady pobierania opłat, wiążące rektora przy zawieraniu umów ze studentem, o których mowa w art. 160 ust. 3, oraz tryb i warunki zwalniania — w całości lub części — z tych opłat studentów lub doktorantów, w szczególności osiągających wybitne wyniki w nauce, a także tych, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji materialnej.”,

f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zasady pobierania opłat i wysokość opłat w uczelni niepublicznej określa organ wskazany w statucie, z tym że opłaty za świadczone usługi edukacyjne związane z kształceniem studentów na studiach i studiach doktoranckich oraz opłaty związane z powtarzaniem określonych zajęć na studiach i studiach doktoranckich nie mogą przekraczać kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do uruchomienia i prowadzenia w danej uczelni, odpowiednio studiów lub studiów doktoranckich oraz zajęć na studiach lub studiach doktoranckich, z uwzględnieniem kosztów przygotowania i wdrażania strategii rozwoju uczelni, w szczególności rozwoju kadr naukowych i infrastruktury dydaktyczno-naukowej, w tym amortyzacji i remontów.”;

77) po art. 99 dodaje się art. 99a w brzmieniu:

„Art. 99a. Uczelnia nie pobiera opłat za rejestrację na kolejny semestr lub rok studiów, egzamin, w tym egzamin poprawkowy, egzamin komisyjny, egzamin dyplomowy, wydanie dziennika praktyk zawodowych, złożenie i ocenę pracy dyplomowej oraz wydanie suplementu do dyplomu.”;

78) w art. 100:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uczelnia publiczna prowadzi samodzielną gospodarkę finansową na podstawie planu rzeczowo-finansowego, zatwierdzonego przez senat uczelni, zgodnie z przepisami o finansach publicznych oraz o rachunkowości.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Uczelnia niepubliczna prowadzi samodzielną gospodarkę finansową na podstawie planu rzeczowo-finansowego, zatwierdzonego przez organ kolegiacyjny wskazany w statucie uczelni, zgodnie z przepisami o rachunkowości, a w zakresie gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu państwa, również zgodnie z przepisami o finansach publicznych.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Plan rzeczowo-finansowy w terminie czternastu dni od jego uchwalenia:

- 1) uczelnia publiczna przekazuje ministrowi, który sprawuje nad nią nadzór, oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;
- 2) uczelnia niepubliczna przekazuje ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego.”;

79) po art. 100 dodaje się art. 100a w brzmieniu:

„Art. 100a. 1. Uczelnia publiczna, w której suma strat netto w okresie nie dłuższym niż pięć ostatnich lat przekracza 25% kwoty dotacji z budżetu państwa otrzymanej w roku poprzedzającym bieżący rok budżetowy na zadania, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1, jest obowiązana do opracowania programu naprawczego.

2. Uczelnia publiczna opracowuje program naprawczy nie później niż w okresie trzech miesięcy od stwierdzenia straty, o której mowa w ust. 1.

3. Program naprawczy obejmuje działania mające na celu odzyskanie równowagi finansowej przez zrównoważenie planowanych kosztów działalności z przychodami określonymi w art. 98 ust. 1 w okresie nie dłuższym niż trzy lata od dnia uchwalenia programu naprawczego.

4. Senat uczelni publicznej uchwała program naprawczy i przedkłada go ministrowi nadzorującemu uczelnię. Senat uczelni publicznej przedkłada ministrowi okresowe sprawozdania z wykonania programu naprawczego wraz ze sprawozdaniem z wykonania planu rzeczowo-finansowego, o którym mowa w art. 35 ust. 2. Pierwsze sprawozdanie składa się w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym program naprawczy został uchwalony.

5. W przypadku gdy uczelnia publiczna nie wprowadzi programu naprawczego w trybie określonym w ust. 2—4 albo ocena rezultatów programu naprawczego przedstawianych w okresowych sprawozdaniach, o których mowa w ust. 4, wskazuje, że nie zostaną osiągnięte jego cele, minister nadzorujący tę uczelnię powołuje, na okres nie dłuższy niż trzy lata, osobę pełniącą obowiązki rektora, powierzając jej zadania dotyczące opracowania i wdrożenia programu naprawczego.

6. Z dniem powołania osoby pełniącej obowiązki rektora:

- 1) dotychczasowy rektor uczelni publicznej zostaje zawieszony w pełnieniu obowiązków; w okresie zawieszenia rektorowi nie przysługuje dodatek funkcyjny do wynagrodzenia;
- 2) zawieszona zostaje działalność organów kolegialnych uczelni publicznej w zakresie decydowania o gospodarce finansowej, w szczególności w zakresie kompetencji określonych w art. 90 ust. 4; pozostałe kompetencje organów kolegialnych są realizowane na zasadach dotychczasowych;
- 3) osoba pełniąca obowiązki rektora staje się przewodniczącym senatu uczelni publicznej.

7. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 6 pkt 1 i 2, pozostaje bez wpływu na upływ kadencji rektora i członków organów kolegialnych. W przypadku gdy kadencja rektora upłynie w trakcie okresu, na który została powołana osoba pełniąca obowiązki rektora, do końca tego okresu nie przeprowadza się wyboru lub konkursu na rektora na kolejną kadencję.

8. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb realizacji programu naprawczego prowadzącego do uzyskania równowagi finansowej, uwzględniając poziom zadłużenia i specyfikę uczelni.”;

80) w art. 101:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Uczelnia może utworzyć fundusz rozwoju uczelni.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zysk netto przeznaczają się na fundusz zasadniczy, a w przypadku utworzenia funduszu rozwoju uczelni, również na ten fundusz.”;

81) w art. 103 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, tworzy się z:

- 1) dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4, z wyłączeniem środków na stypendia ministra, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 4;
- 2) opłat za korzystanie z domu studenckiego;
- 3) opłat za korzystanie ze stołówki studenckiej;
- 4) innych przychodów, w tym z opłat za wynajem pomieszczeń w domach i stołówkach studenckich.

3. Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów w części, o której mowa w ust. 2 pkt 1, przeznaczają się na wypłaty stypendiów

i zapomóg, a w przypadku uczelni publicznej także na remonty domów oraz stołówek studenckich. Dotacja przeznaczona na pomoc materialną dla doktorantów nie może być mniejsza niż wynika to z proporcji liczby doktorantów do liczby studentów oraz nie większa niż 6% wysokości dotacji określonej w ust. 2 pkt 1.”;

82) po art. 103 dodaje się art. 103a w brzmieniu:

„Art. 103a. Przepis art. 103 stosuje się odpowiednio do jednostek naukowych prowadzących studia doktoranckie.”;

83) art. 105 otrzymuje brzmienie:

„Art. 105. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady gospodarki finansowej uczelni publicznych, w tym:

- 1) zasady sporządzania planu rzeczowo-finansowego,
- 2) zasady tworzenia oraz zmian stanu funduszy, w tym funduszu rozwoju uczelni,
- 3) zasady rozliczania, w tym ewidencji kosztów, biorąc pod uwagę:
 - a) rozliczanie kosztów według rodzajów działalności, z wyodrębnieniem finansowania z dotacji z budżetu państwa oraz z przychodów własnych,
 - b) rozliczanie kosztów w ramach działalności dydaktycznej w podziale na koszty kształcenia na studiach stacjonarnych i studiach niestacjonarnych,

4) sposób dostosowania dotychczasowych zasad gospodarki finansowej uczelni do postanowień ustawy

— w celu zapewnienia efektywnego wykorzystania środków publicznych.”;

84) w art. 109 uchyla się ust. 2;

85) w art. 110 uchyla się ust. 4;

86) art. 111 otrzymuje brzmienie:

„Art. 111. 1. Pracownicy naukowo-dydaktyczni są obowiązani:

- 1) kształcić i wychowywać studentów, w tym nadzorować opracowywanie przez studentów prac zaliczeniowych, semestralnych, dyplomowych, pod względem merytorycznym i metodycznym;
- 2) prowadzić badania naukowe i prace rozwojowe, rozwijać twórczość naukową albo artystyczną;
- 3) uczestniczyć w pracach organizacyjnych uczelni.

2. Pracownicy naukowcy mają obowiązki określone w ust. 1 pkt 2 i 3.

3. Do obowiązków nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego należy również kształcenie kadry naukowej.
4. Pracownicy dydaktyczni są obowiązani:
 - 1) kształcić i wychowywać studentów, w tym nadzorować opracowywanie przez studentów prac zaliczeniowych, semestralnych, dyplomowych, pod względem merytorycznym i metodycznym;
 - 2) podnosić swoje kwalifikacje zawodowe;
 - 3) uczestniczyć w pracach organizacyjnych uczelni.
5. Nauczyciele akademicki zatrudnieni w uczelni zawodowej mogą uczestniczyć w pracach badawczych. Warunki prowadzenia tych prac określa organ kolegialny uczelni wskazany w statucie.”;

87) po art. 112 dodaje się art. 112a w brzmieniu:

- „Art. 112a. 1. Nauczyciel akademicki składa w uczelni oświadczenie, w którym upoważnia wybraną podstawową jednostkę organizacyjną uczelni do zaliczania go do minimum kadrowego jednego kierunku jednolitych studiów magisterskich albo jednego kierunku studiów pierwszego oraz drugiego stopnia albo jednego kierunku studiów tylko pierwszego stopnia albo jednego kierunku studiów tylko drugiego stopnia.
2. Nauczyciel akademicki może dodatkowo złożyć w jednostce organizacyjnej tej samej uczelni albo w jednostce organizacyjnej innej uczelni co najwyżej jedno oświadczenie, upoważniające tę jednostkę do zaliczenia go do minimum kadrowego jednego kierunku studiów pierwszego stopnia.
3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, składa się przed rozpoczęciem roku akademickiego, nie później jednak niż do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok akademicki.”;

88) w art. 114 uchyla się ust. 8;

89) w art. 115:

- a) ust. 2 uchyla się,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W uczelni wojskowej na stanowisku profesora wizytującego może być zatrudniona osoba posiadająca co najmniej stopień wojskowy generała brygady lub kontradmirała.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W uczelni służb państwowych na stanowisku profesora wizytującego może być zatrudniona osoba posiadająca stopień we właściwej służbie państwowej odpowiadający co najmniej stopniowi generała brygady.”,

d) uchyla się ust. 4 i 5;

90) w art. 118:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nawiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim następuje na podstawie mianowania albo umowy o pracę. Na podstawie mianowania zatrudnia się wyłącznie nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora. Zatrudnienie na podstawie mianowania następuje w pełnym wymiarze czasu pracy.”,

b) uchyla się ust. 4,

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Pomiędzy nauczycielem akademickim a zatrudnionym w tej samej uczelni jego małżonkiem, krewnym lub powinowatym do drugiego stopnia włącznie oraz osobą pozostającą w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli nie może powstać stosunek bezpośredniej podległości służbowej. Nie dotyczy to osób pełniących funkcje organów jednoosobowych uczelni, dla których ustawa przewiduje powoływanie ich w drodze wyborów.”;

91) po art. 118 dodaje się art. 118a w brzmieniu:

- „Art. 118a. 1. Zatrudnienie nauczyciela akademickiego w wymiarze przewyższającym połowę etatu na czas określony lub nieokreślony w uczelni publicznej na stanowiskach, o których mowa w art. 110, następuje po przeprowadzeniu otwartego konkursu. Tryb i warunki postępowania konkursowego określa statut.
2. Informację o konkursach, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 72 ust. 1, art. 75 ust. 1 i art. 76 ust. 1, ogłasza się na stronach internetowych uczelni, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministra nadzorującego uczelnię, a także na stronach internetowych Komisji Europejskiej w europejskim portalu dla mobilnych naukowców, przeznaczonym do publikacji ofert pracy naukowców.
3. Nauczyciela akademickiego, który nabył uprawnienia emerytalne, można zatrudnić ponownie na tym samym stanowisku, w tej samej uczelni bez postępowania konkursowego.”;

92) art. 120 otrzymuje brzmienie:

„Art. 120. Okres zatrudnienia na stanowisku asystenta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora oraz okres zatrudnienia na stanowisku adiunkta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora habilitowanego, a także warunki skracania i przedłużania oraz zawieszania tych okresów określa statut, z tym że zatrudnienie na każdym z tych stanowisk osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora lub doktora habilitowanego nie może trwać dłużej niż osiem lat.”;

93) w art. 121 uchyla się ust. 1 i 3;

94) art. 124 otrzymuje brzmienie:

„Art. 124. 1. Rektor może rozwiązać za wypowiedzeniem stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim w przypadku:

- 1) czasowej niezdolności do pracy spowodowanej chorobą, jeżeli okres tej niezdolności przekracza okres zasiłkowy, a w przypadku stwierdzenia przez uprawnionego lekarza poprawy stanu zdrowia i możliwości powrotu do pracy, jeżeli okres ten przekracza dwa lata;
- 2) wszczęcia postępowania w sprawie likwidacji uczelni;
- 3) otrzymania przez nauczyciela akademickiego oceny negatywnej, o której mowa w art. 132;
- 4) podjęcia lub wykonywania przez nauczyciela akademickiego dodatkowego zatrudnienia bez zgody rektora, o której mowa w art. 129 ust. 1 i 10.

2. Rektor rozwiązuje za wypowiedzeniem stosunek pracy z nauczycielem akademickim w przypadku otrzymania przez nauczyciela akademickiego dwóch kolejnych ocen negatywnych, o których mowa w art. 132.”;

95) art. 125 otrzymuje brzmienie:

„Art. 125. Stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim może być rozwiązany również z innych ważnych przyczyn, po uzyskaniu opinii organu kolegialnego wskazanego w statucie uczelni.”;

96) w art. 127 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego zatrudnionego w uczelni publicznej wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on sześćdziesiąty piąty rok życia. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora, zatrudnionego na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub zwyczajnego w uczelni publicznej, wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on siedemdziesiąty rok życia.”;

97) art. 128 i 129 otrzymują brzmienie:

„Art. 128. 1. Rozwiązanie lub wygaśnięcie umowy o pracę z nauczycielem akademickim następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy, z tym że rozwiązanie stosunku pracy, za wypowiedzeniem następuje z końcem semestru.

2. Rektor może rozwiązać za wypowiedzeniem stosunek pracy nauczyciela akademickiego zatrudnionego na podstawie umowy o pracę również w przypadku określonym w art. 124 ust. 1 pkt 3.

Art. 129. 1. Nauczyciel akademicki zatrudniony w uczelni publicznej może podjąć lub kontynuować zatrudnienie w ramach stosunku pracy tylko u jednego dodatkowego pracodawcy prowadzącego działalność dydaktyczną lub naukowo-badawczą. Podjęcie lub kontynuowanie przez nauczyciela akademickiego dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy u pracodawcy, o którym mowa w zdaniu pierwszym, wymaga zgody rektora. Podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia bez zgody rektora stanowi podstawę rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem w uczelni publicznej stanowiącej podstawowe miejsce pracy.

2. Rektor odmawia wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli świadczenie usług dydaktycznych lub naukowych u innego pracodawcy zmniejsza zdolność prawidłowego funkcjonowania uczelni lub wiąże się z wykorzystaniem jej urządzeń technicznych i zasobów uczelni.

3. Nauczyciel akademicki prowadzący działalność gospodarczą informuje o tym rektora uczelni, która jest dla niego podstawowym miejscem pracy.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nauczycieli akademickich podejmujących zatrudnienie w ramach stosunku pracy:

- 1) w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 2 i 4a ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.¹¹⁾);

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505, z 2010 r. Nr 165, poz. 1118, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1494 oraz z 2011 r. Nr 82, poz. 451.

- 2) w organach towarzystw naukowych i zawodowych;
 - 3) w organach wymiaru sprawiedliwości;
 - 4) w instytucjach kultury;
 - 5) we władzach Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności;
 - 6) w samorządowych kolegiach odwoławczych.
5. Podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy przez nauczyciela akademickiego, będącego organem jednoosobowym uczelni publicznej wymaga uzyskania zgody wskazanego w statucie organu kolegialnego uczelni. Zgoda jest wydawana na okres kadencji. W przypadku powołania nauczyciela akademickiego do pełnienia funkcji organu jednoosobowego kolejnej kadencji okres, którego dotyczy zgoda ulega przedłużeniu o cztery miesiące.
6. Zgoda, o której mowa w ust. 1, jest wydawana w terminie dwóch miesięcy od dnia wystąpienia o zgodę na podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia, a zgoda w przypadku, o którym mowa w ust. 5, w terminie dwóch miesięcy od dnia rozpoczęcia kadencji organu jednoosobowego.
7. W terminie czterech miesięcy od dnia nieuzyskania zgody właściwego organu kolegialnego na kontynuowanie przez nauczyciela akademickiego będącego organem jednoosobowym uczelni publicznej dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy nauczyciel akademicki jest obowiązany zaprzestać kontynuowania dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Niezaprzestanie kontynuowania dodatkowego zatrudnienia powoduje wygaśnięcie mandatu organu jednoosobowego uczelni publicznej.
8. Wypowiedzenie stosunku pracy, o którym mowa w ust. 1, następuje z końcem miesiąca następującego po miesiącu, w którym rektor powziął wiadomość o niezaprzestaniu przez nauczyciela akademickiego kontynuowania dodatkowego zatrudnienia, a w odniesieniu odpowiednio do rektora uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej — właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2, z tym, że rozwiązanie stosunku pracy następuje zgodnie z art. 128 ust. 1. Wygaśnięcie mandatu, o którym mowa w ust. 7, następuje z dniem stwierdzenia niezaprzestania kontynuowania dodatkowego zatrudnienia.
9. Wypowiedzenia stosunku pracy oraz wygaśnięcie mandatu, o których mowa w ust. 1 i 7, dokonuje lub stwierdza rektor, w stosunku do rektora uczelni publicznej, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a w stosunku do rektora odpowiednio uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej — właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2, na wniosek senatu uczelni.
10. W uczelni wojskowej żołnierze zawodowi pełniący służbę na stanowiskach nauczycieli akademickich występują o zgodę, o której mowa w ust. 1, w trybie określonym w przepisach o zawodowej służbie wojskowej. Podjęcie dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy u innego pracodawcy bez uzyskania zgody skutkuje skierowaniem przez rektora wniosku o zwolnienie ze stanowiska nauczyciela akademickiego, w trybie określonym w przepisach o zawodowej służbie wojskowej.
11. Przepisy ust. 1—8 stosuje się odpowiednio do uczelni niepublicznej, jeżeli statut nie stanowi inaczej. Wypowiedzenia stosunku pracy oraz wygaśnięcie mandatu w stosunku do rektora uczelni niepublicznej dokonuje lub stwierdza założyciel. Do rozwiązania stosunku pracy stosuje się przepis art. 128 ust. 1.
12. W przypadku gdy nauczyciel akademicki podejmuje dodatkowe zatrudnienie w innej uczelni, instytucie naukowym lub pomocniczej jednostce naukowej Polskiej Akademii Nauk, instytucie badawczym lub międzynarodowym instytucie naukowym utworzonym na podstawie odrębnych przepisów, działającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rektor uczelni lub dyrektor instytutu jest obowiązany powiadomić o tym, w terminie czternastu dni, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. W zawiadomieniu wskazuje się podstawową jednostkę organizacyjną nowej uczelni lub instytut, w którym nauczyciel akademicki podjął dodatkowe zatrudnienie.”;
- 98) po art. 129 dodaje się art. 129a w brzmieniu:
- „Art. 129a. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi centralny wykaz nauczycieli akademickich i pracowników naukowych.
2. W centralnym wykazie nauczycieli akademickich i pracowników naukowych zamieszcza się następujące dane:
- 1) imię i nazwisko nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego;

- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, tytuł zawodowy, stopień naukowy lub tytuł naukowy;
 - 3) informacje o podstawowym miejscu zatrudnienia i miejscu dodatkowego zatrudnienia;
 - 4) informacje o zaliczeniu do minimum kadrowego.
3. Dane w zakresie określonym w ust. 2 przekazują ministrowi uczelni, instytuty naukowe i pomocnicze jednostki naukowe Polskiej Akademii Nauk, instytuty badawcze, państwowe jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Sprawiedliwości, prowadzące działalność naukową i badawczo-rozwojową oraz międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych przepisów, działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Dostęp do danych zawartych w centralnym wykazie nauczycieli akademickich i pracowników naukowych przysługuje właściwym ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2, rektorom uczelni, dyrektorom instytutów i państwowych jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Sprawiedliwości, o których mowa w ust. 3, organom Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, Radzie oraz Komisji.
5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) sposób prowadzenia wykazu,
 - 2) terminy, w których uczelnie oraz instytuty, o których mowa w ust. 3, są obowiązane przekazywać dane objęte wykazem,
 - 3) szczegółowy tryb i formę udostępniania wykazu
- mając na uwadze zapewnienie właściwej polityki kadrowej w uczelniach.”;

99) w art. 130 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Rektor może obniżyć wymiar zajęć dydaktycznych poniżej dolnej granicy wymiaru ustalonej zgodnie z ust. 3, w przypadku powierzenia nauczycielowi akademickiemu wykonywania ważnych zadań lub realizowania przez nauczyciela akademickiego projektów badawczych lub innych zadań przewidzianych w statucie.”;

100) w art. 131 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych koniecznością realizacji programu kształcenia, nauczyciel akademicki może być obowiązany prowadzić zajęcia dydaktyczne w godzi-

nach ponadwymiarowych, w rozmiarze nieprzekraczającym dla pracownika naukowo-dydaktycznego 1/4, a dla pracownika dydaktycznego 1/2 wymiaru obowiązków dydaktycznych, określonego zgodnie z art. 130 ust. 3 i 4.”;

101) w art. 132 ust. 1—3 otrzymują brzmienie:

- „1. Wszyscy nauczyciele akademicy podlegają okresowej ocenie, w szczególności w zakresie należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 111, oraz przestrzegania prawa autorskiego i praw pokrewnych, a także prawa własności przemysłowej.
2. Oceny dokonuje podmiot wskazany w statucie uczelni, nie rzadziej niż raz na dwa lata lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony. Oceny nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora, zatrudnionego na podstawie mianowania, dokonuje się nie rzadziej niż raz na cztery lata. Kryteria oceny oraz tryb jej dokonywania, z uwzględnieniem możliwości zasięgnięcia opinii ekspertów spoza uczelni, określa statut.
3. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, przy dokonywaniu oceny nauczyciela akademickiego w zakresie wypełniania przez niego obowiązków dydaktycznych uwzględnia ocenę przedstawianą przez studentów i doktorantów, po zakończeniu każdego cyklu zajęć dydaktycznych. Zasady dokonywania tej oceny i sposób jej wykorzystania określa statut uczelni.”;

102) w art. 133 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

- „7. Tryb udzielania urlopu wypoczynkowego określa senat uczelni lub organ wskazany w statucie.”;

103) w art. 134:

- a) uchyla się ust. 2,
b) ust. 10—12 otrzymują brzmienie:

„10. Pracownik korzystający z płatnego urlopu, o którym mowa w ust. 5, nie może w tym czasie wykonywać pracy w ramach stosunku pracy ani prowadzić działalności gospodarczej.

11. Wynagrodzenie za czas płatnych urlopów, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, oblicza się jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

12. Szczegółowe zasady i tryb udzielania urlopów, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, określa statut.”;

104) w art. 135 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Do pracowników niebędących nauczycielami akademickimi stosuje się odpowiednio przepisy art. 118 ust. 7 i art. 138 ust. 1.”;

- 105) w art. 140 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Odpis orzeczenia o udzieleniu kary dyscyplinarnej z uzasadnieniem włącza się do akt osobowych nauczyciela akademickiego. Sentencje prawomocnych orzeczeń komisji dyscyplinarnych do spraw nauczycieli akademickich, o których mowa w art. 142 ust. 1, orzekające karę, o której mowa w ust. 1 pkt 4, są ogłaszane przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, w wydawanym przez niego dzienniku urzędowym.”;
- 106) w art. 151:
- a) w ust. 1 w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „wysokość minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego w odniesieniu do poszczególnych stanowisk oraz wysokość i warunki przyznawania innych składników wynagrodzenia, tak aby wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w uczelni publicznej, w poszczególnych grupach stanowisk pracowników w relacji do kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla członków korpusu służby cywilnej wymienionych w art. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 79, poz. 431) nie była niższa.”;
- b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. Senat uczelni może przeznaczyć dodatkowe środki na zwiększenie wynagrodzeń, jeżeli uczelnia posiada na ten cel środki pochodzące z innych źródeł niż określone w art. 94 ust. 1. Zasady podziału tych środków są ustalane z zachowaniem uprawnień związków zawodowych.”;
- 107) w art. 154:
- a) uchyla się ust. 1 i 2,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Pracownikowi uczelni publicznej przysługuje dodatek za staż pracy w wysokości 1% wynagrodzenia zasadniczego za każdy rok pracy, wypłacany w okresach miesięcznych, poczynając od czwartego roku pracy, z tym że dodatek ten nie może przekroczyć 20% wynagrodzenia zasadniczego.”;
- 108) w art. 157 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na jednego byłego pracownika uczelni publicznej będącego emerytem lub rencistą wynosi za dany rok kalendarzowy 10% rocznej sumy najniższej emerytury lub renty z roku poprzedniego, ustalonej zgodnie z art. 94 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.¹²⁾).”;
- 109) w art. 160 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Studia w uczelni są prowadzone według planów studiów i programów kształcenia.
3. Warunki odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1, określa umowa zawarta między uczelnią a studentem w formie pisemnej.”;
- 110) w art. 161 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W uczelniach wojskowych oraz w uczelniach służb państwowych regulamin studiów wchodzi w życie po zatwierdzeniu odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej albo ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;
- 111) w art. 162:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim muszą odpowiadać postanowienia regulaminu studiów w uczelniach, uwzględniając.”;
- b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
- „3a) tryb przeprowadzania, na wniosek studenta lub promotora, otwartego egzaminu dyplomowego;”;
- c) w pkt 5 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) odbywania studiów według indywidualnego planu studiów i programu kształcenia,”;
- d) w pkt 5 w lit. g kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
- „6) warunki właściwej realizacji procesu dydaktycznego, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb studentów będących osobami niepełnosprawnymi.”;
- 112) po art. 164 dodaje się art. 164a w brzmieniu:
- „Art. 164a. 1. Wynikającym z planu studiów i programu kształcenia zajęciom zaliczonym przez studenta przypisuje się punkty ECTS.
2. W celu uzyskania dyplomu ukończenia studiów pierwszego stopnia student jest obowiązany uzyskać co najmniej 180 punktów ECTS, studiów drugiego stopnia — co najmniej 90 punktów ECTS, jednolitych studiów magisterskich — co najmniej 300 punktów ECTS w systemie studiów pięcioletnich oraz 360 punktów ECTS w systemie studiów sześcioletnich.
- ”;

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 75, poz. 398.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może określić, w drodze rozporządzenia, wyższą liczbę punktów ECTS konieczną do uzyskania dyplomu ukończenia studiów uwzględniając obszary kształcenia, kierunki studiów i poziomy kształcenia.”;

113) art. 165 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 165. 1. Regulamin studiów uwzględnia przenoszenie i uznawanie zajęć zaliczonych przez studenta w jednostce organizacyjnej uczelni macierzystej lub w innej uczelni, w tym zagranicznej, zgodnie z zasadami systemu przenoszenia osiągnięć.
2. Studentowi przenoszącemu zajęcia zaliczone w uczelni innej niż macierzysta, w tym zagranicznej, z przypisanymi punktami ECTS, zajęcia te zalicza się do osiągnięć wyrażonych w punktach ECTS w uczelni macierzystej.
 3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przenoszenia zajęć zaliczonych przez studenta, w tym wyrażonych w punktach ECTS, mając na uwadze konieczność zapewnienia kontynuacji kształcenia, przyjmując minimalną liczbę 30 punktów ECTS wymaganą do zaliczenia semestru.”;

114) w art. 166:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Studia licencjackie trwają co najmniej sześć semestrów, a studia inżynierskie co najmniej siedem semestrów.
2. Do okresu studiów pierwszego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich zalicza się praktykę zawodową studenta.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

- „2a. Do okresu studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich strażaków w służbie kandydackiej zalicza się praktykę zawodową studenta.”;

115) w art. 167:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Absolwenci studiów otrzymują uczelniane dyplomy ukończenia studiów, potwierdzające uzyskanie odpowiedniego tytułu zawodowego i suplementy do dyplomów. Absolwenci studiów podyplomowych i kursów dokształcających otrzymują świadectwa ukończenia tych studiów lub kursów.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

- „1a. Wzór dyplomu zatwierdza senat uczelni. Rektor przekazuje zatwierdzony wzór dyplomu niezwłocznie ministrowi nadzorującemu uczelnię oraz ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego.”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

- „2a. Osoba, która ukończyła studia pierwszego stopnia, zachowuje prawa studenta do dnia 31 października roku, w którym ukończyła te studia.”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tytuły zawodowe nadawane absolwentom studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich, uwzględniając istniejące tytuły zawodowe;
- 2) warunki wydawania i niezbędne elementy dyplomów, w tym dyplomów wspólnych i świadectw studiów podyplomowych, biorąc pod uwagę poziomy i formę kształcenia oraz rodzaje tytułów zawodowych;
- 3) wzór suplementu do dyplomu, uwzględniając zakres niezbędnych informacji.”;

116) art. 168 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 168. 1. Studia pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolite studia magisterskie mogą być prowadzone wspólnie przez różne uczelnie i instytucje naukowe, w tym z udziałem zagranicznych uczelni i instytucji naukowych, na podstawie zawartego przez nie porozumienia.

2. Przedmiotem porozumienia może być prowadzenie studiów na kierunku i poziomie kształcenia, w którym podstawowe jednostki organizacyjne uczelni polskich będących stronami porozumienia mają uprawnienia do prowadzenia studiów na poziomie kształcenia nie niższym niż poziom określony w porozumieniu.

3. Absolwenci studiów, o których mowa w ust. 1, mogą otrzymać dyplom wspólny, spełniający wymogi określone w przepisach wydanych na podstawie art. 167 ust. 3.”;

117) po art. 168 dodaje się art. 168a w brzmieniu:

- „Art. 168a. 1. Uczelnia może prowadzić studia o profilu praktycznym z udziałem podmiotów gospodarczych.
2. Sposób prowadzenia i organizację studiów, o których mowa w ust. 1, określa umowa zawarta w formie pisemnej między uczelnią a podmiotem gospodarczym. Umowa może określać:
- 1) możliwość prowadzenia zajęć ze studentami, w szczególności praktycznych, przez pracowników podmiotów gospodarczych;
 - 2) udział podmiotu gospodarczego w opracowaniu programu nauczania;
 - 3) sposób dofinansowania studiów przez podmiot gospodarczy;
 - 4) efekty kształcenia;
 - 5) sposób realizacji praktyk i staży.”;

118) art. 169 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 169. 1. Do odbywania studiów w uczelni może być dopuszczona osoba, która spełnia warunki rekrutacji ustalone przez uczelnię oraz ma:
- 1) świadectwo dojrzałości — w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie;
 - 2) tytuł magistra, licencjata, inżyniera lub równorzędny i spełnia warunki określone na podstawie ust. 2 — w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia drugiego stopnia.
2. Senat uczelni ustala warunki i tryb rekrutacji, w tym prowadzonej w drodze elektronicznej, dla poszczególnych kierunków studiów. Uchwałę podaje się do wiadomości publicznej nie później niż do dnia 31 maja roku poprzedzającego rok akademicki, którego uchwała dotyczy i przesyła ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego. W przypadku uruchomienia nowego kierunku studiów lub nowo utworzonej uczelni senat podejmuje uchwałę i przesyła ją ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i ministrowi nadzorującemu uczelnię, podając ją niezwłocznie do publicznej wiadomości.

3. Podstawę przyjęcia na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie stanowią wyniki egzaminu maturalnego. Senat uczelni ustala w trybie określonym na podstawie ust. 2, jakie wyniki egzaminu maturalnego stanowią podstawę przyjęcia na studia.
4. Uczelnia może przeprowadzić dodatkowe egzaminy wstępne, w trybie określonym na podstawie ust. 2, tylko w przypadku konieczności sprawdzenia uzdolnień artystycznych, sprawności fizycznej lub szczególnych predyspozycji do podejmowania studiów na danym kierunku niesprawdzanych w trybie egzaminu maturalnego, lub gdy osoba ubiegająca się o przyjęcie na studia posiada świadectwo dojrzałości uzyskane za granicą. Egzaminy te nie mogą dotyczyć przedmiotów objętych egzaminem maturalnym.
5. Warunki i tryb rekrutacji w przypadku egzaminów wstępnych, o których mowa w ust. 4, powinny uwzględniać szczególne potrzeby kandydatów na studia, będących osobami niepełnosprawnymi.
6. Jeżeli podstawę przyjęcia na studia stanowią wyniki egzaminu dojrzałości, senat uczelni może podjąć uchwałę o przeprowadzeniu egzaminów wstępnych, w trybie określonym na podstawie ust. 2.
7. Przepisy ust. 3 i 4 dotyczące egzaminu maturalnego oraz jego wyników stosuje się odpowiednio do egzaminu maturalnego potwierzonego świadectwem maturalnym, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 93 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹³⁾) oraz egzaminu przeprowadzanego w ramach programu Matury Międzynarodowej, którego zdanie potwierdza dyplom IB (International Baccalaureate) wydany przez organizację International Baccalaureate Organization z siedzibą w Genewie, oraz wyników tego egzaminu.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705 oraz z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857 i Nr 148, poz. 991.

8. Szczegółowe zasady przyjmowania na studia w uczelni publicznej laureatów oraz finalistów olimpiad stopnia centralnego określa senat uczelni na okres co najmniej trzech lat.
 9. Senat uczelni może określić szczegółowe zasady przyjmowania na studia laureatów konkursów międzynarodowych oraz ogólnopolskich, w tym organizowanych przez uczelnię.
 10. Rekrutację przeprowadzają komisje rekrutacyjne powołane przez kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej lub inny organ wskazany w statucie. Komisja rekrutacyjna podejmuje decyzje w sprawach przyjęcia na studia.
 11. Komisji rekrutacyjnej nie powołuje się w przypadku gdy wstęp na studia jest wolny. Decyzje w sprawie przyjęcia na studia podejmuje w takim przypadku kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni lub inny organ wskazany w statucie.
 12. Od decyzji komisji rekrutacyjnej służy odwołanie, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji, do uczelnianej komisji rekrutacyjnej, powołanej w trybie określonym w statucie.
 13. Od decyzji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni lub innego organu wskazanego w statucie służy odwołanie do rektora, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji.
 14. Podstawą odwołania w przypadkach, o których mowa w ust. 12 i 13, może być jedynie wskazanie naruszenia warunków i trybu rekrutacji na studia, określonych zgodnie z ust. 2.
 15. Po rozpatrzeniu odwołania wnoszonego w trybie ust. 12 decyzję podejmuje uczelniana komisja rekrutacyjna, a po rozpatrzeniu odwołania wnoszonego w trybie ust. 13 decyzję podejmuje rektor. Decyzja ta jest ostateczna.
 16. Wyniki postępowania rekrutacyjnego są jawne.
 17. W uczelni wojskowej i w uczelni służb państwowych warunki i tryb przyjęcia na studia kandydatów na żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb państwowych ustala, na wniosek senatu, odpowiednio Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw wewnętrznych.”;
- 119) w art. 170 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:
- „2. Student rozpoczynający studia ma prawo do przeszkolenia w zakresie praw i obowiązków studenta.
 3. Szkolenia prowadzi Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej w porozumieniu z samorządem studenckim uczelni.”;
- 120) po art. 170 dodaje się art. 170a—170c w brzmieniu:
- „Art. 170a. 1. Student studiów stacjonarnych w uczelni publicznej ma prawo bez wnoszenia opłat do korzystania z zajęć, za które może uzyskać liczbę punktów ECTS, o których mowa w art. 164a.
2. Poza limitem punktów ECTS, o którym mowa w art. 164a, student, o którym mowa w ust. 1, ma prawo bez wnoszenia opłat do korzystania z zajęć na określonym poziomie studiów, za które może uzyskać dodatkowo nie więcej niż 30 punktów ECTS, a student realizujący kształcenie w ramach indywidualnych studiów międzyobszarowych, o których mowa w art. 8 ust. 2 — nie więcej niż 90 punktów ECTS.
 3. Student lub absolwent pierwszego kierunku studiów stacjonarnych w uczelni publicznej ma prawo podjąć studia na drugim kierunku studiów stacjonarnych w uczelni publicznej bez wnoszenia opłat.
 4. Do kontynuowania studiów bez wnoszenia opłat w kolejnym roku studiów, o których mowa w ust. 3, ma prawo student, który w poprzednim roku studiów spełnił kryteria, o których mowa w art. 181 ust. 1, z uwzględnieniem art. 174 ust. 4.
 5. Student, który na pierwszym roku studiów, o których mowa w ust. 3, nie spełnił kryteriów, o których mowa w art. 181 ust. 1, obowiązany jest wnieść opłaty za pierwszy rok studiów, zgodnie z umową, o której mowa w art. 160 ust. 3, i na zasadach określonych przez senat, o których mowa w art. 99 ust. 3.
 6. Student, o którym mowa w ust. 3 i 4, ma prawo bez wnoszenia opłat do korzystania z zajęć, za które może uzyskać po raz drugi limit punktów ECTS, o których mowa w art. 164a.
 7. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 3, jest jednorazowe.

8. Decyzje dotyczące prawa studenta do korzystania z zajęć bez wnoszenia opłat podejmuje rektor, na wniosek studenta zaopiniowany przez kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni.
 9. Kandydat na studia stacjonarne w uczelni publicznej jest obowiązany do złożenia oświadczenia o spełnianiu warunków do podjęcia i kontynuowania studiów bez wnoszenia opłat.
 10. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wzór oświadczenia studenta o spełnianiu warunków do podjęcia i kontynuowania studiów bez wnoszenia opłat, mając na uwadze zakres i sposób wykorzystania punktów ECTS, o których mowa w art. 164a oraz uprawnienie do studiowania bez wnoszenia opłat drugiego kierunku studiów stacjonarnych w uczelni publicznej.
- Art. 170b. 1. Kierunki studiów związane z dyscyplinami artystycznymi, które ze względu na swoją specyfikę i poziom, wymagają wiedzy i umiejętności uzyskanych w drodze wcześniejszego ukończenia studiów drugiego stopnia, mogą być studiowane na studiach stacjonarnych w uczelni publicznej jako drugi kierunek studiów bez wnoszenia opłat.
2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wykaz kierunków związanych z dyscyplinami artystycznymi, na których można studiować w uczelni publicznej na studiach stacjonarnych drugi kierunek bez wnoszenia opłat, uwzględniając potrzeby związane z rozwojem sztuki oraz wszechstronne przygotowanie do wykonywania zawodów artystycznych.
- Art. 170c. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi ogólnopolski wykaz studentów, z wyłączeniem studentów uczelni wojskowych będących żołnierzami.
2. W ogólnopolskim wykazie studentów zamieszcza się następujące informacje uczelni o każdym studentcie:
 - 1) imię i nazwisko studenta;
 - 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
 - 3) sumę uzyskanych przez studenta punktów ECTS w rozbiciu na kierunki studiów;
 - 4) sumę punktów ECTS, które student mógł uzyskać łącznie na zajęciach, w których uczestniczył bez wnoszenia opłat w ramach studiów stacjonarnych w uczelni publicznej;
 - 5) liczbę punktów ECTS, które student może jeszcze wykorzystać na studiach stacjonarnych w uczelni publicznej bez wnoszenia opłat, o których mowa w art. 170a ust. 1 i 2, z uwzględnieniem uprawnień nadanych mu przez uczelnię publiczną do realizacji studiów na drugim kierunku studiów stacjonarnych, o których mowa w art. 170a ust. 3—5 oraz uprawnień, o których mowa w art. 170b ust. 1;
 - 6) rodzaj przyznanych świadczeń pomocy materialnej w uczelni publicznej i niepublicznej.
 3. Dostęp do danych zawartych w ogólnopolskim wykazie studentów przysługuje właściwym ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2, rektorom uczelni, Radzie oraz Komisji.
 4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 2,
 - 2) terminy i formę ich przekazywania przez uczelnię— mając na uwadze zapewnienie równego dostępu do kształcenia bez wnoszenia opłat i do pomocy materialnej.”;
- 121) w art. 171 uchyla się ust. 1;
- 122) w art. 173 w ust. 1:
 - a) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
 - „3) stypendium rektora dla najlepszych studentów;
 - 4) stypendium ministra za wybitne osiągnięcia”;
 - b) uchyla się pkt 5—7;
- 123) w art. 173b ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2. Zasady przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, zatwierdza minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Rady.
 3. Zasady przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, dla studentów uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich zatwierdza mini-

ster właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii właściwych ministrów wskazanych w art. 33 ust. 2 oraz Rady.”;

124) w art. 174:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1–3 i 8, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, o którym mowa w art. 103.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Środki z dotacji, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4, przeznaczone na stypendia rektora dla najlepszych studentów przyznawane w liczbie nie większej niż 10% liczby studentów każdego kierunku studiów prowadzonego w uczelni stanowią nie więcej niż 40% środków przeznaczonych łącznie na stypendia rektora dla najlepszych studentów, stypendia socjalne oraz zapomogi.”;

125) art. 175 otrzymuje brzmienie:

„Art. 175. 1. Świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1–2 i 8, są przyznawane na wniosek studenta przez kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej.

2. Stypendia rektora dla najlepszych studentów są przyznawane na wniosek studenta przez rektora.

3. Od decyzji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej w sprawie stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych oraz zapomogi studentowi przysługuje odwołanie do rektora, składane w terminie czternastu dni od dnia otrzymania decyzji. W przypadku decyzji rektora w sprawie stypendium dla najlepszych studentów przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. Na wniosek właściwego organu samorządu studenckiego kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub rektor przekazują uprawnienia w zakresie przyznawania stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych, zapomogi oraz stypendium rektora dla najlepszych studentów odpowiednio komisji stypendialnej lub odwoławczej komisji stypendialnej.”;

126) art. 176 otrzymuje brzmienie:

„Art. 176. 1. W uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1–3 i 8, są przyznawane na wniosek studenta przez rektora.

2. Od decyzji rektora, o której mowa w ust. 1, przysługuje prawo złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie czternastu dni od dnia otrzymania decyzji.

3. Na wniosek właściwego organu samorządu studenckiego rektor przekazuje uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, komisji stypendialnej, a w zakresie rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ust. 2, odwoławczej komisji stypendialnej.”;

127) art. 178 otrzymuje brzmienie:

„Art. 178. 1. Stypendia ministra za wybitne osiągnięcia przyznaje studentom minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek rektora uczelni zaopiniowany przez radę podstawowej jednostki organizacyjnej, a w przypadku uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej – przez senat uczelni.

2. Wniosek o przyznanie stypendium, o którym mowa w ust. 1, dla studentów uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wymaga opinii odpowiednio ministra wskazanego w art. 33 ust. 2.”;

128) w art. 179:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego ustala wysokość dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającą do ubiegania się o stypendium socjalne.

3. Wysokość dochodu, o której mowa w ust. 2, nie może być niższa niż 1,30 kwoty, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, z późn. zm.¹⁴⁾), oraz wyższa niż 1,30 sumy kwot określonych w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992, z późn. zm.¹⁵⁾).”;

b) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przy ustalaniu wysokości dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o stypendium socjalne uwzględnia się dochody osiągnane przez:”;

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 202, poz. 1551, Nr 219, poz. 1706 i Nr 221, poz. 1738, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 229, Nr 81, poz. 527, Nr 125, poz. 842 i Nr 217, poz. 1427 oraz z 2011 r. Nr 81, poz. 440.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 222, poz. 1630, z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 105, poz. 720, Nr 109, poz. 747, Nr 192, poz. 1378 i Nr 200, poz. 1446, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 138, poz. 872 i 875, Nr 223, poz. 1456 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 97, poz. 800 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 50, poz. 301.

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Miesięczną wysokość dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającego do ubiegania się o stypendium socjalne ustala się na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, z uwzględnieniem ust. 4, z zastrzeżeniem, że do dochodu nie wlicza się:

- 1) dochodów, o których mowa w ust. 4 pkt 3, jeżeli student jest samodzielny finansowo;
- 2) świadczeń pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, otrzymywanych na podstawie przepisów ustawy;
- 3) stypendiów przyznawanych uczniom, studentom i doktorantom w ramach:
 - a) funduszy strukturalnych Unii Europejskiej,
 - b) niepodlegających zwrotowi środków pochodzących z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA),
 - c) umów międzynarodowych lub programów wykonawczych, sporządzanych do tych umów albo międzynarodowych programów stypendialnych;
- 4) świadczeń pomocy materialnej dla uczniów otrzymywanych na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty;
- 5) świadczeń, o których mowa w art. 173a, 173b, 199a i art. 200 ust. 1.”,

d) w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) jego miesięczny dochód w okresach, o których mowa w pkt 1 i 2, nie jest mniejszy niż 1,30 sumy kwot określonych w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych;”,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku gdy do ustalania wysokości dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o stypendium socjalne przyjmuje się dochód z prowadzenia gospodarstwa rolnego, dochód ten ustala się na podstawie powierzchni użytków rolnych w hektarach przeliczeniowych i wysokości przeciętnego dochodu z pracy w indywidualnych gospodarstwach rolnych z 1 ha przeliczeniowego, ogłaszanego na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969, z późn. zm.¹⁶⁾). W przypadku uzyskiwania dochodów z gospodarstwa rolnego oraz dochodów pozarolniczych dochody te sumuje się.”,

f) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. W uzasadnionych przypadkach kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej albo odpowiednio komisja stypendialna lub odwoławcza komisja stypendialna, o których mowa w art. 177, mogą zażądać doręczenia opinii jednostki w systemie pomocy społecznej odpowiedzialnej za ustalenie sytuacji dochodowej i majątkowej osób i rodzin, i uwzględnić ją w postępowaniu.”;

129) w art. 181:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Stypendium rektora dla najlepszych studentów może otrzymywać student, który uzyskał za rok studiów wysoką średnią ocen lub posiada osiągnięcia naukowe, artystyczne lub wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym.
2. Stypendium ministra za wybitne osiągnięcia może być przyznane studentowi szczególnie wyróżniającemu się w nauce lub posiadającemu wybitne osiągnięcia naukowe, artystyczne lub sportowe.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. O przyznanie stypendium rektora dla najlepszych studentów lub stypendium ministra za wybitne osiągnięcia może ubiegać się również student pierwszego roku studiów drugiego stopnia rozpoczętych w terminie roku od ukończenia studiów pierwszego stopnia, który spełnił kryteria określone odpowiednio w ust. 1 lub 2 na ostatnim roku studiów pierwszego stopnia.”,

c) uchyla się ust. 5,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Student może równocześnie otrzymywać stypendium rektora dla najlepszych studentów i stypendium ministra za wybitne osiągnięcia. Otrzymanie tych stypendiów nie wyklucza prawa studenta do świadczeń pomocy materialnej oraz prawa do otrzymywania stypendium przyznawanego przez organy samorządu terytorialnego oraz pracodawców, a także pochodzących ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.”;

130) art. 182 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 182. 1. Student studiów stacjonarnych znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej może otrzymać stypendium socjalne w zwiększonej wysokości z tytułu zamieszkania w domu studenckim lub w obiekcie innym niż dom studencki, jeżeli codzienny dojazd z miejsca stałego zamieszkania do uczelni uniemożliwiałby lub w znacznym stopniu utrudniał studiowanie.
2. Student studiów stacjonarnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, może otrzymać stypendium

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 191, poz. 1412, Nr 245, poz. 1775 i Nr 249, poz. 1825, z 2007 r. Nr 109, poz. 747, z 2008 r. Nr 116, poz. 730 i Nr 237, poz. 1655, z 2009 r. Nr 56, poz. 458 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 226, poz. 1475.

socjalne w zwiększonej wysokości również z tytułu zamieszkania z niepracującym małżonkiem lub dzieckiem studenta w domu studenckim lub w obiekcie innym niż dom studencki.”;

131) w art. 184:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Student może otrzymywać stypendia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1–3, w danym roku akademickim przez okres do dziesięciu miesięcy, a gdy ostatni rok studiów trwa jeden semestr przez okres do pięciu miesięcy.

2. Stypendia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1–3, są przyznawane na semestr lub na rok akademicki, a stypendium ministra, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 4, na rok akademicki, z wyjątkiem przypadku gdy ostatni rok studiów, zgodnie z planem studiów, trwa jeden semestr.”,

b) w ust. 3:

— wyrazy „o których mowa w ust. 2” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 173”,

— po wyrazach „co miesiąc” dodaje się wyrazy „z wyjątkiem stypendium ministra za wybitne osiągnięcia wypłacanego jednorazowo, nie później niż do 15 grudnia danego roku”,

c) ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. Student studiujący równocześnie na kilku kierunkach studiów może otrzymywać stypendium socjalne, stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych, zapomogę, stypendium rektora dla najlepszych studentów i stypendium ministra za wybitne osiągnięcia tylko na jednym, wskazanym przez studenta kierunku studiów.

5. Studentowi, który po ukończeniu jednego kierunku studiów kontynuuje naukę na drugim kierunku studiów, nie przysługują świadczenia, o których mowa w art. 173, chyba że kontynuuje on studia po ukończeniu studiów pierwszego stopnia w celu uzyskania tytułu zawodowego magistra lub równorzędnego, jednakże nie dłużej niż przez okres trzech lat.

6. Łączna miesięczna wysokość stypendiów, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1 i 3, nie może być większa niż 90% najniższego wynagrodzenia zasadniczego asystenta ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.”,

d) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Student jest obowiązany do złożenia oświadczenia o niepobieraniu świadczeń pomocy materialnej na więcej niż jednym kierunku.”;

132) w art. 186 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szczegółowy regulamin ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla studentów, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1–3 i 8, w tym szczególne kryteria i tryb udzielania świadczeń pomocy materialnej dla studentów, wzory wniosków o przyznanie świadczeń pomocy materialnej, wzór oświadczenia o niepobieraniu świadczeń na innym kierunku studiów oraz sposób udokumentowania sytuacji materialnej studenta ustala rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego.”;

133) art. 187 otrzymuje brzmienie:

„Art. 187. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki i tryb przyznawania oraz wypłacania stypendium ministra za wybitne osiągnięcia, liczbę stypendiów i maksymalną wysokość stypendium oraz wzór wniosku o przyznanie stypendium ministra, uwzględniając rodzaje osiągnięć naukowych oraz innych osiągnięć studenta poświadczających ich wybitny poziom oraz sposób udokumentowania tych osiągnięć.”;

134) po art. 187 dodaje się art. 187a w brzmieniu:

„Art. 187a. Wybitnie uzdolnieni absolwenci studiów licencjackich i inżynierskich oraz studenci po ukończeniu trzeciego roku jednolitych studiów magisterskich, łącznie nie więcej niż 100 osób, mogą w drodze konkursu, realizowanego w ramach programu ministra właściwego do spraw nauki „Diamentowy Grant”, otrzymać środki na badania naukowe, finansowane ze środków przewidzianych w budżecie państwa na naukę.”;

135) w art. 188:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Studentowi przysługuje prawo do korzystania z 50% ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej. Osobom, które ukończyły studia pierwszego stopnia, prawo to przysługuje do dnia 31 października roku, w którym ukończyły te studia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jednostki samorządu terytorialnego mogą podjąć decyzję o przyznaniu ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej dla doktorantów.”;

136) po art. 191 dodaje się art. 191a w brzmieniu:

„Art. 191a. 1. Dyplom wydany przez uprawnioną uczelnię działającą w systemie szkolnictwa wyższego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

państwa członkowskiego Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, potwierdzający ukończenie:

- 1) trzyletnich studiów lub studiów pierwszego stopnia trwających co najmniej trzy lata — potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wyższego wykształcenia na poziomie studiów pierwszego stopnia;
 - 2) studiów drugiego stopnia — potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wyższego wykształcenia na poziomie studiów drugiego stopnia;
 - 3) co najmniej czteroletnich studiów jednolitych — potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wyższego wykształcenia na poziomie studiów drugiego stopnia, jeżeli jest uważany za równorzędny dyplomowi ukończenia studiów drugiego stopnia w kraju wydania.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do dyplomów potwierdzających ukończenie studiów wyższych prowadzonych wspólnie przez uczelnie działające w systemach szkolnictwa wyższego państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.
3. Jeżeli dyplom potwierdzający ukończenie studiów wyższych za granicą daje prawo do kontynuacji kształcenia lub otwarcia przewodu doktorskiego w państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa uczelnia, która ten dyplom wydała, uprawnia on również do kontynuacji kształcenia odpowiednio:
- 1) na studiach drugiego stopnia w polskiej uczelni lub studiach podyplomowych w polskiej uczelni, instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk lub instytucie badawczym albo
 - 2) na studiach trzeciego stopnia w polskiej uczelni, studiach doktoranckich w jednostce naukowej lub do otwarcia przewodu doktorskiego w polskiej uczelni lub jednostce naukowej.
4. Jeżeli dyplom potwierdzający ukończenie studiów wyższych prowadzonych wspólnie przez uczelnie zagraniczne daje prawo do kontynuacji kształcenia lub otwarcia przewodu doktorskiego przynajmniej w jednym państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego było prowadzone kształcenie, uprawnia on również do kontynuacji kształcenia odpowiednio:
- 1) na studiach drugiego stopnia w polskiej uczelni lub studiach podyplomowych w polskiej uczelni, instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk lub instytucie badawczym albo
 - 2) na studiach trzeciego stopnia w polskiej uczelni, studiach doktoranckich w jednostce naukowej lub do otwarcia przewodu doktorskiego w polskiej uczelni lub jednostce naukowej.
5. Dyplomy potwierdzające ukończenie studiów wyższych za granicą nie nadają w Rzeczypospolitej Polskiej uprawnień, o których mowa w ust. 1—4, jeżeli:
- 1) instytucje, które je wydały lub instytucje, w których prowadzone było kształcenie:
 - a) w rozumieniu prawa wewnętrznego państw, w których systemach szkolnictwa wyższego działają te instytucje, nie były akredytowanymi uczelniami w dniu wydania dyplomu lub realizowały program studiów nieposiadający akredytacji w dniu wydania dyplomu lub
 - b) nie działają w systemie szkolnictwa wyższego żadnego państwa lub
 - 2) program studiów wyższych albo jego część była realizowana niezgodnie z przepisami państwa, na którego terenie było prowadzone kształcenie.
6. W przypadku wątpliwości dotyczących właściwości dyplomu lub statusu uczelni zagranicznej, o których mowa w ust. 1—5, na wniosek zainteresowanego podmiotu minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub upoważniony przez niego podmiot wydaje w tym przedmiocie opinię lub zaświadczenie. Przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z tym że termin, o którym mowa w art. 217 § 3 tej ustawy, wynosi dwadzieścia jeden dni.

7. Dyplom ukończenia studiów wyższych lub tytuł zawodowy uzyskany za granicą mogą być uznane za równoważne odpowiedniemu polskiemu dyplomowi i tytułowi zawodowemu na podstawie umowy międzynarodowej określającej równoważność, a w przypadku jej braku w drodze nostryfikacji.

8. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb nostryfikacji,
- 2) organy przeprowadzające postępowanie nostryfikacyjne,
- 3) rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do podań o nostryfikację dyplomu ukończenia studiów,
- 4) terminy, w których należy przeprowadzić postępowanie nostryfikacyjne,
- 5) warunki ustalania odpłatności za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego, uwzględniając możliwość obniżania lub zwalniania z opłat oraz sposób wnoszenia opłat,
- 6) wzór zaświadczenia wydawanego po przeprowadzeniu postępowania nostryfikacyjnego
 - uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego przeprowadzenia postępowań oraz przejrzyste zasady ich prowadzenia.

9. Osoba, której tytuł zawodowy na podstawie umowy międzynarodowej lub w drodze przeprowadzonego postępowania nostryfikacyjnego został uznany za równoważny polskiemu tytułowi zawodowemu, może posługiwać się odpowiednim polskim tytułem zawodowym.

10. Zasady uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej określają odrębne przepisy.”;

137) w art. 192:

a) w ust. 1 po pkt 9 dodaje się przecinek oraz pkt 10 w brzmieniu:

„10) sposób postępowania z dokumentacją przebiegu studiów oraz zasady wydawania dokumentów stwierdzających ukończenie studiów w przypadku likwidacji uczelni”;

b) uchyla się ust. 2—4;

138) po art. 192 dodaje się art. 192a w brzmieniu:

„Art. 192a. W przypadku likwidacji uczelni jej likwidator przekazuje dokumentację przebiegu studiów do właściwego miejscowo archiwum państwowego.

Koszty przechowywania dokumentacji pokrywa się z majątku likwidowanej uczelni.”;

139) art. 194 otrzymuje brzmienie:

„Art. 194. Przepisów art. 172—187 oraz art. 191 nie stosuje się do studentów będących kandydatami na żołnierzy zawodowych, będących żołnierzami zawodowymi oraz funkcjonariuszami służb państwowych.”;

140) w art. 195:

a) ust. 1—3 otrzymują brzmienie:

„1. Jednostki organizacyjne uczelni oraz jednostki naukowe posiadające uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego albo co najmniej dwa uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora mogą prowadzić studia doktoranckie w zakresie dyscyplin odpowiadających tym uprawnieniom.

2. Studia doktoranckie mogą być studiami środowiskowymi, prowadzonymi przez jednostki organizacyjne uczelni oraz jednostki naukowe. Zadania poszczególnych jednostek oraz sposób finansowania studiów doktoranckich określają umowy zawarte między tymi jednostkami.

3. Przepisy art. 164 stosuje się odpowiednio do doktorantów i studiów doktoranckich prowadzonych w jednostkach organizacyjnych uczelni oraz jednostkach naukowych.”;

b) ust. 6—9 otrzymują brzmienie:

„6. Studia doktoranckie w uczelni są tworzone przez rektora na wniosek rady jednostki organizacyjnej, a w jednostkach naukowych — przez dyrektora jednostki na wniosek rady naukowej jednostki naukowej.

7. Nadzór merytoryczny nad studiami doktoranckimi sprawuje rada jednostki organizacyjnej uczelni albo rada naukowa jednostki naukowej prowadzącej te studia.

8. Stacjonarne studia doktoranckie w uczelniach publicznych oraz w publicznych jednostkach naukowych są bezpłatne.

9. Niestacjonarne studia doktoranckie mogą być odpłatne. Wysokość opłat nieprzekraczającą kosztów kształcenia ustala rektor uczelni lub dyrektor jednostki naukowej, w której są prowadzone te studia.”;

c) po ust. 9 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Warunki odpłatności za studia doktoranckie określa umowa zawarta, w formie pisemnej, między uczelnią lub jednostką naukową a doktorantem.”;

141) art. 196 otrzymuje brzmienie:

„Art. 196. 1. Do studiowania na studiach doktoranckich może być dopuszczona osoba, która posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny.

2. Rekrutacja na bezpłatne studia doktoranckie odbywa się w drodze konkursu. Warunki i tryb rekrutacji na studia doktoranckie oraz ich formy określa w uczelni senat, a w jednostce naukowej — rada naukowa jednostki. Przepis art. 169 ust. 5 stosuje się odpowiednio. Uchwałę podaje się do publicznej wiadomości nie później niż do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego, w którym rozpoczyna się rok akademicki, którego uchwała dotyczy.
 3. Rekrutację przeprowadzają komisje rekrutacyjne powołane przez kierownika jednostki organizacyjnej uczelni lub dyrektora jednostki naukowej. Komisje rekrutacyjne podejmują decyzje w sprawach przyjęcia na studia doktoranckie.
 4. Od decyzji komisji rekrutacyjnej służy odwołanie, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji, odpowiednio do rektora lub dyrektora jednostki naukowej. Podstawą odwołania może być jedynie wskazanie naruszenia warunków i trybu rekrutacji na studia doktoranckie, o których mowa w ust. 2. Decyzja rektora lub dyrektora jednostki naukowej jest ostateczna.
 5. Wyniki postępowania rekrutacyjnego są jawne.
 6. Organizację i tok studiów doktoranckich w zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz w odrębnych przepisach określa regulamin studiów doktoranckich. Regulamin uchwała w uczelni senat, a w jednostce naukowej — rada naukowa, co najmniej na pięć miesięcy przed rozpoczęciem zajęć. Do uchwalania regulaminu stosuje się odpowiednio przepisy art. 161 i 162.”;
5. Od decyzji, o której mowa w ust. 4, służy odwołanie odpowiednio do rektora albo dyrektora jednostki naukowej prowadzącej studia. Decyzja rektora albo dyrektora jednostki jest ostateczna.”;

144) art. 199 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 199. 1. Doktorant może otrzymać pomoc materialną w formie:
- 1) stypendium socjalnego;
 - 2) zapomogi;
 - 3) stypendium dla najlepszych doktorantów;
 - 4) stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych;
 - 5) stypendium ministra za wybitne osiągnięcia.
2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, o którym mowa w art. 103, na zasadach określonych przez rektora w uzgodnieniu z uczelnianym organem samorządu doktorantów.
3. W przypadku studiów doktoranckich prowadzonych w jednostce naukowej świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla doktorantów, o której mowa w art. 103, na zasadach określonych przez dyrektora jednostki w uzgodnieniu z samorządem doktorantów.
4. Do przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, stosuje się odpowiednio przepisy o pomocy materialnej dla studentów, z wyłączeniem art. 174 ust. 4 oraz z zastrzeżeniem ust. 5.
5. Stypendium, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, może być przyznane:
- 1) na pierwszym roku studiów doktoranckich — doktorantowi, który osiągnął bardzo dobre wyniki w postępowaniu rekrutacyjnym;
 - 2) na drugim roku i kolejnych latach studiów doktoranckich — doktorantowi, który w roku akademickim poprzedzającym przyznanie stypendium spełnił łącznie następujące warunki:
 - a) uzyskał bardzo dobre lub dobre wyniki egzaminów objętych programem studiów doktoranckich,
 - b) wykazał się postępami w pracy naukowej i przygotowywaniu rozprawy doktorskiej,
 - c) podczas studiów doktoranckich prowadzonych przez uczelnię wykazał się szczególnym zaangażowaniem w pracy dydaktycznej.”;

142) po art. 196 dodaje się art. 196a w brzmieniu:

„Art. 196a. Osoba przyjęta na studia doktoranckie nabywa prawa doktoranta z chwilą złożenia ślubowania, którego treść określa statut uczelni albo jednostki naukowej.”;

143) w art. 197 ust. 3–5 otrzymują brzmienie:

- „3. Uczestnicy studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni mają także obowiązek odbywania praktyk zawodowych w formie prowadzenia zajęć dydaktycznych lub uczestniczenia w ich prowadzeniu. Maksymalny wymiar zajęć dydaktycznych prowadzonych przez doktorantów nie może przekraczać dziewięćdziesięciu godzin rocznie.
4. Doktoranci, którzy nie wywiązują się z obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą zostać skreśleni z listy uczestników studiów doktoranckich. Decyzję o skreśleniu podejmuje kierownik studiów.

145) po art. 199b dodaje się art. 199c w brzmieniu:

„Art. 199c. 1. Stypendia ministra za wybitne osiągnięcia są przyznawane doktorantom przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek rektora uczelni zaopiniowany przez radę podstawowej jednostki organizacyjnej, a w przypadku uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej — przez senat uczelni.

2. Wniosek o przyznanie stypendium, o którym mowa w ust. 1, dla doktorantów uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wymaga opinii odpowiednio ministra wskazanego w art. 33 ust. 2.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz wypłacania stypendium ministra za wybitne osiągnięcia, liczbę stypendiów i maksymalną wysokość stypendium oraz wzór wniosku o przyznanie stypendium ministra, uwzględniając rodzaje osiągnięć naukowych oraz innych osiągnięć doktoranta poświadczających ich wybitny poziom oraz sposób udokumentowania tych osiągnięć.”;

146) w art. 200:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Decyzję o przyznaniu stypendium doktoranckiego, okresie jego pobierania oraz wysokości podejmuje w uczelni rektor, a w jednostce naukowej — jej dyrektor.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Stypendia, o których mowa w ust. 1, w uczelni publicznej są finansowane w szczególności w ramach środków, o których mowa w art. 98 ust. 1, a w jednostkach naukowych w szczególności w ramach środków przewidzianych na rozwój kadr naukowych w przepisach o finansowaniu nauki.”;

147) po art. 200 dodaje się art. 200a w brzmieniu:

„Art. 200a. 1. Zwiększenie stypendium doktoranckiego z dotacji projakościowej, o której mowa w art. 94b ust. 1 pkt 5, przysługuje doktorantom wyróżniającym się w pracy naukowej i dydaktycznej. Tryb przyznawania zwiększenia stypendium doktoranckiego określa regulamin określony przez rektora po uzyskaniu opinii właściwego organu samorządu doktorantów, z uwzględnieniem zasady, że uprawnienie do otrzymania tego stypendium przysługuje nie więcej niż 30% najlepszych doktorantów na poszczególnych latach studiów doktoranckich.

2. Doktorantowi znajdującemu się w grupie 30% najlepszych doktorantów, któremu nie przyznano stypendium doktoranckiego, przysaje się środki finansowe w wysokości kwoty zwiększenia stypendium, o którym mowa w ust. 1. Zwiększenie to staje się stypendium doktoranckim.”;

148) art. 201 otrzymuje brzmienie:

„Art. 201. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb organizowania, prowadzenia i odbywania studiów doktoranckich, przyznawania stypendiów doktoranckich oraz zwiększania stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych, a także minimalną wysokość kwoty zwiększenia stypendium doktoranckiego, uwzględniając:

1) czas trwania studiów i możliwość przedłużania go, w tym prawo do dodatkowego przedłużenia okresu odbywania studiów doktoranckich o czas trwania urlopu macierzyńskiego, określonego w odrębnych przepisach, mając na uwadze potrzebę prawidłowego przygotowania do przeprowadzenia przewodu doktorskiego;

2) szczegółowe uprawnienia organu tworzącego studia doktoranckie, rady jednostki organizacyjnej i kierownika studiów doktoranckich, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego przebiegu studiów i wysokiej jakości kształcenia;

3) wymóg sprawowania opieki naukowej i prowadzenia zajęć dydaktycznych przez pracowników posiadających aktualny dorobek naukowy, opublikowany w okresie ostatnich pięciu lat;

4) wzór legitymacji doktoranta;

5) wysokość opłat za wydanie legitymacji, nie wyższą niż koszty wydania dokumentu;

6) tryb i okresy przyznawania stypendiów doktoranckich.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

1) reguły kształcenia na studiach doktoranckich, uwzględniając efekty kształcenia i warunki ich uzyskania,

2) zajęcia fakultatywne rozwijające umiejętności dydaktyczne lub zawodowe, minimalny wymiar zajęć oraz liczbę punktów ECTS,

3) wymiar praktyk, w tym realizowanych w formie zajęć dydaktycznych na studiach doktoranckich prowadzonych w uczelni,

4) wymagania dla poszczególnych form studiów doktoranckich

— mając na uwadze konieczność zapewnienia najwyższej jakości kształcenia, prowadzącego do uzyskania kwalifikacji trzeciego stopnia, określonych w art. 2 ust. 1 pkt 18h.”;

149) w art. 202 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Uczelniane samorządy studentów są obowiązane do opracowania i promowania kodeksu etyki studenta.”;

150) w art. 203 uchyla się ust. 6;

151) po art. 203 dodaje się art. 203a w brzmieniu:

„Art. 203a. 1. Parlament Studentów ma osobowość prawną.

2. Do Parlamentu Studentów stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1 i 2, art. 11, art. 25, art. 29, art. 33—35 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 766), z zachowaniem przepisów niniejszej ustawy.

3. Organem nadzorującym Parlament Studentów jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przekazuje Parlamentowi Studentów środki finansowe niezbędne do jego funkcjonowania, w tym na zadania wynikające z przepisów art. 170 ust. 3, w formie dotacji.”;

152) w art. 207 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do decyzji, o których mowa w art. 169 ust. 10 i 11 oraz art. 196 ust. 3, decyzji podjętych przez organy uczelni, kierownika studiów doktoranckich lub dyrektora jednostki naukowej w indywidualnych sprawach studentów i doktorantów, a także w sprawach nadzoru nad działalnością uczelnianych organizacji studenckich oraz samorządu studenckiego i doktoranckiego, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego oraz przepisy o zaskarżaniu decyzji do sądu administracyjnego.”;

153) w art. 208:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uczestnicy studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni lub jednostce naukowej tworzą samorząd doktorantów.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Uczelniane samorządy doktorantów są obowiązane do opracowania i promowania kodeksu etyki doktoranta.”;

154) art. 209 otrzymuje brzmienie:

„Art. 209. 1. Przedstawiciele samorządów doktorantów w uczelniach i jednostkach naukowych tworzą Krajową Reprezentację Doktorantów.

2. Krajowa Reprezentacja Doktorantów ma osobowość prawną.

3. Krajowa Reprezentacja Doktorantów ma prawo do wyrażania opinii i przedstawiania wniosków w sprawach dotyczących ogółu doktorantów, w tym do opiniowania aktów normatywnych dotyczących doktorantów. Projekty aktów normatywnych przedkłada Krajowej Reprezentacji Doktorantów minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Termin wyrażenia opinii w sprawie projektu aktu normatywnego wynosi miesiąc od dnia jego przedłożenia.

4. Najwyższym organem Krajowej Reprezentacji Doktorantów jest zjazd delegatów.

5. Do Krajowej Reprezentacji Doktorantów stosuje się odpowiednio przepisy art. 203 ust. 4 i 5 i art. 203a ust. 2 i 3.

6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przekazuje Krajowej Reprezentacji Doktorantów środki finansowe niezbędne do jej funkcjonowania, w formie dotacji.”;

155) w art. 226 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Za naruszenie przepisów obowiązujących w jednostce naukowej oraz za czyny uchybiające godności doktoranta doktorant w jednostce naukowej podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej na zasadach określonych w ust. 1—3.”;

156) w art. 229 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Decyzję, o której mowa w ust. 1 i 2, podjętą z powodu zagrożenia bezpieczeństwa ludzi lub mienia w znacznych rozmiarach, wraz z uzasadnieniem, rektor niezwłocznie przekazuje do wiadomości:

1) organów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo, ochronę ludności i zarządzanie kryzysowe, o których mowa w odrębnych przepisach, właściwych ze względu na położenie uczelni lub jej jednostek organizacyjnych;

2) właściwego ministra nadzorującego, wskazanego w art. 33.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, zwanej dalej „Centralną Komisją”, dziedziny nauki i sztuki oraz dyscypliny naukowe i artystyczne, mając na uwadze istniejące stopnie i tytuły, a także rozwój dziedzin i dyscyplin nauki oraz dziedzin sztuki i dyscyplin artystycznych oraz obszary wiedzy, z uwzględnieniem obszarów kształcenia określonych w przepisach o szkolnictwie wyższym.

2. Dyscyplina naukowa (artystyczna) może być tożsama z dziedziną nauki (sztuki).”;

2) w art. 4 pkt 3–5 otrzymują brzmienie:

„3) „jednostce organizacyjnej” bez bliższego określenia — rozumie się przez to wydział, inną jednostkę organizacyjną szkoły wyższej, instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, instytut badawczy albo międzynarodowy instytut naukowy utworzony na podstawie odrębnych przepisów, działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) „radzie jednostki organizacyjnej” bez bliższego określenia — rozumie się przez to radę wydziału, radę innej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej, radę naukową instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk, radę naukową instytutu badawczego albo radę naukową międzynarodowego instytutu naukowego utworzonego na podstawie odrębnych przepisów, działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

5) „rozprawie doktorskiej” bez bliższego określenia — rozumie się przez to również pracę doktorską w zakresie sztuki.”;

3) w art. 5:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nadaje Centralna Komisja na wniosek jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę poziom działalności naukowej lub artystycznej jednostki oraz liczbę zatrudnionych w niej osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego, określoną w art. 6. Centralna Komisja nadaje to uprawnienie po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wyrażonej w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego wniosku o wyrażenie opinii.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku łączenia jednostek organizacyjnych szkoły wyższej, z których co najmniej jedna posiada uprawnienia do nadawania stopni, jednostka powstała w wyniku połączenia zachowuje uprawnienia do nadawania tych stopni. O połączeniu nowo utworzona jednostka organizacyjna zawiadamia Centralną Komisję w terminie 7 dni od dnia połączenia.”;

4) w art. 6 ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora może otrzymać jednostka organizacyjna, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej osiem osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, dla których ta jednostka jest podstawowym miejscem pracy, w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.¹⁷⁾), reprezentujących dziedzinę nauki lub dziedzinę sztuki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie.

2. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego może otrzymać jednostka organizacyjna, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej dwanaście osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, dla których ta jednostka jest podstawowym miejscem pracy, w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym, reprezentujących dziedziny nauki lub dziedziny sztuki, w których zakresie jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie, w tym co najmniej 3 osoby posiadające tytuł profesora.

3. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora i doktora habilitowanego może obejmować tylko te dyscypliny naukowe lub artystyczne, które w danej jednostce organizacyjnej są reprezentowane przez co najmniej pięć osób zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a.

4. Osoby posiadające tytuł profesora, stopień doktora habilitowanego lub osoby, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553, z 2010 r. Nr 57, poz. 359, Nr 75, poz. 471, Nr 96, poz. 620 i Nr 127, poz. 857 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235 i Nr 84, poz. 455.

doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, mogą być wliczane do minimalnej liczby osób zatrudnionych, o której mowa w ust. 1–3, tylko w jednej jednostce organizacyjnej i o ile są zatrudnione w tej jednostce nie krócej niż rok.”;

5) w art. 7 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) imienny wykaz osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego oraz osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, zatrudnionych w tej jednostce;”;

b) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) opinię Polskiej Komisji Akredytacyjnej o jakości kształcenia w jednostce, jeżeli prowadzi ona kształcenie.”;

6) w art. 8:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Centralna Komisja określa warunki kontynuowania przewodów doktorskich wszczętych przed dniem zawieszenia uprawnień, o którym mowa w ust. 2, przez tę jednostkę organizacyjną albo wskazuje inną jednostkę organizacyjną, w której te przewody są kontynuowane.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Postępowania habilitacyjne wszczęte przed dniem zawieszenia uprawnień, o którym mowa w ust. 2, są kontynuowane przez komisję powołaną na podstawie art. 18a ust. 5. Centralna Komisja wskazuje jednostkę organizacyjną, która w trybie art. 18a ust. 11, podejmie uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego.”;

7) w art. 9 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Centralna Komisja dokonuje okresowej oceny spełniania warunków do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego, wykonywania uprawnień przez jednostkę organizacyjną uprawnioną do nadawania stopni, a także zasadności uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 5 i art. 18a ust. 11, w sprawie nadawania tych stopni.

2. Jeżeli ocena, o której mowa w ust. 1, jest negatywna, Centralna Komisja może:

- 1) ograniczyć uprawnienie przez zobowiązanie jednostki organizacyjnej do przedstawiania Centralnej Komisji do zatwierdzenia każdej uchwały o nadaniu stopnia doktora lub doktora habilitowanego;
- 2) zawiesić uprawnienie na czas określony, nie dłuższy niż trzy lata;
- 3) cofnąć uprawnienie.

3. W przypadku zawieszenia lub cofnięcia uprawnienia czynności związane z zakończeniem przewodów doktorskich i postępowań habilitacyjnych przeprowadza się zgodnie z przepisami art. 8 ust. 4 i 5.”;

8) art. 10–13 otrzymują brzmienie:

„Art. 10. W razie braku w kraju jednostki organizacyjnej właściwej do przeprowadzenia określonego przewodu doktorskiego lub postępowania habilitacyjnego Centralna Komisja, na wniosek jednostki organizacyjnej lub z urzędu, zarządza uzupełnienie składu rady wskazanej przez siebie jednostki o osoby niebędące członkami tej rady. Osoby te mają uprawnienia członka danej rady w sprawach tego przewodu doktorskiego lub postępowania habilitacyjnego.

Art. 11. 1. Stopień doktora jest nadawany w drodze przewodu doktorskiego, a stopień doktora habilitowanego w drodze postępowania habilitacyjnego, wszczętych na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia.

2. Warunkiem wszczęcia przewodu doktorskiego jest posiadanie wydanej lub przyjętej do druku publikacji naukowej w formie książki lub co najmniej jednej publikacji naukowej w recenzowanym czasopiśmie naukowym o zasięgu co najmniej krajowym, określonym przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie przepisów dotyczących finansowania nauki lub w recenzowanym sprawozdaniu z międzynarodowej konferencji naukowej lub publicznej prezentacji dzieła artystycznego.

Art. 12. 1. Stopień doktora nadaje się osobie, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera, lekarza lub inny równorzędny lub posiada dyplom, o którym mowa w art. 191a ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym;
- 2) zdała egzaminy doktorskie w zakresie określonym przez radę jednostki organizacyjnej;
- 3) przedstawiła i obroniła rozprawę doktorską;
- 4) zdała egzamin z nowożytnego języka obcego lub posiada certyfikat potwierdzający znajomość nowożytnego języka obcego, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 31 pkt 5.

2. Egzaminy doktorskie są przeprowadzane w zakresie:

- 1) dyscypliny podstawowej odpowiadającej tematowi rozprawy doktorskiej;

- 2) dyscypliny dodatkowej;
- 3) obcego języka nowożytnego, w przypadku gdy osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora nie posiada certyfikatu potwierdzającego znajomość języka obcego, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.

Art. 13. 1. Rozprawa doktorska, przygotowywana pod opieką promotora albo pod opieką promotora i promotora pomocniczego, o którym mowa w art. 20 ust. 7, powinna stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego lub oryginalne dokonanie artystyczne oraz wykazywać ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie naukowej lub artystycznej oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej.

2. Rozprawa doktorska może mieć formę maszynopisu książki, książki wydanej lub spójnego tematycznie zbioru rozdziałów w książkach wydanych, spójnego tematycznie zbioru artykułów opublikowanych lub przyjętych do druku w czasopismach naukowych, określonych przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie przepisów dotyczących finansowania nauki, jeżeli odpowiada warunkom określonym w ust. 1.
3. Rozprawę doktorską może stanowić praca projektowa, konstrukcyjna, technologiczna lub artystyczna, jeżeli odpowiada warunkom określonym w ust. 1.
4. Rozprawę doktorską może także stanowić samodzielna i wyodrębniona część pracy zbiorowej, jeżeli wykazuje ona indywidualny wkład kandydata przy opracowywaniu koncepcji, wykonywaniu części eksperymentalnej, opracowaniu i interpretacji wyników tej pracy, odpowiadający warunkom określonym w ust. 1.
5. Za zgodą rady jednostki przeprowadzającej przewód, rozprawa doktorska może być przedstawiona w języku innym niż polski.
6. Rozprawa doktorska powinna być opatrzona streszczeniem w języku angielskim, a rozprawa doktorska przygotowana w języku obcym również streszczeniem w języku polskim. W przypadkach, gdy rozprawa doktorska nie ma formy pisemnej powinna być opatrzona opisem w języku polskim i angielskim.
7. Streszczenie rozprawy doktorskiej łącznie z recenzjami zamieszcza się na stronie internetowej szkoły wyższej lub jednostki organizacyjnej przeprowadzającej przewód doktorski. Streszcze-

nie rozprawy doktorskiej zamieszcza się w dniu podjęcia przez radę jednostki uchwały o przyjęciu rozprawy doktorskiej, a recenzje w dniu ich przekazania przez recenzentów. Streszczenie rozprawy i recenzje pozostają na stronie internetowej co najmniej do dnia nadania stopnia doktora. Warunek zamieszczenia streszczenia rozprawy doktorskiej i recenzji nie dotyczy rozprawy doktorskiej, której przedmiot jest objęty ochroną informacji niejawnych.

8. Recenzje podlegające zamieszczeniu na stronie internetowej przekazuje się niezwłocznie po ich złożeniu do Centralnej Komisji w celu ich opublikowania w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

9) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych najwyższą jakością osiągnięć naukowych, stopień doktora można nadać osobie, która posiada co najmniej tytuł zawodowy licencjata, inżyniera lub równorzędny i uzyskała „Diamentowy Grant” w ramach programu ustanowionego przez ministra właściwego do spraw nauki oraz spełniła warunki określone w art. 12 ust. 1 pkt 2—4 i ust. 2 oraz art. 13.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nie wyklucza możliwości uzyskania tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera, lekarza lub innego równorzędnego w trakcie realizowania projektu badawczego „Diamentowy Grant”.”;

10) w art. 14:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w innej jednostce organizacyjnej — rada naukowa.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wszczęcia przewodu doktorskiego i wyznaczenia promotora, a także promotora pomocniczego, w przypadku jego udziału w przewodzie;”;

11) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Przewody doktorskie mogą być przeprowadzane wspólnie, na podstawie porozumienia, przez rady jednostek organizacyjnych szkół wyższych lub innych jednostek organizacyjnych, w tym także zagranicznych, jeżeli posiadają one uprawnienia do nadawania stopnia doktora.

2. W przypadku szkoły wyższej stroną porozumienia, o którym mowa w ust. 1, jest szkoła wyższa, której jednostki posiadają uprawnienia do nadawania stopnia doktora.

3. W przypadku gdy przewód doktorski jest prowadzony wspólnie z inną szkołą wyższą lub inną jednostką organizacyjną, w tym zagraniczną, czynności przewodu doktorskiego, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1, 2 i 5, kończą się uchwałami podejmowanymi w trybie określonym w porozumieniu, z zachowaniem przepisu art. 14 ust. 2 pkt 4.
 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, uprawnienie do podejmowania uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3 i 4, przysługuje komisji powołanej przez rady jednostek prowadzących przewód doktorski.
 5. Jednostki, o których mowa w ust. 1, wydają osobie, której nadano stopień doktora, wspólny dyplom według wzoru określonego w porozumieniu i zawierającego niezbędne elementy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 31 pkt 7.”;
- 12) art. 16 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 16. 1. Do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną.
2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1, może stanowić:
 - 1) dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji;
 - 2) zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
 - 3) część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.
 3. Obowiązek publikacji nie dotyczy osiągnięć, których przedmiot jest objęty ochroną informacji niejawnych.
 4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, biorąc pod uwagę osiągnięcia naukowo-badawcze w dziedzinach nauki i sztuki lub obszarach wiedzy, współpracę międzynarodową, dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz uzyskane nagrody.”;
- 13) uchyla się art. 17;
- 14) art. 18 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 18. Stopień doktora habilitowanego nadaje:
- 1) w szkole wyższej — rada wydziału lub rada innej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej;
 - 2) w innej jednostce organizacyjnej — rada naukowa.”;
- 15) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:
- „Art. 18a. 1. Postępowanie habilitacyjne wszczynają się na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, skierowany wraz z autorefereatem do Centralnej Komisji.
2. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazuje we wniosku jednostkę organizacyjną posiadającą uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego, wybraną do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego. Datą wszczęcia postępowania jest dzień doręczenia wniosku Centralnej Komisji.
 3. W przypadku gdy rada jednostki organizacyjnej wskazanej przez wnioskodawcę w trybie ust. 1 i 2 nie wyrazi zgody na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego, postępowanie prowadzi jednostka organizacyjna posiadająca uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego wyznaczona przez Centralną Komisję.
 4. Centralna Komisja w terminie 7 dni dokonuje oceny formalnej wniosku. W przypadku uznania wniosku za niekompletny lub nieodpowiadający wymogom ustawy Centralna Komisja wzywa do jego uzupełnienia, wskazując sposób i wyznaczając termin uzupełnienia wniosku.
 5. Centralna Komisja w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania wniosku spełniającego wymagania formalne powołuje komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego. Komisja składa się z:
 - 1) czterech członków o uznanej renomie naukowej, w tym międzynarodowej, w tym przewodniczącego i dwóch recenzentów, wyznaczonych przez Centralną Komisję spoza jednostki, o której mowa w ust. 2 lub 3;
 - 2) trzech członków o uznanej renomie naukowej, w tym międzynarodowej, w tym sekretarza i recenzenta, wyznaczonych przez jednostkę, o której mowa w ust. 2 lub 3.

6. Centralna Komisja w dniu powołania komisji habilitacyjnej przekazuje jej dokumenty, o których mowa w ust. 1.
7. W terminie nie dłuższym niż sześć tygodni od dnia powołania komisji habilitacyjnej recenzenci, o których mowa w ust. 5, oceniają czy osiągnięcia naukowe wnioskodawcy spełniają kryteria określone w art. 16 i przygotowują recenzje.
8. Po przedstawieniu recenzji i zapoznaniu się z autoreferatem członkowie komisji habilitacyjnej w głosowaniu jawnym podejmują uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego.
9. Głosowanie, o którym mowa w ust. 8, na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, przeprowadza się w trybie tajnym.
10. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych wątpliwościami komisji habilitacyjnej dotyczącymi dokumentacji osiągnięć naukowych, komisja może przeprowadzić z wnioskodawcą rozmowę o jego osiągnięciach i planach naukowych.
11. Komisja habilitacyjna w terminie 21 dni od dnia otrzymania recenzji przedkłada radzie jednostki organizacyjnej uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego, o której mowa w ust. 8, wraz z uzasadnieniem i pełną dokumentacją postępowania habilitacyjnego, w tym recenzjami osiągnięć naukowych. Na podstawie tej opinii rada jednostki organizacyjnej, w terminie miesiąca, podejmuje uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego.
12. Rada jednostki organizacyjnej zamieszcza na stronie internetowej wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wraz z autoreferatem, informację o składzie komisji habilitacyjnej, harmonogram przebiegu postępowania oraz uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego, wraz z uzasadnieniem.
13. Rozbieżność pomiędzy opiniami komisji habilitacyjnej a uchwałami rady jednostki organizacyjnej, po przeprowadzeniu przez Centralną Komisję postępowania wyjaśniającego, mogą stanowić przesłankę do działań Centralnej Komisji, o których mowa w art. 9 ust. 1–3.”;
- 16) art. 19 i 20 otrzymują brzmienie:
 - „Art. 19. Uchwała o nadaniu stopnia doktora habilitowanego staje się prawomocna z chwilą jej podjęcia.
 - Art. 20. 1. Uchwały, o których mowa w art. 14 ust. 2 i art. 18a ust. 11, są podejmowane w głosowaniu tajnym i zapadają bezwzględną większością oddanych głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania.
 2. Do głosowania, o którym mowa w ust. 1, są uprawnieni członkowie właściwej rady jednostki organizacyjnej posiadający tytuł profesora, stopień doktora habilitowanego oraz osoby, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a.
 3. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje ponadto osobom wymienionym w art. 10, a w czynnościach przewodu doktorskiego — także recenzentem i promotorem rozprawy doktorskiej.
 4. W przewodach doktorskich prowadzonych w ramach współpracy międzynarodowej, o których mowa w art. 14a ust. 1, można powołać kopromotora.
 5. W przewodach doktorskich powołuje się co najmniej dwóch recenzentów spośród osób zatrudnionych w szkole wyższej lub jednostce organizacyjnej innej niż ta, której pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora i niebędących członkami rady jednostki organizacyjnej przeprowadzającej przewód.
 6. Promotorem w przewodzie doktorskim oraz recenzentem rozprawy doktorskiej lub członkiem komisji habilitacyjnej może być osoba posiadająca tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej lub osoba, która nabyła uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, prowadząca działalność naukową lub dydaktyczną w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej.
 7. Promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim, który pełni istotną funkcję pomocniczą w opiece nad doktorantem, w tym w szczególności w procesie planowania badań, ich realizacji i analizy wyników może być osoba posiadająca stopień doktora w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej i nie posiadająca uprawnień do pełnienia funkcji promotora w przewodzie doktorskim.

8. Promotorem w przewodzie doktorskim oraz recenzentem rozprawy doktorskiej lub członkiem komisji habilitacyjnej może być osoba będąca pracownikiem zagranicznej szkoły wyższej lub instytucji naukowej, niespełniająca wymogów określonych w ust. 6, jeżeli rada jednostki organizacyjnej przeprowadzająca przewód doktorski lub, w przypadku postępowania habilitacyjnego, rada jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 18a ust. 2 lub 3 lub Centralna Komisja, uzna, że osoba ta jest wybitnym znawcą problematyki, której dotyczy rozprawa doktorska lub postępowanie habilitacyjne.”;

17) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora lub doktora habilitowanego może wnieść od uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 i art. 18a ust. 11, jeżeli są one odmowne, odwołanie do Centralnej Komisji za pośrednictwem właściwej rady w terminie miesiąca od dnia doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem. Rada przekazuje odwołanie Centralnej Komisji wraz ze swoją opinią i aktami sprawy w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia odwołania.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku utrzymania w mocy uchwały osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitowanego może wystąpić z ponownym wnioskiem o wszczęcie postępowania habilitacyjnego po upływie co najmniej trzech lat. Okres ten może zostać skrócony do 12 miesięcy w przypadku znacznego zwiększenia dorobku naukowego lub artystycznego.”;

18) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Osoby, które uzyskały stopień doktora w Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą i podczas pracy w innym państwie przez co najmniej pięć lat kierowały samodzielnie zespołami badawczymi oraz posiadają znaczący dorobek i osiągnięcia naukowe, zatrudnione w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub profesora wizytującego, nabywają uprawnienia równoważne uprawnieniom wynikającym z posiadania stopnia doktora habilitowanego na podstawie decyzji rektora. O swojej decyzji rektor zawiadamia Centralną Komisję.

2. Rektor szkoły wyższej przekazuje Centralnej Komisji wraz z zawiadomieniem również decyzję określoną w ust. 1, oraz opis kariery zawodowej i wykaz publikacji osoby, o której mowa w ust. 1.

3. Decyzja rektora wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia zawiadomienia Centralnej Komisji, która w tym okresie może, w drodze decyzji administracyjnej, wyrazić sprzeciw i uchylić decyzję rektora w sprawie nabycia uprawnień równoważnych uprawnieniom wynikającym z posiadania stopnia doktora habilitowanego.

4. Na decyzję Centralnej Komisji przysługuje rektorowi w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania skarga do właściwego sądu administracyjnego.”;

19) art. 22—27 otrzymują brzmienie:

„Art. 22. 1. Osobom, którym wszczęto przewód doktorski, mogą być przyznawane stypendia.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, w tym:

1) tryb i kryteria przyznawania stypendiów, uzależniając możliwość ich otrzymania od stopnia zaawansowania rozprawy;

2) tryb i kryteria cofania i zwrotu stypendiów w przypadku niewykazywania dostatecznych postępów w pracy naukowej;

3) organ uprawniony do podejmowania decyzji, o których mowa w pkt 1 i 2;

4) maksymalny okres, na który stypendia mogą być przyznawane;

5) wysokość stypendiów doktorskich w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego określonego dla asystenta w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.

Art. 23. 1. Pracownikowi niebędącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowym, przygotowującemu rozprawę doktorską, przysługuje, na jego wniosek, w uzgodnionym z pracodawcą terminie, urlop w wymiarze dwudziestu ośmiu dni, które w rozumieniu odrębnych przepisów są dla tego pracownika dniami pracy, na przygotowanie obrony rozprawy doktorskiej oraz zwolnienie od pracy na przeprowadzenie obrony rozprawy doktorskiej.

2. Pracownikowi niebędącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowym, na którego wniosek zostało wszczęte postępowanie o nadanie stopnia doktora habilitowanego, przysługuje na jego wniosek zwolnienie od pracy na przeprowadzenie rozmowy, o której mowa w art. 18a ust. 10.

3. Za okres urlopu oraz zwolnienia od pracy, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje pracownikowi wynagrodzenie ustalane jak za urlop wypoczynkowy.

- Art. 24. 1. Stopień naukowy lub stopień w zakresie sztuki nadany przez uznaną instytucję posiadającą uprawnienie do jego nadawania działającą w państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jest równoważny ze stopniem naukowym lub stopniem w zakresie sztuki, o których mowa w ustawie.
2. Listę instytucji, o których mowa w ust. 1, prowadzi minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub upoważniona przez niego podległa jednostka.
 3. Stopień naukowy i stopień w zakresie sztuki nadany przez instytucję inną niż ta, o której mowa w ust. 1, może być uznany za równoważny z odpowiednim polskim stopniem naukowym lub stopniem w zakresie sztuki na podstawie umowy międzynarodowej, a w przypadku jej braku w drodze nostryfikacji.
 4. Stopień doktora przyznany przez Europejski Instytut Uniwersytecki, zgodnie z Konwencją powołującą Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzoną we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 150, poz. 1236), jest równoważny z odpowiednim polskim stopniem doktora.
 5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) jednostki organizacyjne uprawnione do przeprowadzania postępowania nostryfikacyjnego oraz zakres kompetencji ich organów,
 - 2) tryb i terminy nostryfikacji stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki uzyskanych za granicą, uwzględniając możliwość i warunki zwalniania z całości lub części postępowania nostryfikacyjnego,
 - 3) rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do podań o nostryfikację stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki,
 - 4) warunki ustalania odpłatności za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego, w tym możliwość obniżania lub zwalniania z opłat, oraz sposób wnoszenia opłat,

- 5) wzór zaświadczenia wydawanego po przeprowadzeniu postępowania nostryfikacyjnego

— uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego przeprowadzania postępowań oraz przejrzyste zasady ich prowadzenia.

- Art. 25. Tytuł profesora nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wniosku Centralnej Komisji, o którym mowa w art. 28 ust. 3.

- Art. 26. 1. Tytuł profesora może być nadany osobie, która uzyskała stopień doktora habilitowanego lub osobie, która nabyła uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, oraz:

- 1) ma osiągnięcia naukowe znacznie przekraczające wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym;

- 2) posiada doświadczenie w kierowaniu zespołami badawczymi, realizującymi projekty finansowane w drodze konkursów krajowych i zagranicznych;

- 3) posiada osiągnięcia w opiece naukowej — uczestniczyła co najmniej trzy razy w charakterze promotora lub promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim, w tym co najmniej raz w charakterze promotora, oraz co najmniej dwa razy w charakterze recenzenta w przewodzie doktorskim lub postępowaniu habilitacyjnym, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3;

- 4) odbyła staże naukowe i prowadziła prace naukowe w instytucjach naukowych, w tym zagranicznych.

2. Tytuł profesora w zakresie sztuki może być nadany również osobie, która uzyskała stopień doktora habilitowanego lub osobie, która nabyła uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, posiadającej:

- 1) osiągnięcia artystyczne znacznie przekraczające wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym;

- 2) osiągnięcia w kształceniu młodej kadry.

3. Centralna Komisja może, w szczególnych przypadkach, na wniosek rady właściwej jednostki organizacyjnej posiadającej uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego dopuścić do wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora osobie, która uzyskała stopień doktora i posiada wybitne osiągnięcia naukowe lub artystyczne.

4. Za dorobek naukowy uważa się również wybitne, zrealizowane osiągnięcia projektowe, konstrukcyjne lub technologiczne, a za dorobek artystyczny — wybitne dzieło artystyczne.

Art. 27. 1. Postępowanie o nadanie tytułu profesora przeprowadzają rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie danej dziedziny nauki lub sztuki, na wniosek osoby ubiegającej się o uzyskanie tytułu. Przepis art. 10 stosuje się odpowiednio.

2. Czynności postępowania w sprawach o nadanie tytułu profesora kończą się uchwałami rady w przedmiocie:

- 1) wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora;
- 2) wyznaczenia kandydatów na recenzentów;
- 3) poparcia wniosku o nadanie tytułu profesora.

3. Rada jednostki organizacyjnej przekazuje Centralnej Komisji listę co najmniej dziesięciu kandydatów na recenzentów, spośród osób zatrudnionych w szkole wyższej lub jednostce organizacyjnej innej niż ta, której pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie tytułu i niebędących członkami rady jednostki organizacyjnej przeprowadzającej postępowanie.

4. W postępowaniu o nadanie tytułu profesora Centralna Komisja powołuje pięciu recenzentów o renomie międzynarodowej spośród osób zaproponowanych przez radę jednostki organizacyjnej lub spośród innych osób.

5. Recenzentem w postępowaniu o nadanie tytułu profesora może być osoba posiadająca tytuł profesora w zakresie danej lub pokrewnej dziedziny nauki lub sztuki lub osoba posiadająca stopień doktora zatrudniona przez co najmniej pięć lat w zagranicznej szkole wyższej lub instytucji naukowej na stanowisku profesora, która przez okres co najmniej pięciu lat kierowała samodzielnie zespołem badawczym, była promotorem co najmniej dwóch osób, które uzyskały stopień doktora oraz posiada znaczny dorobek naukowy.”;

20) art. 30 i 31 otrzymują brzmienie:

„Art. 30. 1. Przyjęcie funkcji promotora, promotora pomocniczego, członka komisji egzaminacyjnej w przewodzie doktorskim, recenzenta w przewodzie doktorskim lub postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora, a także sporządzenie opinii na wniosek Centralnej Komisji jest obowiązkiem nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego.

2. Jednostka organizacyjna przeprowadzająca przewód doktorski, postępowanie habilitacyjne lub o nadanie tytułu zawiera z recenzentem umowę, która określa w szczególności termin sporządzenia recenzji, nie krótszy niż wskazany w art. 18a ust. 7, wysokość wynagrodzenia oraz kary umowne za niedotrzymanie jej warunków.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki wypłacania wynagrodzenia promotorowi oraz za recenzję i opinie, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności, że:

- 1) wysokość wynagrodzenia ustala się w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, określonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich;
- 2) wynagrodzenie wypłaca jednostka organizacyjna przeprowadzająca przewód doktorski, postępowanie habilitacyjne lub postępowanie o nadanie tytułu, z tym że jednostka zatrudniająca osobę ubiegającą się o nadanie stopnia lub tytułu lub ta osoba może przejąć ten obowiązek.

Art. 31. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i warunki przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora, a w szczególności:

- 1) dokumenty, jakie powinna przedstawić osoba ubiegająca się o wszczęcie przewodu doktorskiego, postępowania habilitacyjnego lub postępowania o nadanie tytułu profesora;
- 2) wzór ankiety oceny osiągnięć naukowych lub artystycznych osoby ubiegającej się o nadanie tytułu profesora, uwzględniając różne dziedziny nauki i sztuki;
- 3) skład oraz tryb działania komisji i zespołów powoływanych przez rady jednostek organizacyjnych przeprowadzających przewody doktorskie lub postępowanie o nadanie tytułu profesora, uwzględniając możliwość powoływania do składu komisji i zespołów osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, a w przypadku postępowania o nadanie tytułu naukowego — wyłącznie osób z tytułem profesora;
- 4) możliwość i warunki powtórnego zdawania egzaminów doktorskich;

- 5) wykaz certyfikatów potwierdzających znajomość języka obcego;
 - 6) sposób przedstawiania i oceniania rozpraw doktorskich, w tym także będących pracami zbiorowymi, z uwzględnieniem zróżnicowania ze względu na dziedziny nauk i sztuki, a także podejmowania uchwał o nadaniu stopnia doktora lub doktora habilitowanego;
 - 7) niezbędne elementy dyplomów doktorskiego i habilitacyjnego, uwzględniając zasadę, że dyplom doktorski zawiera godło szkoły wyższej lub innej jednostki organizacyjnej oraz podpisy rektora (dyrektora innej jednostki organizacyjnej), przewodniczącego rady, promotora, a dyplom habilitacyjny — godło szkoły wyższej lub innej jednostki organizacyjnej oraz podpisy rektora (dyrektora innej jednostki organizacyjnej), przewodniczącego rady i przewodniczącego komisji habilitacyjnej;
 - 8) określenie wysokości opłat za wydanie dyplomu doktorskiego i habilitacyjnego oraz ich duplikatów i odpisów w języku angielskim, nieprzekraczających kosztów sporządzenia dokumentów;
 - 9) wzór zawiadomień ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz Centralnej Komisji o nadaniu stopnia doktora i doktora habilitowanego oraz sposób ogłaszania nazwisk osób, którym nadano te stopnie;
 - 10) sposób publikowania przez Centralną Komisję w Biuletynie Informacji Publicznej, recenzji złożonych w przewodach o nadanie stopnia doktora, doktora habilitowanego oraz tytułu profesora oraz sposób i zasady przekazywania przez szkołę wyższą lub inną jednostkę organizacyjną przeprowadzającą przewód doktorski recenzji złożonych w tym przewodzie.”;
5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, liczbę, wysokość oraz warunki i tryb przyznawania nagród, o których mowa w ust. 4, uwzględniając:
- 1) skład i kompetencje zespołu do spraw nagród;
 - 2) czas trwania kadencji zespołu;
 - 3) wysokość wynagrodzeń członków zespołu oraz osób opiniujących wnioski, a także warunki zwrotu kosztów podróży członkom zespołu;
 - 4) jednostki uprawnione do występowania z wnioskiem o przyznanie nagrody;
 - 5) wykaz niezbędnej dokumentacji oraz sposób i termin jej przekazywania;
 - 6) datę przyznawania nagród.”;

22) w art. 33:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Zadaniem Centralnej Komisji jest zapewnienie harmonijnego rozwoju kadry naukowej zgodnie z najwyższymi standardami jakości badań wymaganych do uzyskania stopni naukowych i tytułu naukowego.

1b. Centralna Komisja w swoich pracach kieruje się zasadą rzetelności, bezstronności i przejrzystości realizowanych działań oraz dążeniem do wyrównywania udziału kobiet i mężczyzn w jej pracach.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Centralna Komisja opiniuje projekty aktów normatywnych dotyczących spraw związanych z nadawaniem stopnia doktora i doktora habilitowanego oraz tytułu profesora, a także wyraża opinie w sprawie zatrudnienia w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego osób nieposiadających stopnia doktora habilitowanego, z wyłączeniem osób o których mowa w art. 21a. Termin wyrażenia opinii w sprawie zatrudnienia w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego osoby nieposiadającej stopnia doktora habilitowanego wynosi trzy miesiące od dnia przedstawienia wniosku.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Środki finansowe niezbędne do finansowania działalności Centralnej Komisji są zapewniane w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.”,

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Obsługę Centralnej Komisji sprawuje Biuro Centralnej Komisji. Do pracowników Biura Centralnej Komisji stosuje się przepisy dotyczące pracowników urzędów państwowych.

5. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków Centralnej Komisji oraz warunki zwrotu kosztów podróży jej członkom i wy-

21) w art. 32:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za wyróżnione rozprawy doktorskie i wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego oraz za osiągnięcia naukowe, naukowo-techniczne lub artystyczne mogą być przyznawane nagrody Prezesa Rady Ministrów, zwane dalej „nagrodami”.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. Prezes Rady Ministrów może przyznać nagrodę specjalną za ważne dla kraju osiągnięcia naukowe poza trybem określonym na podstawie ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może przyznawać nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe oraz za osiągnięcia w opiece naukowej i dydaktycznej.

znaczanym przez nią recenzentom, uwzględniając w szczególności, że wysokość wynagrodzenia członków Centralnej Komisji będzie ustalana w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego określonej w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 6—8 w brzmieniu:

„6. Biuro Centralnej Komisji jest państwową jednostką budżetową finansowaną ze środków ustalanych w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

7. Dyrektora Biura Centralnej Komisji powołuje i odwołuje przewodniczący Centralnej Komisji. Pozostałych pracowników zatrudnia dyrektor.

8. Szczegółowy zakres działalności Biura Centralnej Komisji oraz jego organizację określa regulamin nadany przez przewodniczącego Centralnej Komisji.”;

23) w art. 34:

a) ust. 2—4 otrzymują brzmienie:

„2. Członkiem Centralnej Komisji może zostać obywatel polski posiadający tytuł profesora i aktualny dorobek naukowy, opublikowany w okresie ostatnich pięciu lat. Członkiem Centralnej Komisji może zostać również osoba posiadająca tytuł profesora o wiodącym dorobku w danej dziedzinie.

3. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Centralnej Komisji nie dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje.

4. Członkostwa w Centralnej Komisji nie można łączyć z członkostwem w Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej, Radzie Głównej Instytutów Badawczych, Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych, Radzie Narodowego Centrum Nauki oraz Radzie Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, a także z funkcją rektora, prorektora, kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej oraz prezesa i wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności lub jednoosobowego organu jednostki naukowej.”,

b) uchyla się ust. 5,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Osoba wybrana na członka Centralnej Komisji traci z mocy prawa członkostwo w Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej, Radzie Głównej Instytutów Badawczych, Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych, Radzie Narodowego Centrum Nauki lub Radzie Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, jeżeli była ich członkiem, z dniem rozpoczęcia kadencji Centralnej Komisji, na którą została wybrana.”;

24) po art. 34 dodaje się art. 34a—34c w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Członkowie Centralnej Komisji są wybierani przez osoby posiadające tytuł profesora. Kandydatów na członków Centralnej Komisji mogą przedstawiać rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienie do nadawania stopnia doktora. Kandydatem nie może być osoba, która ukończyła siedemdziesiąty rok życia.

2. W skład Centralnej Komisji wchodzi co najmniej trzech przedstawicieli każdej dziedziny nauki i dziedziny sztuki, określonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 3 ust. 1.

3. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, liczbę członków Centralnej Komisji oraz warunki i tryb ich wyboru, w szczególności:

1) liczbę członków reprezentujących poszczególne dziedziny nauki i dziedziny sztuki oraz dyscypliny naukowej i artystycznej;

2) liczbę kandydatów zgłaszanych z każdej dyscypliny naukowej i artystycznej, w której jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 1, posiada uprawnienia;

3) możliwość wskazania przez komisję wyborczą jednostek organizacyjnych, które będą zgłaszały dodatkowych kandydatów, w przypadku gdy liczba przedstawionych kandydatów nie przekracza liczby członków Centralnej Komisji ustalonej dla danej dziedziny nauki lub dziedziny sztuki oraz dyscypliny naukowej lub artystycznej;

4) skład i tryb działania komisji wyborczej powołanej przez Prezesa Rady Ministrów;

5) sposób podejmowania przez rady jednostek organizacyjnych uchwał w sprawie zgłoszenia kandydatów oraz warunki ważności głosów oddanych w czasie wyborów.

Art. 34b. Do członków Centralnej Komisji stosuje się odpowiednio przepis art. 24 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 34c. 1. Przewodniczący Centralnej Komisji stwierdza wygaśnięcie mandatu członka Centralnej Komisji w przypadku:

1) śmierci;

2) złożenia rezygnacji;

3) niespełniania choćby jednego z wymagań określonych w art. 34 ust. 2—4;

- 4) nieuczestniczenia w pracach Centralnej Komisji przez okres dłuższy niż sześć miesięcy;
 - 5) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.
2. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Centralnej Komisji w skład jej wchodzi na okres do końca kadencji osoby, które w poszczególnych dziedzinach nauki i dyscyplinach naukowych lub dziedzinach sztuki i dyscyplinach artystycznych uzyskały kolejno największą liczbę ważnych głosów w ostatnich wyborach. Przy równej liczbie głosów o kolejności rozstrzyga głosowanie przeprowadzone przez komisję wyborczą. Niepełnej kadencji nie wlicza się do okresu, o którym mowa w art. 34 ust. 3.”;
- 25) w art. 35 po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Statut Centralnej Komisji zatwierdza Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia.”;
- 26) art. 36 otrzymuje brzmienie:
„Art. 36. 1. Centralna Komisja prowadzi, aktualizuje i zamieszcza na swojej stronie internetowej:
- 1) informacje o jednostkach organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni wraz z wykazem tych stopni;
 - 2) informacje o jednostkach organizacyjnych prowadzących studia doktoranckie;
 - 3) wykaz osób posiadających stopień doktora habilitowanego oraz osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, uprawnionych do recenzowania w przewodach doktorskich i postępowaniach habilitacyjnych, w podziale na dziedziny nauki i dziedziny sztuki;
 - 4) wykaz osób posiadających tytuł profesora, uprawnionych do recenzowania w postępowaniach o nadanie tytułu, w podziale na dziedziny nauki i dziedziny sztuki;
 - 5) informacje o prowadzonych postępowaniach habilitacyjnych i w sprawie nadania tytułu profesora;
 - 6) recenzje złożone w przewodach o nadanie stopni doktora, doktora habilitowanego oraz tytułu profesora.
2. Centralna Komisja przesyła jednostkom organizacyjnym uprawnionym do nadawania stopni roczne sprawozdanie ze swojej działalności.”;

27) uchyla się rozdział 6.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 21 w ust. 1 pkt 39 i 40 otrzymują brzmienie:

„39) stypendia otrzymywane na podstawie przepisów o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, stypendia doktoranckie otrzymywane na podstawie przepisów — Prawo o szkolnictwie wyższym oraz inne stypendia naukowe i za wyniki w nauce, których zasady przyznawania zostały zatwierdzone przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego albo przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania;

40) świadczenia pomocy materialnej dla uczniów, studentów, uczestników studiów doktoranckich i osób uczestniczących w innych formach kształcenia, pochodzące z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz ze środków własnych szkół i uczelni — przyznane na podstawie przepisów o systemie oświaty oraz Prawo o szkolnictwie wyższym;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2002 r. Nr 175, poz. 1440, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Do ulgi 51% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych, pociągach pospiesznych i ekspresowych, na podstawie biletów jednorazowych, są uprawnieni studenci do ukończenia 26 roku życia; osobom, które ukończyły studia pierwszego stopnia przysługuje to prawo do dnia 31 października roku, w którym ukończyły te studia.”,

b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Do ulgi 51% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych, pociągach pospiesznych i ekspresowych, na podstawie biletów jednorazowych, są uprawnieni doktoranci do ukończenia 35 roku życia.”,

c) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Do ulgi 51% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych i pospiesz-

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 57, poz. 352, Nr 75, poz. 473, Nr 105, poz. 655, Nr 149, poz. 996, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1442, Nr 226, poz. 1475 i 1478 i Nr 257, poz. 1725 i 1726 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235 i Nr 75, poz. 398.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 137, poz. 1304, Nr 149, poz. 1452 i Nr 203, poz. 1966, z 2005 r. Nr 90, poz. 756 i Nr 180, poz. 1497, z 2006 r. Nr 141, poz. 1011 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 82, poz. 558, Nr 180, poz. 1280 i Nr 191, poz. 1370, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 222, poz. 1456 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13.

nych, na podstawie imiennych biletów miesięcznych, są uprawnieni studenci do ukończenia 26 roku życia; osobom, które ukończyły studia pierwszego stopnia przysługuje to prawo do dnia 31 października roku, w którym ukończyły te studia.”,

d) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. Do ulgi 51% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych i pospiesznych, na podstawie imiennych biletów miesięcznych, są uprawnieni doktoranci do ukończenia 35 roku życia.”;

2) w art. 5:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Do ulgi 51% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej, na podstawie biletów imiennych miesięcznych, są uprawnieni studenci do ukończenia 26 roku życia; osobom, które ukończyły studia pierwszego stopnia przysługuje to prawo do dnia 31 października roku, w którym ukończyły te studia.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Do ulgi 51% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej, na podstawie biletów imiennych miesięcznych, są uprawnieni doktoranci do ukończenia 35 roku życia.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 857, z późn. zm.²⁰⁾) w art. 16 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej i Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, określi, w drodze rozporządzenia:”.

Art. 6. W ustawie z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich (Dz. U. Nr 108, poz. 685, z późn. zm.²¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo do otrzymania pożyczek i kredytów, zwanych dalej „pożyczkami studenckimi” i „kredytami studenckimi”, na zasadach określonych w ustawie, mają studenci i doktoranci uczelni, o których mowa w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyż-

szym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.²²⁾), będący osobami cywilnymi, zwani dalej „studentami”.”;

2) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, zasady zawierania umów, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego udzielania kredytów.”;

3) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Warunku posiadania obywatelstwa polskiego nie stosuje się, jeżeli odrębne przepisy lub umowy międzynarodowe stanowią inaczej, a także wobec:

- 1) cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na osiedlenie się;
- 2) cudzoziemców posiadających status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) cudzoziemców korzystających z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) pracowników migrujących, będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także członków ich rodzin, jeżeli mieszkają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) cudzoziemców, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich;
- 6) cudzoziemców, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, 13 i 14 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.²³⁾);
- 7) cudzoziemców, którym udzielono ochrony uzupełniającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 40, poz. 323, Nr 76, poz. 641 i Nr 219, poz. 1706 i 1708 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 531, Nr 107, poz. 679 i Nr 238, poz. 1578.

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2004 r. Nr 146, poz. 1546 i Nr 152, poz. 1598 oraz z 2005 r. Nr 23, poz. 187 i Nr 164, poz. 1365.

²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553, z 2010 r. Nr 57, poz. 359, Nr 75, poz. 471, Nr 96, poz. 620 i Nr 127, poz. 857 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235 i Nr 84, poz. 455.

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 180, poz. 1112, Nr 216, poz. 1367, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206 i Nr 95, poz. 790 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 531, Nr 96, poz. 620 i Nr 239, poz. 1593.

- 8) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej i członków ich rodzin, posiadających prawo stałego pobytu.”;
- 4) w art. 10 w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) śmierć kredytobiorcy.”;
- 5) w art. 11:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje Komisję do Spraw Pożyczek i Kredytów Studenckich, zwaną dalej „Komisją”.”,
- b) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1) dwaj przedstawiciele ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, z których jeden pełni funkcję przewodniczącego,
2) dwaj przedstawiciele ministra właściwego do spraw finansów publicznych,”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Tryb pracy Komisji określa uchwalony przez nią regulamin. Regulamin zatwierdza minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze zarządzenia.”;
- 6) w art. 12:
- a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) sytuacji materialnej i socjalno-bytowej studentów i przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego wniosków i propozycji działań zmierzających do jej poprawy.”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zapewnia obsługę administracyjną oraz środki finansowe niezbędne dla funkcjonowania Komisji.”;
- 7) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Fundusz działa na podstawie rocznego planu finansowego, wyodrębnionego w planie finansowym Banku Gospodarstwa Krajowego, ustalonego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.”;
- 8) art. 14 otrzymuje brzmienie:
„Art. 14. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, nie później niż do dnia 31 maja, sprawozdanie z działalności oraz wyników Funduszu, obejmujące także bilans i rachunek wyników za poprzedni rok obrotowy, wraz z wnioskami co do wysokości dotacji budżetowej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1.
2. Sprawozdanie z działalności oraz wyników Funduszu zatwierdza minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego po zasięgnięciu opinii Komisji.”;
- 9) w art. 15 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:”.
- Art. 7.** W ustawie z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 224) w art. 11 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) działalności dydaktycznej i naukowej szkół wyższych, szkół i klas z obcym językiem wykładowym lub dwujęzycznych, nauczycielskich kolegiów języków obcych, nauczania innych przedmiotów oraz studiów doktoranckich i działalności naukowej w jednostkach naukowych, jeżeli jest to zgodne z przepisami szczególnymi,”.
- Art. 8.** W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273) w art. 37 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.”.
- Art. 9.** W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr 116, poz. 1206, z późn. zm.²⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 39 w ust. 4 w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) środowiska naukowego — wskazanych przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego.”;
- 2) w art. 42 w ust. 2 w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) środowiska naukowego — wskazanych przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego.”.
- Art. 10.** W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708, z późn. zm.²⁵⁾) w art. 26 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.”.

²⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 90, poz. 759 i Nr 267, poz. 2251, z 2006 r. Nr 149, poz. 1074 i Nr 249, poz. 1832, z 2008 r. Nr 216, poz. 1370 oraz z 2009 r. Nr 161, poz. 1277.

²⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 158, poz. 1122 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 85, poz. 716, Nr 105, poz. 880 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 151, poz. 1014, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273.

Art. 11. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 709, z późn. zm.²⁶⁾) w art. 41 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.²⁷⁾) w art. 4 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) rektor i prorektor publicznej lub niepublicznej szkoły wyższej, członek Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów;”.

Art. 13. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) centrum naukowe Polskiej Akademii Nauk — centrum Polskiej Akademii Nauk w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk;”.

b) po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:

„16a) centrum naukowe uczelni — centrum naukowe uczelni w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym;”.

2) w art. 5 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) tworzenie warunków rozwoju naukowego wybitnie uzdolnionych absolwentów studiów pierwszego stopnia oraz studentów, którzy ukończyli trzeci rok jednolitych studiów magisterskich, w tym ustanowienie programu „Diamentowy Grant”;”.

3) w art. 10 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) centra naukowe uczelni;”.

Art. 14. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. Nr 96, poz. 616 i Nr 257, poz. 1726) w art. 37 w ust. 1:

1) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

²⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, z 2009 r. Nr 85, poz. 716, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 22, poz. 114 i Nr 53, poz. 273.

²⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 83, poz. 561, Nr 85, poz. 571, Nr 115, poz. 789, Nr 165, poz. 1171 i Nr 176, poz. 1242, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375, z 2010 r. Nr 79, poz. 522, Nr 96, poz. 620, Nr 127, poz. 857, Nr 155, poz. 1036 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 21, poz. 113 i Nr 76, poz. 408.

„5) centra Polskiej Akademii Nauk w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619);”.

2) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) centra naukowe uczelni w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.²⁸⁾);”.

Art. 15. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619) w art. 50 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) studia doktoranckie na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.²⁹⁾);”.

Art. 16. 1. Jednostki organizacyjne uczelni niespełniające wymagań określonych w art. 11 ust. 2–4 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy studia na kierunku studiów i poziomie kształcenia bez konieczności uzyskania decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego mogą je prowadzić do zakończenia całego cyklu kształcenia.

2. Wszczęte i niezakończone postępowania dotyczące uprawnień do prowadzenia kierunku studiów w sprawach zaopiniowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez Państwową Komisję Akredytacyjną są rozpatrywane na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotychczasowych.

3. Podstawowe jednostki organizacyjne uczelni, o których mowa w ust. 1, posiadające uprawnienia do prowadzenia kształcenia na określonym kierunku studiów i poziomie kształcenia zachowują te uprawnienia bez konieczności uzyskania decyzji ministra, o której mowa w art. 11 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jeżeli w ciągu 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dostosują programy kształcenia:

1) do wzorcowych efektów kształcenia, o których mowa w art. 9 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, albo

2) do opisu efektów kształcenia opracowanego przez senat uczelni.

²⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553, z 2010 r. Nr 57, poz. 359, Nr 75, poz. 471, Nr 96, poz. 620 i Nr 127, poz. 857 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235 i Nr 84, poz. 455.

²⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553, z 2010 r. Nr 57, poz. 359, Nr 75, poz. 471, Nr 96, poz. 620 i Nr 127, poz. 857 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235 i Nr 84, poz. 455.

4. Jeżeli dostosowanie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, wymaga dokonania w programie kształcenia zmiany zajęć dydaktycznych, za które można uzyskać więcej niż 30% punktów ECTS, podstawowa jednostka organizacyjna uczelni może prowadzić kształcenie na określonym kierunku studiów i poziomie kształcenia po pozytywnym zaopiniowaniu opisu efektów kształcenia przez Polską Komisję Akredytacyjną.

5. W przypadku negatywnej opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego cofa albo zawiesza uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia.

Art. 17. 1. Studia podyplomowe prowadzone w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone do ich zakończenia na zasadach dotychczasowych.

2. Wszczęte i niezakończone postępowania w sprawach wniosków o udzielenie zgody na prowadzenie studiów podyplomowych, zaopiniowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego są rozpatrywane na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotychczasowych.

3. Wszczęte i niezakończone postępowania w sprawach wniosków o udzielenie zgody na prowadzenie studiów podyplomowych, niezapiniowane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego umarza się.

Art. 18. 1. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania w sprawach dotyczących pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej lub przeniesienia pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej na rzecz innej osoby fizycznej lub prawnej są rozpatrywane na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadkach pozwoleń na utworzenie uczelni zaopiniowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez Państwową Komisję Akredytacyjną minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nie zasięga ponownie opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

3. Wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznych na czas określony stają się pozwoleńiami na czas nieokreślony, jeżeli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy uczelnia prowadzi kształcenie. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokona odpowiednich zmian w rejestrze uczelni niepublicznych.

Art. 19. 1. Członkowie Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz Państwowej Komisji Akredytacyjnej stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy członkami Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Polskiej Komisji Akredytacyjnej i pełnią swoje funkcje do końca kadencji, na którą zostali wybrani.

2. Osoby, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zostaną z dniem 1 stycznia 2012 r. włączone do składu Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Osoby te będą pełnić funkcje członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego do końca kadencji na którą zostali wybrani.

3. Osoby, o których mowa w ust. 2, wybiorą spośród siebie zastępcę przewodniczącego Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

4. Kobiety stanowią co najmniej 10% składu Polskiej Komisji Akredytacyjnej pierwszej kadencji członków powołanych na podstawie przepisów art. 48 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz co najmniej 20% składu Komisji drugiej kadencji.

Art. 20. 1. Właściwe organy uczelni w terminie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy mogą przekształcić zamiejscowe ośrodki dydaktyczne w jednostki, o których mowa w art. 85 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku nieprzekształcenia zamiejscowych ośrodków dydaktycznych w podstawowe jednostki organizacyjne uczelni lub filie mogą one prowadzić kształcenie do zakończenia cyklu kształcenia. Zamiejscowe ośrodki dydaktyczne nie dokonują po dniu wejścia w życie ustawy rekrutacji na studia.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z dużymi nakładami uczelni na infrastrukturę, wysoką jakością kadry naukowo-dydaktycznej, a także dostępem do kształcenia, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może, w drodze decyzji administracyjnej, wyrazić zgodę na wydłużenie okresu, o którym mowa w ust. 1 lub 2.

Art. 21. 1. Organy jednoosobowe i kolegialne uczelni pełnią swoją funkcję do końca kadencji, na którą zostały wybrane.

2. Uprawnione organy uczelni, w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dostosują statuty uczelni do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Uprawnione organy uczelni wojskowych i uczelni służb państwowych przedłożą odpowiednio Ministrowi Obrony Narodowej albo ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych do zatwierdzenia statutu odpowiadające przepisom ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie określonym w ust. 2.

Art. 22. 1. Osoba zatrudniona przed dniem wejścia w życie ustawy na stanowisku docenta, na podstawie mianowania na czas nieokreślony albo umowy o pracę na czas nieokreślony, pozostaje na tym stanowisku, jednak nie dłużej niż do końca roku akademickiego, w którym ukończyła sześćdziesiąty piąty rok życia.

2. Osoba zatrudniona przed dniem wejścia w życie ustawy na stanowisku docenta, na podstawie mianowania na czas określony albo umowy o pracę na czas określony, pozostaje na tym stanowisku do czasu upływu okresu wskazanego w akcie zatrudnienia.

Art. 23. 1. Osoba zatrudniona przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie mianowania albo umowy o pracę na czas nieokreślony pozostaje zatrudniona w tej samej formie stosunku pracy.

2. Osoba zatrudniona przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie mianowania albo umowy o pracę na czas określony pozostaje zatrudniona na dotychczasowym stanowisku do czasu upływu okresu zatrudnienia wskazanego w akcie mianowania albo w umowie o pracę.

Art. 24. Nauczyciel akademicki, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonuje dodatkowe zatrudnienie w ramach stosunku pracy może je wykonywać przez okres nie dłuższy niż 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że uzyska zgodę na podstawie art. 129 ust. 1, 5 lub 10 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 25. Nauczycielom akademickim, którym wszczęto przewód habilitacyjny na podstawie przepisów dotychczasowych, przygotowującym rozprawę habilitacyjną przysługuje w okresie dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy płatny urlop naukowy na dotychczasowych zasadach.

Art. 26. Pracownicy uczelni niepublicznych otrzymujący przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dodatek za staż pracy zachowują prawo do tego dodatku w wysokości przysługującej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 27. 1. Za przypadające po dniu wejścia w życie ustawy okresy niezdolności do pracy, spowodowane przyczynami, o których mowa w art. 92 Kodeksu pracy, oraz inne okresy usprawiedliwionej nieobecności w pracy, nauczycielom akademickim przysługują świadczenia, określone w przepisach dotyczących świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Przepis zdania pierwszego ma zastosowanie także do przypadków, gdy okres niezdolności do pracy lub innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy zaczął biec przed dniem wejścia w życie ustawy i trwa nadal po tym dniu.

2. Wskazane w ust. 1 okresy niezdolności do pracy lub innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy, zakończone lub rozpoczęte przed dniem wejścia w życie ustawy, za które nauczyciel akademicki otrzymał wynagrodzenie, wlicza się do okresów pobierania świadczeń, na zasadach określonych w przepisach dotyczących świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Art. 28. Uczelnie dostosują stosunki pracy powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do wymogów przepisów art. 118 ust. 7 i art. 135 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie dwunastu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 29. 1. Studenci przyjęci na studia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz w roku akademickim 2011/2012 studiują według programów opracowanych na podstawie dotychczasowych przepisów do końca okresu studiów przewidzianego w programie i planie studiów.

2. Studenci przyjęci na studia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz w roku akademickim 2011/2012:

1) studiujący bez opłat za kształcenie na więcej niż jednym kierunku studiów nie wnoszą opłat, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do końca okresu studiów przewidzianego w programie i planie studiów;

2) wnoszący opłaty za kształcenie wnoszą opłaty na dotychczasowych zasadach do końca okresu studiów przewidzianego w programie i planie studiów.

Art. 30. W pierwszym roku następującym po roku wejścia w życie niniejszej ustawy podstawę do ustalenia procentu zwiększenia liczby studentów studiów stacjonarnych ustalanego na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stanowi liczba studentów studiów stacjonarnych studiujących w danej uczelni w roku akademickim 2009/2010.

Art. 31. Student studiów stacjonarnych przyjęty na studia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest obowiązany do złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 184 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 32. Jednostki organizacyjne uprawnione do nadawania stopni naukowych na podstawie dotychczasowych przepisów dostosują warunki do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego, określone w art. 6 ust. 1–4 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w okresie dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli w tym okresie jednostka nie spełni wymagań określonych w niniejszej ustawie, traci uprawnienie.

Art. 33. 1. Przewody doktorskie i habilitacyjne oraz postępowania o nadanie tytułu profesora, niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. W okresie dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora lub doktora habilitowanego albo tytułu profesora, mogą być prowadzone przewody doktorskie i habilitacyjne oraz postępowania o nadanie tytułu profesora na podstawie przepisów dotychczasowych albo przewody doktorskie, postępowania habilitacyjne oraz postępowania o nadanie tytułu profesora na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 34. 1. Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów w dotychczasowym składzie pełni swoje funkcje do dnia 31 grudnia 2012 r.

2. W terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów dostosuje swój statut do wymogów niniejszej ustawy i przedłoży Prezesowi Rady Ministrów do zatwierdzenia.

Art. 35. 1. Biuro Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów działające na podstawie przepisów dotychczasowych staje się z dniem 1 stycznia 2012 r. Biurem Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów określonym w art. 33 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Pracownicy Biura Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów działającego na podstawie przepisów dotychczasowych stają się pracownikami Biura Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów określonym w art. 33 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 36. Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego z siedzibą w Warszawie zachowuje uprawnienia do prowadzenia studiów doktoranckich i studiów podyplomowych w dziedzinie nauk medycznych na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Na prowadzenie tych studiów Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego otrzymuje dotacje z budżetu państwa ze środków pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 37. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 6 ust. 3, art. 9, art. 15 ust. 3, art. 29 ust. 7, art. 96, 105, 162, art. 165 ust. 2, art. 167 ust. 3, art. 187, art. 192 ust. 1 i 4 i art. 201 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na

podstawie art. 8 ust. 9, art. 9, 9b, 9c, art. 15 ust. 3, art. 29 ust. 7, art. 96, 105, 162, art. 165 ust. 3, art. 167 ust. 3, art. 187, art. 191a ust. 8, art. 192 ust. 1 i art. 201 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;

- 2) art. 7 ust. 1, art. 22 ust. 2, art. 24 ust. 4, art. 30 ust. 2, art. 31, art. 33 ust. 5 i art. 34 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7 ust. 1, art. 22 ust. 2, art. 24 ust. 5, art. 30 ust. 3, art. 31, art. 33 ust. 5 i art. 34a ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 38. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2011 r., z wyjątkiem:

- 1) przepisów art. 1 pkt 68–70, pkt 71 w zakresie dotyczącym art. 94b i 94c, pkt 73–79, pkt 81 w zakresie dotyczącym art. 103 ust. 2, pkt 106, pkt 147, pkt 154 w zakresie dotyczącym art. 209 ust. 6, art. 4 pkt 1 lit. b i d oraz pkt 2 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.;
- 2) przepisów art. 1 pkt 71 w zakresie dotyczącym art. 94a, pkt 82, pkt 119, pkt 122 w zakresie dotyczącym art. 173 ust. 1 pkt 4 i 5, pkt 127, pkt 129 w zakresie dotyczącym art. 181 ust. 2, pkt 131 lit. b tiret drugie, pkt 133, pkt 144 w zakresie dotyczącym art. 199 ust. 3 i pkt 145, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2012 r.;
- 3) przepisu art. 20 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 października 2012 r.;
- 4) przepisu art. 1 pkt 83 w zakresie dotyczącym art. 105, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.;
- 5) przepisu art. 1 pkt 92, który wchodzi w życie z dniem 1 października 2013 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*